# KARA KLAN

**Onlar yeryüzünde haksız yere büyüklendiler ve dediler ki:**
**"Kuvvet bakımından bizden daha üstünü kimmiş?"**
**Onlar, gerçekten kendilerini yaratan Allah'ı görmediler mi?**
**O, kuvvet bakımından kendilerinden daha üstündür.**
**(Fussilet Suresi, 15)**

**HARUN YAHYA**

**Bu kitapta kullanılan ayetler, Ali Bulaç'ın hazırladığı "Kur'an-ı Kerim ve Türkçe Anlamı" isimli mealden alınmıştır.**

**Birinci Baskı: Şubat, 2003**

**ARAŞTIRMA YAYINCILIK**
Merkez Mahallesi Cumhuriyet Caddesi
Alimoğlu İş Merkezi Zemin Kat No: 40
Güneşli - İstanbul
Tel: 0 212 6247840

Baskı: SEÇİL OFSET
100 Yıl Mahallesi MAS-SİT Matbaacılar Sitesi
4. Cadde No: 77 Bağcılar - İstanbul
Tel: 0 212 6290615

**www.harunyahya.org - www.harunyahya.net**

# İÇİNDEKİLER

# YAZAR HAKKINDA

Harun Yahya müstear ismini kullanan yazar, 1956 yılında Ankara'da doğdu. İlk, orta ve lise öğrenimini Ankara'da tamamladı. Daha sonra İstanbul Mimar Sinan Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'nde ve İstanbul Üniversitesi Felsefe Bölümü'nde öğrenim gördü. 1980'li yıllardan bu yana, imani, bilimsel ve siyasi konularda pek çok eser hazırladı. Bunların yanı sıra, yazarın evrimcilerin sahtekarlıklarını, iddialarının geçersizliğini ve Darwinizm'in kanlı ideolojilerle olan karanlık bağlantılarını ortaya koyan çok önemli eserleri bulunmaktadır.

Yazarın müstear ismi, inkarcı düşünceye karşı mücadele eden iki peygamberin hatıralarına hürmeten, isimlerini yad etmek için Harun ve Yahya isimlerinden oluşturulmuştur. Yazar tarafından kitapların kapağında Resulullah'ın mührünün kullanılmış olmasının sembolik anlamı ise, kitapların içeriği ile ilgilidir. Bu mühür, Kuran-ı Kerim'in Allah'ın son Kitab'ı ve son sözü, Peygamberimiz (sav)'in de hatem-ül enbiya olmasını remzetmektedir. Yazar da, yayınladığı tüm çalışmalarında, Kuran'ı ve Resulullah'ın sünnetini kendine rehber edinmiştir. Bu suretle, inkarcı düşünce sistemlerinin tüm temel iddialarını tek tek çürütmeyi ve dine karşı yöneltilen itirazları tam olarak susturacak "son söz"ü söylemeyi hedeflemektedir. Çok büyük bir hikmet ve kemal sahibi olan Resulullah'ın mührü, bu son sözü söyleme niyetinin bir duası olarak kullanılmıştır.

Yazarın tüm çalışmalarındaki ortak hedef, Kuran'ın tebliğini dünyaya ulaştırmak, böylelikle insanları Allah'ın varlığı, birliği ve ahiret gibi temel imani konular üzerinde düşünmeye sevk etmek ve inkarcı sistemlerin çürük temellerini ve sapkın uygulamalarını gözler önüne sermektir.

Nitekim Harun Yahya'nın eserleri Hindistan'dan Amerika'ya, İngiltere'den Endonezya'ya, Polonya'dan Bosna Hersek'e, İspanya'dan Brezilya'ya, Malezya'dan İtalya'ya, Fransa'dan Bulgaristan'a ve Rusya'ya kadar dünyanın daha pek çok ülkesinde beğeniyle okunmaktadır. İngilizce, Fransızca, Almanca, İtalyanca, İspanyolca, Portekizce, Urduca, Arapça, Arnavutça, Rusça, Boşnakça, Uygurca, Endonezyaca, Malayca, Bengoli, Sırpça, Bulgarca, Çince, Kishwahili (Tanzanya'da kullanılıyor), Hausa (Afrika'da yaygın olarak kullanılıyor), Dhivelhi (Mauritus'ta kullanılıyor), Danimarkaca ve İsveçce gibi pek çok dile çevrilen eserler, yurt dışında geniş bir okuyucu kitlesi tarafından takip edilmektedir.

Dünyanın dört bir yanında olağanüstü takdir toplayan bu eserler pek çok insanın iman etmesine, pek çoğunun da imanında derinleşmesine vesile olmaktadır. Kitapları okuyan, inceleyen her kişi, bu eserlerdeki hikmetli, özlü, kolay anlaşılır ve samimi üslubun, akılcı ve ilmi yaklaşımın farkına varmaktadır. Bu eserler süratli etki etme, kesin netice verme, itiraz edilemezlik, çürütülemezlik özellikleri taşımaktadır. Bu eserleri okuyan ve üzerinde ciddi biçimde düşünen

insanların, artık materyalist felsefeyi, ateizmi ve diğer sapkın görüş ve felsefelerin hiçbirini samimi olarak savunabilmeleri mümkün değildir. Bundan sonra savunsalar da ancak duygusal bir inatla savunacaklardır, çünkü fikri dayanakları çürütülmüştür. Çağımızdaki tüm inkarcı akımlar, Harun Yahya külliyatı karşısında fikren mağlup olmuşlardır.

Kuşkusuz bu özellikler, Kuran'ın hikmet ve anlatım çarpıcılığından kaynaklanmaktadır. Yazarın kendisi bu eserlerden dolayı bir övünme içinde değildir, yalnızca Allah'ın hidayetine vesile olmaya niyet etmiştir. Ayrıca bu eserlerin basımında ve yayınlanmasında herhangi bir maddi kazanç hedeflenmemektedir.

Bu gerçekler göz önünde bulundurulduğunda, insanların görmediklerini görmelerini sağlayan, hidayetlerine vesile olan bu eserlerin okunmasını teşvik etmenin de, çok önemli bir hizmet olduğu ortaya çıkmaktadır.

Bu değerli eserleri tanıtmak yerine, insanların zihinlerini bulandıran, fikri karmaşa meydana getiren, kuşku ve tereddütleri dağıtmada, imanı kurtarmada güçlü ve keskin bir etkisi olmadığı genel tecrübe ile sabit olan kitapları yaymak ise, emek ve zaman kaybına neden olacaktır. İmanı kurtarma amacından ziyade, yazarının edebi gücünü vurgulamaya yönelik eserlerde bu etkinin elde edilemeyeceği açıktır. Bu konuda kuşkusu olanlar varsa, Harun Yahya'nın eserlerinin tek amacının dinsizliği çürütmek ve Kuran ahlakını yaymak olduğunu, bu hizmetteki etki, başarı ve samimiyetin açıkça görüldüğünü okuyucuların genel kanaatinden anlayabilirler.

Bilinmelidir ki, dünya üzerindeki zulüm ve karmaşaların, Müslümanların çektikleri eziyetlerin temel sebebi dinsizliğin fikri hakimiyetidir. Bunlardan kurtulmanın yolu ise, dinsizliğin fikren mağlup edilmesi, iman hakikatlerinin ortaya konması ve Kuran ahlakının, insanların kavrayıp yaşayabilecekleri şekilde anlatılmasıdır. Dünyanın günden güne daha fazla içine çekilmek istendiği zulüm, fesat ve kargaşa ortamı dikkate alındığında bu hizmetin elden geldiğince hızlı ve etkili bir biçimde yapılması gerektiği açıktır. Aksi halde çok geç kalınabilir.

Bu önemli hizmette öncü rolü üstlenmiş olan Harun Yahya külliyatı, Allah'ın izniyle, 21. yüzyılda dünya insanlarını Kuran'da tarif edilen huzur ve barışa, doğruluk ve adalete, güzellik ve mutluluğa taşımaya bir vesile olacaktır.

# OKUYUCUYA

Bu kitapta ve diğer çalışmalarımızda evrim teorisinin çöküşüne özel bir yer ayrılmasının nedeni, bu teorinin her türlü din aleyhtarı felsefenin temelini oluşturmasıdır. Yaratılışı ve dolayısıyla Allah'ın varlığını inkar eden Darwinizm, 140 yıldır pek çok insanın imanını kaybetmesine ya da kuşkuya düşmesine neden olmuştur. Dolayısıyla bu teorinin bir aldatmaca olduğunu gözler önüne sermek çok önemli bir imani görevdir. Bu önemli hizmetin tüm insanlarımıza ulaştırılabilmesi ise zorunludur. Kimi okuyucularımız belki tek bir kitabımızı okuma imkanı bulabilir. Bu nedenle her kitabımızda bu konuya özet de olsa bir bölüm ayrılması uygun görülmüştür.

Belirtilmesi gereken bir diğer husus, bu kitapların içeriği ile ilgilidir. Yazarın tüm kitaplarında imani konular, Kuran ayetleri doğrultusunda anlatılmakta, insanlar Allah'ın ayetlerini öğrenmeye ve yaşamaya davet edilmektedir. Allah'ın ayetleri ile ilgili tüm konular, okuyanın aklında hiçbir şüphe veya soru işareti bırakmayacak şekilde açıklanmaktadır.

Bu anlatım sırasında kullanılan samimi, sade ve akıcı üslup ise kitapların yediden yetmişe herkes tarafından rahatça anlaşılmasını sağlamaktadır. Bu etkili ve yalın anlatım sayesinde, kitaplar "bir solukta okunan kitaplar" deyimine tam olarak uymaktadır. Dini reddetme konusunda kesin bir tavır sergileyen insanlar dahi, bu kitaplarda anlatılan gerçeklerden etkilenmekte ve anlatılanların doğruluğunu inkar edememektedirler.

Bu kitap ve yazarın diğer eserleri, okuyucular tarafından bizzat okunabileceği gibi, karşılıklı bir sohbet ortamı şeklinde de okunabilir. Bu kitaplardan istifade etmek isteyen bir grup okuyucunun kitapları birarada okumaları, konuyla ilgili kendi tefekkür ve tecrübelerini de birbirlerine aktarmaları açısından yararlı olacaktır.

Bunun yanında, sadece Allah rızası için yazılmış olan bu kitapların tanınmasına ve okunmasına katkıda bulunmak da büyük bir hizmet olacaktır. Çünkü yazarın tüm kitaplarında ispat ve ikna edici yön son derece güçlüdür. Bu sebeple dini anlatmak isteyenler için en etkili yöntem, bu kitapların diğer insanlar tarafından da okunmasının teşvik edilmesidir.

Kitapların arkasına yazarın diğer eserlerinin tanıtımlarının eklenmesinin ise önemli sebepleri vardır. Bu sayede kitabı eline alan kişi, yukarıda söz ettiğimiz özellikleri taşıyan ve okumaktan hoşlandığını umduğumuz bu kitapla aynı vasıflara sahip daha birçok eser olduğunu görecektir. İmani ve siyasi konularda yararlanabileceği zengin bir kaynak birikiminin bulunduğuna şahit olacaktır.

Bu eserlerde, diğer bazı eserlerde görülen, yazarın şahsi kanaatlerine, şüpheli kaynaklara dayalı izahlara, mukaddesata karşı gereken adaba ve saygıya

dikkat edilmeyen üsluplara, burkuntu veren ümitsiz, şüpheci ve ye'se sürükleyen anlatımlara rastlayamazsınız.

# GİRİŞ

Yaşadığımız dünyada küçük ya da büyük her toplumun barış ve huzurunu tehdit eden önemli bir sorun vardır: Ahlaki dejenerasyon. Bir başka deyişle, insanların iyi, doğru, dürüst, bağışlayıcı, adaletli, merhametli, namuslu olmak gibi ahlaki erdemleri terk etmeleri, "ahlak dışı" olmayı kendilerine bir yaşam felsefesi haline getirmeleri. Temelinde bencillik, aç gözlülük, acımasızlık, umursamazlık gibi hastalıkların yattığı bu sorunun nasıl çözüleceği ise, 21. yüzyılın en önemli meselelerinden birini oluşturmaktadır.

Aslında pek çok insan -çözümünü bulamasa da- bu sorunun varlığının farkındadır. Hemen her ülkede ahlakın önemli bir kaynağı olarak görülen "aile değerleri" savunulmakta ve dejenerasyondan en çok etkilenen kesim olan gençleri korumak amacıyla çeşitli girişimlerde bulunulmaktadır. Eğitim projeleri, düzenlenen seminerler, bizzat devlet eliyle ya da çeşitli sivil toplum kuruluşları aracılığıyla başlatılan kampanyalar, bu ahlaki çöküşün önünü almayı hedeflemektedir. Ancak bu girişimler çoğu zaman kalıcı bir sonuç vermemekte, ahlaki çöküş her geçen gün daha da büyük bir hız kazanmaktadır. Çünkü çözümler yanlış yerlerde aranmakta, girişimler kısır bir döngü içinde kalmaktadır.

Bu kısır döngünün en önemli nedeni, ahlaki dejenerasyonla mücadele etmek adına yola çıkan kişi ya da grupların söz konusu dejenerasyonu destekleyen ve yönlendiren organize hareket hakkında gerçekçi bir bilgiye sahip olmamalarıdır. Ahlaki dejenerasyon çoğu kişi tarafından, toplumun içinde bulunduğu kötü koşulların sonucunda ortaya çıkan kaçınılmaz bir olgu olarak kabullenilmektedir. Bu kabul, doğruluk payı içermekle birlikte dejenerasyonun nedenleri ve çözümleri ile ilgili net bir tablo ortaya koyamamaktadır. Çünkü bu yaklaşımla çok önemli bir gerçek göz ardı edilmekte, toplumsal çöküntü kendi kendine ortaya çıkan bir durum gibi düşünülmektedir. Oysa, dünyanın pek çok ülkesinde yaşanan ahlaki dejenerasyon, son derece kapsamlı ve girift ilişkilerle kurulmuş, karanlık bağlarla birbirine bağlanmış büyük bir "sosyal sınıf" tarafından bilinçli bir biçimde desteklenmekte ve yönlendirilmektedir. Tüm propaganda araçlarını yoğun biçimde

kullanan bu sınıf, özellikle din ahlakının yaşanmadığı, manevi değerlerin zayıf olduğu toplumlarda etkin olmakta ve hatta devlet kadrolarına dahi sızabilmektedir. (Kitabın ilerleyen bölümlerinde göreceğimiz üzere bazı Latin Amerika ülkeleri bu durumun çarpıcı bir örneğidir.)

Bu büyük sosyal sınıf, birbiriyle çıkar ilişkisi bulunan, her milletten, her dilden ve her meslekten yüzlerce hatta binlerce kişiyi bünyesinde barındırmaktadır. Aralarında kurdukları illegal veya ahlak dışı menfaat ilişkileri, dini değerlere ve din ahlakına karşı duydukları düşmanlık, paylaştıkları sapkın felsefe ve yaşam biçimleri bu sınıfın ortak yönlerini oluşturur. Aslında bu büyük kitleyi dünyanın dört bir yanına dağılmış bir "klan"a benzetmek mümkündür. Tarihin geçmiş dönemlerinde ve halen bazı Afrika toplumlarında tek bir toteme bağlı olan büyük insan gruplarını tanımlamak için kullanılan bu kavram, modern toplumlardaki ahlaki çöküşün öncülüğünü yapan bu kitleyi de çok iyi tanımlamaktadır.

Klan, sözlüklerde "aralarında ya tek yanlı akrabalık bulunan ya da mutlaka biyolojik anlamda bir kandaşlık bulunmamakla birlikte, gruplarının simgesi olarak kabul edilen tek bir toteme bağlı kişiler grubu" olarak tanımlanır. Özellikle Afrika kıtasındaki kabilelerin büyük çoğunluğu klanlar halinde yaşarlar. Ünlü antropolog ve sosyolog L. H. Morgan, *Ancient Society* (Eski Toplum) isimli eserinde "Klan yaşamının örneğini, kavga ve kan davalarında, toprağın klanlar tarafından paylaşılmasında ve ortaklaşa işletilmesinde, klan üyelerinin ve şeflerinin birbirlerine karşı bağlılıklarında buluyoruz."[1] der. Yapılan araştırmalar her klanın kendine özgü kuralları ve yasakları olduğunu ortaya koymaktadır. Fransız tarihçi Georges Dumézil totemler ve klanlar üzerine yazdığı bir makalesinde, her klanın diğer klanlar tarafından bilinmeyen özel yasaklara sahip olduğunu, bazıları için kutsal görülenlerin diğerleri tarafından değersiz görüldüğünü yazmaktadır.[2]

Klanın en önemli özelliği ise üyelerinin birbirlerine olan bağlılıklarıdır. Klan üyeleri ayrı yerlerde yaşasalar bile, birbirlerine çok güçlü bağlarla bağlıdırlar. Birlik ruhuna sahiptirler, aralarında sağlam bir dayanışma vardır. Birbirlerini her şart altında mutlaka korur ve savunurlar. Ancak hemen belirtmek gerekir ki, bu, çıkar ilişkisine dayalı bir dayanışmadır. Klanın korunmasının önemi ise çeşitli kaynaklarda şu şekilde tarif edilir:

... Ana öğe kişi değil, klan/kabiledir. Toprak, yiyecek, ticaret, tabu, hukuk, su kaynağı, av alanı vs. de temel öğe klan/kabiledir... Kabilenin başında büyük adam (Big Man) vardır. Bu, kabilenin tecrübeli kişisi, en iyi avcısı, en iyi savaşçısıdır... Sözü dinlenir, saygı duyulur, ancak kabile kararlarını kabile üyeleri ortaklaşa verirler... Dıştan gelen bir düşmana karşı klanlar çabuk birleşip topyekün karşı koyarlar...[3]

"Kara klan" kavramını seçmemizin amacı da, günümüzde dünya üzerindeki ahlaki dejenerasyonu organize eden ve adeta bir ağ gibi tüm ülkelerde uzantıları bulunan bir sosyal yapıyı tanımlamaktır. Bu yapı kendisini son derece modern gibi gösterse de, gerçekte tarihteki totemist klanlara benzer bir yapılanma göstermektedir. Dünya üzerindeki uyuşturucu trafiğini yöneten, fuhuş şebekelerini kontrol eden, ahlaksızlığın reklamını yapan bu kara klan, her türlü kirli işin, pisliğin, sapkınlığın arkasında yer

almaktadır. Bu klanın üyeleri, medyadaki uzantıları sayesinde kendilerini halka farklı şekilde tanıtmakta, güvenlik birimlerindeki bazı uzantıları sayesinde bir tür dokunulmazlık elde etmekte, adli kadrolardaki uzantılarıyla hukuku kendi lehlerinde kullanmayı başarmaktadırlar. Üstelik kendilerine düşman olarak gördüklerine karşı güçlü bir birlik oluşturmaktadırlar. Klanın en büyük düşmanı ise, bu karanlık işler ağını ortadan kaldırmak isteyen, güzel ahlakın, sevginin ve barışın dünya üzerinde hakim olması için çaba sarf eden ve insanları bu yönde bilinçlendirmek için tüm varlığıyla fikri mücadele yürüten iman sahipleridir.

Bunları daha iyi anlamak için, bazı Latin Amerika ülkelerinin içine düştüğü durumun hatırlanmasında fayda vardır. Bu ülkelerde yaşanan yolsuzluklar ve toplumsal çöküntü, aslında söz konusu klanın faaliyetlerinin birer neticesidir. Aynı ülkelerde dikkat çeken bir diğer durum da; samimi Hıristiyanların ve klanın zulümlerine karşı koyan, masum halkın yanında yer alan Kilise'nin sürekli baskı altında tutulmaya çalışılmalarıdır. Bu da kara klanın din ahlakını yaşayan insanlara karşı aldığı tavrın önemli göstergelerinden biridir.

Bu kitabı okurken unutulmaması gereken bir diğer önemli bilgi de, kara klanın yakın tarihlerde ortaya çıkmış bir yapı olmadığıdır. Kötülüğü örgütleyen, insanları inkara ve dejenerasyona yönlendiren, yeryüzünde karışıklık ve anarşi çıkaran, huzuru ve güvenliği bozan klan tipi bir örgütlenme ve birlikler her dönemde var olmuştur ve kıyamete kadar da var olacaktır. İyi ile kötünün fikri mücadelesi tarih boyunca süregelmiştir. Allah'ın dinini ve güzel ahlakı anlatan her iman sahibinin karşısında benzer bir güruh yer almış, iman edenleri etkisiz hale getirmek, güzel ahlakın yayılmasını önlemek için mücadele yürütmüştür.

Bu, Allah'ın Kuran'da bizlere bildirdiği bir gerçektir. Kuran'da "inkarcıların önde gelenleri" olarak tarif edilen kimselerle klanın beynini oluşturan kişilere işaret ediliyor olabilir. (En doğrusunu Allah bilir.) Allah, Enam Suresi'nde **"Böylece Biz, her ülkenin önde gelenlerini -orada hileli- düzenler kursunlar diye- oranın suçlu-günahkarları kıldık. Oysa onlar, hileli-düzeni ancak kendilerine kurarlar da bunun şuuruna varmazlar." (Enam Suresi, 123)** şeklinde buyurmaktadır. Onları biraraya getiren gücü ise Allah, **"... Gerçekten şeytanlar, sizinle mücadele etmeleri için kendi dostlarına gizli-çağrılarda bulunurlar..." (Enam Suresi, 121)** ayetiyle bildirmiştir. Kara klanı biraraya getiren, iman edenlere karşı örgütleyen, onların stratejilerini tayin edip belirleyen şeytandır.

Şeytan ve ona uyanlar ise sonunda mutlaka hüsrana uğrayacaklardır. Allah Kuran'da şöyle bildirmiştir:

**İnkar edenlere de ki: "Yakında yenilgiye uğratılacaksınız ve toplanıp cehenneme sürüleceksiniz." Ne kötü yataktır o. (Al-i İmran Suresi, 12)**

# KARA KLANIN YAŞAM SAHASI

İnsanlar arasındaki haksızlıkları "büyük balık, küçük balığı yutar" telkiniyle makul ve doğal gibi gösteren yorumlar...

"Babana bile güvenme" ve "kimsenin gözünün yaşına bakma" gibi telkinlerle, insanları acımasız bir bireyselliğe iten sözde "akıl hocaları"...

Sabır, fedakarlık, tevazu gibi güzel ahlak özelliklerini, saflık gibi göstermeye çalışan gizli ve açık telkinler...

Eğer etrafınızı biraz dikkatli incelerseniz, bu gibi telkinlerin çok yoğun ve sistemli bir biçimde yapıldığını görebilirsiniz. Dünyanın pek çok ülkesinde; bazı basın, televizyon, reklamcılık, sinema, edebiyat, mizah gibi kültürel araçlarda, bu temalar ısrarla ve hep aynı mesajlarla işlenir. Bu propagandanın mimarları, din ahlakının insanlara öğrettiği gerçekleri ve değerleri göz ardı etmeye, buna karşılık inançsızlık ve ahlaksızlığı ön plana çıkarmaya çalışırlar.

İşte bu evrensel propagandanın ardında, bu kitapta inceleyeceğimiz "kara klan" vardır. Bu klanın teorisyenleri, kurdukları din ahlakının dışındaki dünyayı süslü göstermek için hummalı bir faaliyet içindedirler. Öncelikle Allah'a olan inancı yok etmeye, insanları din ahlakının öğrettiği değerlerden uzaklaştırmaya çalışırlar. Bir yandan da insanları fuhuş ya da eşcinsellik gibi günah ve sapıklıklara özendirmeye, bunların doğal, meşru ve hatta makbul görüldüğü bir sosyal ortam oluşturmaya çalışırlar. Bu sosyal ortam, onların, kurmuş oldukları kirli ve karanlık dünyayı yaşamak için ihtiyaç duydukları yaşam sahasıdır.

Halkın önemli bir kesimi ise -klanın ahlaksızlıklarının boyutunu tam anlamı ile bilmemesine rağmen- bu durumdan çok rahatsız olmakta, ancak bu klanın neden olduğu çarpıklıklara nasıl engel olabileceğini ve bunların ne şekilde ortadan kaldırılabileceğini bilememektedir. Bu nedenle de çoğunluk, bu kara klanla ve onu karanlık felsefesi ile mücadele etmek yerine onlardan yüz çevirmeyi, kendilerine onların tarzından farklı bir yaşam kurmayı yeterli görür. Söz konusu klan mazlum halka dehşet verecek yöntemlere, sinsi politikalara ve acımasızlığa sahiptir. Ancak, Allah'ın **"... Siz doğru yola erişirseniz, sapan size zarar veremez..." (Maide Suresi, 105)** ayetiyle bildirdiği gibi, samimiyetle doğru yola uyanlar Allah'ın koruması altındadırlar ve iyilik için yürüttükleri çalışmalarda Allah onları muhakkak başarılı kılacaktır.

İlerleyen sayfalarda daha detaylı olarak göreceğimiz üzere, kara klan insanlar üzerinde tahmin edilenin ötesinde bir etkiye sahiptir ve bu etkinin ortadan kaldırılması, klanın faaliyetlerinin deşifre edilmesi ve bu yapının dayanağı haline gelmiş ideolojilerin fikren yıkılması ile sağlanacaktır. Bu yüzden öncelikli olarak yapılması gereken, klanın biraz daha yakından tanınması, zihniyetinin, uygulamalarının ve planlarının her yönü ile açığa çıkarılması olmalıdır.

## Kara Klanın Ahlaksız Dünyası

Klanın özelliklerini sıralarken, klanı biraraya getiren unsurların başında ahlaki dejenerasyon ve karanlık bir hayat olduğunu belirtmiştik. Bugün dünya geneline bakıldığında, bu dejenere yapının uluslararası bir şebeke tarafından ayakta tutulduğu açıkça görülebilir. Kimi gazeteler ve televizyonlar tarafından çoğu zaman ahlaksızlıkların modernlik ve çağdaşlık adı altında savunuluyor olmasının, ahlaksızlıkları ile ünlü kişilerin herşeye rağmen isimlerinin gündemde tutulmasının, onlara karşı gizli bir hayranlık oluşturulmaya çalışılmasının nedeni de ahlaksızlığın klanın önemli gelir kaynaklarından birisi olmasıdır. Dikkat edilirse, günümüzde ahlaksızlık propagandasının en önemli sloganları, "modernlik", "çağdaşlık", "cesurluk" ve "özgürlük"tür. Kuşkusuz modern bir dünya görüşüne sahip olmak, çağın gelişmelerini yakından takip etmek, yeniliğe açık olmak güzel özelliklerdir. Ancak klanın hedefi, her türlü ahlaksızlık ve sapıklığı bu süslü telkinlerin ardında, insanlara olağanmış gibi sunmaktadır. Bu nedenle başta gençler olmak üzere bazı insanlar, farkında olmadan klanın yoğun telkinleri altında, ahlaksızlığın aslında çağdaşlığın bir gereği olduğunu düşünür. Bundan çok değil on yıl önce insanların kınadıkları ve kesinlikle karşı oldukları çeşitli tavır ve davranışların, bugün artık birçok kişi tarafından olağan karşılanmaya başlanmış olması, hatta bunları eleştirmenin yanlış olduğu inancının yaygınlaşması klanın propagandasının cahil kimseler üzerinde ne kadar etkili olduğunun göstergesidir. Dünyanın pek çok yerinde bazı televizyonlarda ve kimi magazin dergilerinde sergilenen ahlaksızlıklar, bugün artık evlilik dışı ilişkilerin, fuhuşla geçimini sağlamanın, homoseksüelliğin, kumarbazlığın, yolsuzluğun, israfın son derece yaygın olduğunu göstermekte ve daha da kötüsü bu haber ve görüntülerle halkın bilinçli olmayan kesimleri de benzer bir yaşama özendirilmektedir.

Dünyanın pek çok ülkesinde, ahlaksızlığın halkın geneline yayılması için, toplumca tanınan kişileri kullanarak özendirme propagandası yapmak oldukça etkili bir yöntemdir. Aslında ruhsal sorunları olan, büyük bir çöküntü içinde yaşayan, kültür seviyesi oldukça düşük, kavrayış yeteneğinden yoksun kimi insanlar dünya televizyonlarında, ahlaksızlıkları örnek verilerek, sözde "modern, çağdaş, cesur" insanlarmış gibi lanse edilmekte ve halka "siz de çağdaşlaşmak istiyorsanız benzerini yapın" telkini verilmektedir. Yabancı müzik kanallarında ürkütücü kıyafetler giyen, korkunç makyajlar yapan radikal müzik gruplarının sürekli gündemde tutulmasının, satanizm gibi sapkın inanışlara sahip kişilerin sık sık söyleşi programlarına çıkarılmasının, bu marjinal olarak tanımladıkları sapkın kişilerin ciddi bir kınama veya eleştiri ile karşılaşmayıp sürekli "sempatik" gibi gösterilmelerinin temelinde de aynı hedef vardır. Bu nedenle söz konusu propagandanın en "değerli" malzemeleri olan fahişeler, hırsızlar, uyuşturucu kullanıcıları kara klan tarafından ısrarla korunup kollanmaktadır. Kimi zaman çok ileri gittiği düşünülen kişiler kınanıyor gibi gösterilse de, aslında halkın bilinç altına verilen telkin tam tersi yöndedir. Çünkü bu kişiler, klan tarafından yeni "gelir kapıları" için bir tür tuzak

olarak kullanılmaktadırlar. Buna karşılık bu kişiler de, klanın kendilerini her koşulda koruyacağını düşündükleri, klanın kurallarına uydukları müddetçe bir zararla karşılaşmayacaklarına inandıkları için pervasızca ahlaksızlıklarını sürdürmektedirler.

Bu ittifakın dünya genelinde oluşturduğu olumsuz etki yapılan istatistiklerin sonucunda açıkça görülmektedir. Kara klanın önemli gelir kaynaklarından biri olan uyuşturucu ticareti nedeniyle, uyuşturucunun tuzağına düşenlerin sayısı her geçen gün artmaktadır. Yapılan araştırmalar son on yıl içinde özellikle gençler arasında uyuşturucu kullanımının daha da yaygınlaştığını, uyuşturucuya başlama yaşının ise ortaokul çağına kadar düştüğünü göstermektedir. Bundan on yıl önce, 1992 yılında yapılan bir araştırmada, İngiltere'de gençlerin %50'sinin uyuşturucu kullandığı, %30'unun ise bağımlı oldukları tespit edilmiş, bugün ise bu oranlar daha da yükselmiştir. Amerikalıların da 1988–1995 yılları arasında uyuşturucuya 57.3 milyar dolar harcadıkları tespit edilmiştir. Birleşmiş Milletler'in 90'lı yılların sonunda yaptırdığı araştırmaya göre ise, dünya genelinde 15 yaş ve üzerinde uyuşturucu kullananların sayısı yaklaşık 200 milyondur. Buna göre dünya nüfusunun yaklaşık %5'i uyuşturucu kullanmaktadır. Yine aynı araştırma, 90'larda dünya ülkelerinden en az 134'ünün uyuşturucu sorunu ile yüzyüze olduğunu, Pakistan'da, 80'lerin başında çok az olan uyuşturucu kullanıcılarının sayısının 90'larda 1.5 milyon kişiye çıktığını göstermektedir. [4]

Klanın bir diğer gelir kaynağı olan fuhuş da hızla yayılan ahlaksızlıklardandır. Günümüzde dünyanın pek çok ülkesinde çocuk denecek yaştaki kız ve erkek çocukları para karşılığında, hatta kimi zaman bizzat aileleri tarafından fuhuşa itilmektedirler. Daha korunması ve bakılması gereken bir yaşta meta olarak kullanılan bu çocukları kurtarmak için tüm dünyanın birlik olması gerekirken, Filipinler gibi fuhuşa itilen çocukların yaygın olduğu ülkeler en gözde turistik mekanlar arasında sayılmaktadır. 1995 yılında Tayland'da hükümet bütçesinin %60'ı fuhuştan karşılanmıştır. Hindistan'da ise fuhuş yapan kadınların sayısı, BM verilerine göre yaklaşık 8 milyondur.[5] Dünyanın çeşitli ülkelerinden pek çok turist her yıl yalnız bu amaçla söz konusu bölgelere akın etmektedir. Amerika'da ise en az 100 bin çocuğun fuhuş ticaretinde kullanıldığı bildirilmektedir. Fuhuş suçuyla Amerikan çocuk hapishanelerinde bulunan çocukların sayısı 300 bin ile 600 bin arasında değişmektedir.[6] Yine Amerika'da yaklaşık 2 milyon gencin sokaklarda yaşamını sürdürdüğü ve bunların büyük bir kısmının fuhuş yaptığı tahmin edilmektedir.[7] Fuhuşla birlikte zina da yaygınlaşmakta, evlilik dışı ilişkiler son derece olağan karşılanırken, evlilik dışı ilişkilerden doğan çocuklar önemli bir toplumsal sorun haline gelmektedir.

Bunların yanı sıra toplumsal çöküntünün önemli göstergelerinden olan rüşvet, yolsuzluk, tefecilik, sahtekarlık, israf, haksızlık, adalet sisteminin çökmesi gibi olaylar da klan tarafından desteklenir. Hatta bu çöküntü bazı ülkelerde kimi zaman öyle bir aşamaya gelir ki, ülkeyi yönetenlerin de içine dahil olduğu sistem tamamen klanın kontrolü altına girer. Yürütme, yargı ve yasama kurumlarında klanın hakimiyeti yoğun olarak görülür. Bazı Latin Amerika ülkeleri bunun en çarpıcı örneklerindendir. Bu ülkelerde dejenerasyon ve toplumsal çöküntü öyle bir aşamaya gelmiştir ki, artık uyuşturucu ticareti bizzat devlet

tarafından yürütülmekte, hemen her gün faili meçhul cinayetler işlenmekte, uyuşturucu kartelleri ve benzeri suç şebekeleri adalet sistemini ve devletin güvenlik güçlerini istedikleri gibi yönlendirip kullanabilmektedirler.

Klanın menfaat sağladığı bu düzenden kuşkusuz halk hem maddi hem de manevi olarak büyük zarar görmektedir.

Bu sistem, Kuran ahlakı ile taban tabana zıt olan bir sistemdir ve verdiği zararın ortadan kaldırılması ancak din ahlakının insanlara öğrettiği erdemlerin toplum tarafından benimsenmesiyle olacaktır. Allah, Kuran'da klan tarafından teşvik edilen ahlaksızlıkların kesin olarak insanlara haram kılındığını bildirmektedir:

**Zinaya yaklaşmayın, gerçekten o, 'çirkin bir hayasızlık' ve kötü bir yoldur. Haklı bir neden olmaksızın Allah'ın haram kıldığı bir kimseyi öldürmeyin... Erginlik çağına erişinceye kadar, -o da en güzel bir tarz olması- dışında yetimin malına yaklaşmayın. Ahde vefa gösterin. Çünkü ahid bir sorumluluktur. Ölçtüğünüz zaman ölçüyü tam tutun ve dosdoğru bir tartıyla tartın; bu, daha hayırlıdır ve sonuç bakımından daha güzeldir. Hakkında bilgin olmayan şeyin ardına düşme; çünkü kulak, göz ve kalb, bunların hepsi ondan sorumludur. Yeryüzünde böbürlenerek yürüme; çünkü sen ne yeri yarabilirsin, ne dağlara boyca ulaşabilirsin. Bütün bunlar, kötülüğü olan, Rabbinin Katında da hoş olmayanlardır. (İsra Suresi, 32-38)**

Görüldüğü gibi klanlaşmış bir yapıya sahip olan bu grubun, savunuculuğunu yaptığı ve varlığını devam ettirebilmesini sağlayan yaşam tarzı, din ahlakının tamamen tersidir.

Din ahlakı insanlara vefakarlığı, dürüstlüğü, adaleti, fedakarlığı, hakkı ne pahasına olursa olsun savunmayı ve adaleti emrederken, kara klanın ahlakı insanların bencil, acımasız, çıkarcı, hilekar, dolandırıcı, yalancı olmasını gerektirir. Klanın düzeni ancak o zaman devam edebilir. Her bir klan üyesi bu kirli düzen içerisinde kendisine bir yol bulmuştur ve hayatını devam ettirebilmesi için bu yolun asla kapanmaması lazımdır. Kimileri rüşvet ve haksız kazanç ile, kimileri mazlumların hakkını ve emeğini sömürerek, kimileri fuhuş ve uyuşturucu ticareti sayesinde varlıklarını devam ettirirler. Sistemlerini devam ettirebilmeleri için çevrelerinde rüşvet verebilecekleri ve rüşvet alabilecekleri ahlakta kişilerin, fuhuş yapmayı kabul edebilecek, uyuşturucu kullanacak ve uyuşturucuyu yayacak insanların olması ve hepsinden önemlisi kimsenin bu çirkinliklere ve haksızlıklara karşı fikri mücadele yapmaya cesaret edememesi gerekir. Oysa din ahlakı hem bu pislikleri ortadan kaldırır, hem de kötülüklere karşı güçlü bir fikri mücadele içine girecek insanların yetişmesine vesile olur. Bu ise kara klanın çökmesi demektir.

## Klanın İçinden "İş Adamına Öğütler"

Kara klanın buraya kadar tasvir ettiğimiz yapısı, bizzat bu klanın içinde yaşananlara şahit olan bazı kimseler tarafından da zaman zaman ifade edilmektedir. Bu konudaki ilgi çekici bir "itiraf", yayınlandığı sıralarda oldukça ses getiren *Genç Bir İş Adamına* isimli kitaptır. Kitabın yazarı, uzun yıllar iş dünyasında yer almış, ancak sonra bu dünyadaki ahlaki dejenerasyondan rahatsız olarak kendisine daha sade bir hayat kurmuştur. Kitabında, klanın içinde "başarılı bir iş adamı" olmak için yapılması gerekenleri hicvederek anlatmaktadır.

Ancak elbette tüm iş dünyasını veya her iş adamını söz konusu kitapta yer alan bilgilere göre değerlendirmek doğru değildir. Pek çok iş adamı, dürüstlükten ve ahlaki değerlerden hiçbir taviz vermeden kendi alanlarında büyük başarılar elde etmektedir. Bununla birlikte, bu kitapta yer alan ahlaksızlıkların iş dünyası içinde yayılmasını isteyen bir gücün varlığı da göz ardı edilemez.

Kitapta anlatılan dünya, kara klanın oluşturmak istediği yapının küçük bir modelidir. *Genç İş Bir Adamına* adlı kitaba göre, bir iş adamının ilk yapması gereken, "ruhunu satmak ve vicdanını susturmak"tır:

Ruhunu sat. Hemen, bir an önce sat ve kurtul. Nerede ve nasıl mı satmalısın? Piyasa seni bulacak merak etme! Ondan sonrası daha kolaydır.[8]

Vicdan; okyanusları aşar gelirsin, buna takılırsın. Psikiyatristlere "düşersin”. Hint felsefelerine sarılırsın. Uzak yerlere seyahat edersin. Okullar, hastaneler... yaptırırsın. Olmaz. Olmaz. Olmaz. Ama korkma. Sebat et. Zamanla vicdanını da kandırırsın... İş adamının ağzından bu nakaratlar düşmez. Aslında ikna etmeye çalıştığı vicdanıdır. Vicdan. O başkalarının görmediğini gören, yüreğindeki bir çift göz... Ruhunu sattığın gün vicdanını da sattığını zannetme. Ruh satılır. Vicdanını ise yavaş yavaş boğmalısın. Bir köpek yavrusunu boğar gibi. .[9]

Peki neden kara klana dahil olan bir iş adamı ruhunu satmak ve vicdanını öldürmek zorundadır? Bunun nedeni, klanın söz konusu dünyasının sadece hile, sahtekarlık, acımasızlık ve bencillik gerektirmesidir. Aynı kitapta, bu karanlık dünyanın gerektirdiği ahlak şöyle tasvir edilir:

En büyük hile dürüstlüktür. En büyük yalanını, "ne kadar doğru konuşuyor, ne kadar dürüst ve açık bir adam" dedikleri zaman söylemelisin.

Yalancı ve ikiyüzlü olmalısın. Böyle olmadığına herkesi inandırabilmenin yolu, ilk önce kendini kandırmaktan geçer... Bir iş adamı hele, en tepelere oynayan bir iş adamı, ruhunu bir ömür boyu geri almamacasına terk eder.[10]

Kıskançlık birinci sınıf bir histir. Saldırganlık, şehvet veya gurur gibi... Kıskançlık en güvendiğin dürtülerinden biri olsun. Yaşat onu. Besle... Saldırganlık, hırs, kıskançlık gibi duygularına yabancılaşma. Kariyerini bu duygular besler. Yumuşakça dürtülerine, merhamete, sevgiye, hasrete yabancılaş. [11]

Aynı kitapta söz konusu karanlık dünyaya girmenin en birinci şartı ise şöyle açıklanır: "Allah'ın varlığını ve birliğini inkar etmek."[12] Kitabın yazarına göre bu karanlık

dünyaya girmek isteyenler, ruhlarını, vicdanlarını ve Allah inancını terk etmek zorundadırlar.

Çünkü Allah'a inanan ve O'na karşı sorumluluğunun bilincinde olan bir insan; günahtan, zulümden ve her türlü ahlaksızlıktan kaçınır. Klanın karanlık dünyasının devam etmesi, klan üyelerinin aynen tarihteki sapkın kavimler gibi, Allah'ı inkar etmelerine bağlıdır.

Bu nedenledir ki, Allah'a olan inancı zayıflatmak ve son aşamada da tamamen yok etmek, klanın dünya çapındaki başlıca hedeflerinden biridir. Klan üyelerinin çoğu, bu gaflete girebilmek için, hiçbir şey düşünmeden yaşamayı, Allah'ın varlığını gösteren apaçık delilleri tamamen görmezden gelmeyi tercih ederler. Ancak klanın daha üst düzeydeki teorisyenleri, Allah'ın delillerini insanlardan gizlemek için bazı felsefe ve teorilere şiddetle ihtiyaç duyulduğunun farkındadırlar.

Kara klan ile Darwinizm arasındaki ilişkinin çıkış noktası da budur.

# KARA KLANIN SOSYAL DARWİNİST DÜNYASI

Kara klanın sisteminin din dışı olduğunu ve toplumu da olabildiğince din ahlakından uzaklaştırmak istediğini belirttik. Ancak burada söz konusu olan, -her ne kadar Yahudilik ve Hıristiyanlık zaman içinde tahrif edilmiş olsa da- İslam, Yahudilik ve Hıristiyanlık gibi Allah'tan gelen vahye dayanan İlahi dinlerdir. Buna karşılık klan Budizm, Hinduizm, karma felsefesi gibi putperest ve ateist "din"lere hiçbir zaman karşı değildir. Aksine, bu gibi sahte ve aldatıcı dinlerin (daha doğrusu insan yapımı felsefelerin) batıl öğretilerinin yayılmasını destekler.

Ancak söz konusu Uzakdoğu dinleri (veya UFO'culuk vs. gibi "New Age" akımları) klan dünyasının sadece bir kısmına hitap eder. Buna karşılık klanın tüm yaşam biçimini dayandırabileceği daha kapsamlı bir "dünya görüşü" gereklidir. Gerçekte klan üyelerinin büyük çoğunluğu, bu gibi felsefi konularla ilgilenmeyen, hayatlarını para-cinsellik-eğlence üçgeni içinde geçirmeye çalışan oldukça yüzeysel ve cahil insanlardır. Ama klanın teorisyenleri, başta da belirttiğimiz gibi, hem kendileri hem de söz konusu cahil güruh için gerekli olan "dünya görüşü"ne büyük önem verirler. Bu görüşün temeli ise, Darwin'in evrim teorisi ve onun "Sosyal Darwinizm" olarak bilinen uzantısıdır.

Sosyal Darwinizm, Darwin'in evrim teorisinin toplum bilimlere ve toplumsal konulara uyarlanmasına denir. Bilimsel geçersizliğini diğer eserlerimizde çok detaylı olarak açıkladığımız bu teori, aşağıdaki gerçek dışı iddialara dayalıdır:

1) Yeryüzündeki yaşam, tamamen rastlantısal bir evrim sürecinin sonucudur. Yaşam rastlantısal olduğu için de, bir amacı yoktur.

2) Dünyanın tek geçerli kuralı "güçlü ve avantajlı olanların hayatta kalması"dır. Kıyasıya bir yaşam mücadelesi vardır ve galip gelmenin tek yolu bencil ve acımasız olmaktır.

3) İnsan da bir hayvan türüdür. Hayvanlarla aynı biyolojik kanunlara tabidir. Bir diğer deyişle, insan da "orman kanunlarına" göre yaşamalıdır.

Darwin bu sapkın iddiaları ortaya attıktan sonra, her ne kadar kendisini destekleyen bilimsel bulgular var olmasa da, teorisi hızla yayıldı. Bunun nedeni, Darwinizm'in döneme hakim olan din dışı sistem ve ideolojilere uygun bir fikri zemin oluşturmasıydı. İngiltere, kurmuş olduğu sömürge imparatorluğuna meşruiyet kazandırmak için, "uluslar arasında yaşam mücadelesi" ve "evrimde ileri gitmiş ırklar" gibi Darwinist kavramlara ihtiyaç duyuyordu. Bu nedenle İngiltere'nin ve sonra da diğer büyük devletlerin egemenleri, kısa sürede Darwinizm'i benimsediler.

I. Dünya Savaşı'nın hazırlanmasında da, savaşı "biyolojik bir gereksinim" sanan dönemin Avrupalı yöneticilerinin yanılgıları büyük rol oynadı.

20. yüzyılda Sosyal Darwinizm'in daha da acı sonuçları ortaya çıktı: Nazi Almanyası ve faşist ideoloji. İnsanları gelişmiş bir hayvan gibi gören Naziler, zayıf olanların üzerine basarak yükselmekten, hasta ve zayıf olanları bir şekilde yok etmekten, farklı ve aşağı

gördükleri ırkları ortadan kaldırmak için korkunç katliam ve soykırımlar düzenlemekten çekinmediler. Çünkü bilim maskesi takmış teorileri, onlara bunun "doğanın bir kanunu" olduğunu söylüyordu.

Sosyal Darwinizm'in çok daha yaygın bir sonucu ise, hemen hemen tüm modern toplumları etkileyen ahlaki çürümede ortaya çıktı. Darwinizm'in getirdiği toplum yapısı, rekabetçi ve acımasız bir dünya görüşünün, ahlaka önem vermeyen, kendisini ve insanları gelişmiş hayvanlar olarak gören kitlelerin oluşmasına neden oldu. Yalnızca bireysel çıkarları önemli gören, fedakarlık yapılması gerekiyorsa, bunun ancak menfaatlerle örtüştüğünde yapılmasının gerektiğini savunan, aksinin insanın doğasına aykırı olduğunu iddia eden bu aldatıcı ideoloji, her türlü bencilliğin ve saldırganlığın meşru görüldüğü bir kültürü ortaya çıkardı.

Söz konusu kültürün savunucularına baktığımızda, sık sık Darwinizm'e atıfta bulunduklarını görürüz. "Acımasız ve bencil olmanın" sözde meşruiyeti, hemen her zaman Darwinizm'den gelmektedir. Günümüzün en ünlü ve militan Darwinistlerinden biri olan İngiliz zoolog ve yazar Richard Dawkins, bunun önde gelen örneklerindendir. Yazdığı kitaplarla evrim teorisinin en ünlü savunucusu haline gelen -ve bir ateist olan- Richard Dawkins, yeryüzündeki tüm yaşamın "bencil genler" tarafından üretildiğini savunmakta ve bencilliğin doğanın en büyük kanunu olduğunu ileri sürmektedir. Dawkins bu çarpık düşüncesini şöyle ifade eder:

İnsanlar, bencil genleri tarafından var edilmiş makinalardır. Başarılı Chicago gangsterleri gibi, genlerimiz son derece rekabetsel bir dünyada hayatta kalmışlardır. Başarılı bir gende bulunması beklenen hakim özelliğin, acımasız bir bencillik olduğunu ileri sürüyorum.[13]

İnsanların "başarılı Chicago gangsterleri gibi" acımasız ve bencil makinalar olduğuna inanan bir felsefenin nasıl bir toplum modeli üreteceği ise ortadadır. Dawkins ve onun gibi düşünen tüm Darwinistler ve onların aldatıcı mesajlarını topluma "bilimsel gerçekler"miş gibi empoze eden bir kısım medya, toplumsal çatışmanın ve suçun alt yapısını hazırlamaktadırlar. Dawkins "bizler hayatta kalma makinalarıyız; genler olarak bilinen bencil molekülleri korumak için programlanmış robotlarız" derken, her türlü saldırı ve tecavüzü de meşru göstermektedir. Darwinizm'in önde gelen eleştirmenlerinden Phillip Johnson'ın dediği gibi:

Bu mantık, genlere hizmet eden robotların (insanların), genetik patronlarını tatmin etmek için, diğer robotlara karşı cinayet, soygun, tecavüz ve köleleştirme uygulamasının son derece doğal olduğu anlamına gelmektedir.[14]

Dawkins'in ve onun gibi düşünen tüm diğer Darwinistlerin savunduğu bu mantık, gerçekte ilkel putperest klanların batıl inançlarından farklı değildir. İlkel putperestler, elleriyle yaptıkları put ve totemlerin kendilerini yarattığı gibi sapkın bir fikre inanır ve bu putlar için savaş çıkarıp kan dökerlerdi. Modern Darwinistler -bir diğer ifadeyle kara klanın teorisyenleri- ise, insanların tesadüfler sonucu oluşmuş genler tarafından yaratıldığına inanmakta ve bu genler için çatışmayı savunmaktadırlar. Kısacası

putperestliğin akılsızlığı, cehaleti ve vahşeti aynen devam etmektedir, binlerce yıl önceki totemist klanlardan, günümüzün Darwinist kara klanına dek...

Oysa Allah insanı yoktan yaratmıştır ve bu dünyada insandan istenen de bencil olmak ve çatışmak değil, aksine Allah'ın İlahi dinlerle insanlara öğrettiği gibi güzel ahlaklı olmak, yani fedakar, merhametli ve barışçı davranmaktır. İnsanın yaratıcısı ve yöneticisi ne putlar, ne totemler, ne de onlar gibi bilinçsiz bir madde yığını olan genlerdir. İnsanı yaratan, ona belli bir kader belirleyen ve hayatını her anını kontrol altında tutan alemlerin Rabbi olan Allah'tır. Ancak klan, bu gerçeği körü körüne reddetmekte veya göz ardı etmektedir.

Bugün dünyada evrim teorisi lehinde yürütülen kapsamlı beyin yıkama kampanyasının ardında da, klan ile Darwinizm arasındaki bu güçlü ideolojik ilişki yatar. Kara klanın teorisyenleri, kurmuş oldukları din dışı ve bencil dünyanın sözde bilimsel dayanağının Darwinizm olduğunun çok iyi bilincindedirler ve bu nedenle de bu çökmüş teoriyi ayakta tutmak için her türlü propaganda yöntemini kullanırlar. (Ayrıntılı bilgi için bkz. Harun Yahya, *Darwinizm'in Karanlık Büyüsü,* 2000)

## Sosyal Darwinizm'in Genetik Suç Tanımı

Kara klanın teorisyenleri, Sosyal Darwinizm'i çeşitli suçları meşrulaştırmak için farklı şekillerde kullanırlar. İnsanı bir hayvan olarak tanımladıkları için, onlara göre cinayet, tecavüz, hırsızlık gibi suçların hepsinin hayvanlar arasındaki yaşam mücadelesinden miras kalan genetik, yani "doğal" bir nedeni vardır. Buna göre, eğer insanlar birbirlerini öldürmüyor, hırsızlık yapmıyor, çevrelerindekilere zarar vermiyorlarsa, bunu vicdanlarına uydukları için değil, türlerinin çıkarını düşündükleri için yaparlar. Gerektiğinde cinayet işlemeleri, katliam yapmaları, tecavüz etmeleri ise olağan karşılanmalıdır, çünkü bu insanın "doğasında" vardır. Bu sapkın iddiaya göre bir tür hayvan olan insanın, zaman zaman hayvansı tavırlar göstermesinde yanlış olan hiçbir yön yoktur.

Oysa Allah, insanları vicdanlarına uydukları ve güzel ahlak gösterdikleri takdirde gerçek huzuru bulacakları şekilde yaratmıştır. İnsanın fıtratı (doğası), sevgiden, merhametten, tevazudan, fedakarlıktan, dostluktan zevk alacak, diğer bir deyişle din ahlakını yaşayacak şekildedir. Bu gerçeği Rabbimiz şu şekilde bildirmiştir:

**Öyleyse sen yüzünü Allah'ı birleyen (bir hanif) olarak dine, Allah'ın o fıtratına çevir; ki insanları bunun üzerine yaratmıştır... (Rum Suresi, 30)**

Çarpık Darwinist mantığının ortaya koyduğu en dikkat çekici çıkarımlardan bir diğeri de neyin suç olup olmadığı, suçluların neye göre değerlendirilmesi gerektiği konuları ile ilgilidir.

Suçun genetik olduğu görüşünün ilk savunucularından birisi, suç antropolojisinin kurucularından kabul edilen evrimci Cesare Lombroso'dur. Daha sonra pek çok evrimci bilim adamı tarafından da şiddetle savunulan Lombroso'nun fikirleri, suç işlemeyi meşru kılmış ve toplumsal çürümeyi hızlandırmıştır. (Bazı evrimciler Lombroso'nun ortaya koyduğu iddiaların daha sonra kabullenilmediğini öne sürseler de, günümüzde de bilim dünyasında son derece yaygın olan "suçlu genler" ya da "suçlu kromozomlar" kavramı Lombroso'nun görüşlerinin kısmi değişikliğe uğramakla birlikte halen evrimciler tarafından savunulduğunu göstermektedir. Nitekim kimi Darwinistler de bunu açıkça dile getirirler.[15])

Lombroso'nun tamamen bilim dışı olan iddiasına göre suç işleyen insanlar aslında bir suç işlemiş olmuyor, doğalarının gereği olarak böyle davranıyorlardı. Sözde bu insanlar evrim sürecinde geri kalmış kimselerdi ve suç işlemek onlar için son derece doğaldı. Bu durumda suçların yargılanması ve değerlendirilmesinde de bunun göz önünde bulundurulması gerekiyordu. Lombroso'nun 'doğuştan suçlular' çıkarımına nasıl ulaştığı ise, bu iddianın ne kadar bilim dışı olduğunu bir kez daha gözler önüne sermektedir:

Kasvetli bir Aralık gününün sabahında birden bire, bir eşkiyanın kafatasında bir dizi atasal anormallik gördüm.... Suçlunun doğası ve kökeni sorunu çözülmüş gibi geldi; ilkel insanların ve hayvanların özellikleri günümüzde yeniden ortaya çıkıyor olmalıydı.[16]

Bunun da ötesinde Lombroso ve asistanları daha uzun kolların, basık ve dar bir alnın, büyük kulakların, kalın kafatası, büyük ve çıkık çenenin doğuştan suçluların temel fiziksel özellikleri olduğunu ileri sürmüşlerdi. Hatta dövme yaptırmanın Afrika kabilelerine has bir özellik olduğu iddiasından yola çıkarak, dövme yaptıranların da insansı maymunlar olduklarını, dolayısıyla suça eğilimli olmalarının normal karşılanmaları gerektiğini iddia etmişlerdi. Böylece, dövme yaptıran bir kişinin suç işlemesi de bir anlamda meşrulaştırılmış oluyordu.

İnsanların kafatası yapılarına bakarak, kollarını ölçerek ve vücutlarındaki dövmeleri tespit ederek "suçun temelini" keşfettiği iddiası ile ortaya çıkmak, dönemin ilkel bilim koşulları altında sergilenen bir yanılgıydı ve bu denli kaba bir yaklaşım zaman içinde terk edildi. Ne var ki, günümüzdeki evrimci bilim adamları hala bu gibi teorileri savunmaya devam etmekte, sadece biraz daha "bilimsel" gibi gözüken bir üslup kullanmaktadırlar. Onlara göre suç, insanın fıtratına aykırı bir sapma değil, insanın sözde evrimsel doğasının bir gereğidir.

## Bebek Cinayetleri

Bu konudaki yorumlarıyla dikkat çeken Darwinistlerden biri de, Steven Pinker'dır. Özellikle insan bilincini inceleyen kitaplarıyla tanınan -daha doğrusu insan bilincini Darwinist ve materyalist dogmaya göre açıklamaya çalışan ama bunu başaramayan- Pinker'a en çok ün kazandıran olaylar ise, 1996-97 yıllarında yaşanan "bebek cinayetleri"dir.

Bu cinayetlerin ilkinde, her ikisi de 18 yaşında ve lise öğrencisi olan Amerikalı bir erkek ve kız, gayrı meşru ilişkileri sonucunda doğan bebeği boğarak öldürdüler ve cesedini de büyük bir çöp variline attılar. İkinci olayda ise, yine 18 yaşında olan Amerikalı bir genç kız, lise mezuniyet töreninden ayrılarak karnındaki bebeği bir tuvalette düşürdü, öldürdü, çöpe attı ve sonra da yarım bıraktığı mezuniyet partisine döndü.

Bu iki korkunç olay, Amerikalılara, toplumlarında giderek artan şiddet, acımasızlık ve vicdansızlığın hangi boyutlara geldiğini gösteriyordu. Ve nitekim büyük bir toplumsal şoka ve tartışmalara yol açtı. Olayı yorumlayanların çoğu, bu iki akıl almaz cinayetin, ahlaki dejenerasyondan ve faillerin psikolojik dengesizliklerinden kaynaklandığını savundu.

Ancak Amerika'nın en ünlü ve en koyu Darwinistlerinden biri olan Steven Pinker, olayı çok daha farklı yorumladı. Pinker, bu olayların ahlaki dejenerasyon veya psikopatolojik bir sorundan kaynaklanmadığını, aksine sözde "insanın evrimsel doğası" gereğince son derece olağan olduğunu ileri sürdü. *New York Times* gazetesinde yayınlanan makalesinde, "neonaticide" (bir bebeği doğumunun ilk gününde öldürme) adını verdiği uygulamanın zihinsel bir hastalık sayılmaması gerektiğini çünkü "bunun tarihteki pek çok kültürde kabul edildiğini ve uygulandığını" iddia etti. Pinker, bu sapkın iddiasında daha da ileri giderek, bu cinayet uygulamasının "evrimsel bir gereklilik"ten doğduğunu iddia ederek şöyle yazdı:

İlkel koşullarda yaşayan anneler, var olan bebeklerine bakmak ve yeni doğan bir bebeği büyütmek arasında zor seçimler yapmak zorunda kalıyor ve eğer yeni doğan bir bebek hasta ise ya da hayatta kalma şansı düşük gibi gözüküyorsa, zayıf olanı feda ediyor ve mevcutlar arasından en güçlü olanları yaşatmayı tercih ediyorlardı... [17]

Pinker'a göre insan genlerine aktarılmış olan bu sözde evrimsel "neonaticide" (bebek cinayeti) alışkanlığı, annenin bebek doğurmayı kendisi için riskli gördüğü durumlarda yeniden ortaya çıkabilirdi. Bir başka deyişle, Amerikalı lise öğrencisi genç kızların karınlarında taşıdıkları bebekleri vicdansızca öldürmeleri, Pinker'a göre, evrim yasaları gereğince ortaya çıkmış bir "genetik davranış"ın ifadesinden başka bir şey değildi.

Kısacası, Pinker, bebek cinayetlerini Darwinist mantıkla "doğal" görüyordu. Michael Kelly'nin *Washington Post* gazetesinde yayınlanan "Arguing For Infanticide" (Bebek Cinayetini Savunmak) başlıklı yazısında belirttiği gibi, "Pinker, bebeklerin katledilmesini açıkca savunacak kadar ileri gitmemiş... ama buna çok yakın bir şey söylemişti."[18]

Pinker'ın herhangi bir bilimsel dayanağı olmayan, sadece Darwinist bir spekülasyondan ibaret olan iddiasının bir kısmı özellikle ilginçti: İlkel kabilelerde de bebek

cinayetlerine rastlanması. Gerçekten de pek çok putperest toplumda bebek cinayetleri yaygındı. Ama bunun nedeni, Pinker'ın öne sürdüğü gibi genetik bir eğilim değil, putperest toplumların dejenere ahlak anlayışıydı. Putperestler, çocuklarını hayali ilahlarına kurban eder veya sadece "faydasız" gördükleri için göz kırpmadan öldürebilirlerdi.

İlahi dinlerle birlikte, bu dejenere ahlak tamamen ortadan kaldırıldı, acımasız cinayetlerin yerini şefkat, merhamet ve sevgi aldı. İslam öncesi Arap toplumu bu durumun örneklerinden biriydi. İslam öncesindeki cahiliye Arapları, çocuk cinayetlerini çok makul ve meşru görüyorlardı. İslam dininin hükmüyle bu korkunç vahşet kesin biçimde yasaklandı. Allah Kuran'da, Peygamberimiz (sav)'e, bebek cinayetlerinin haram kılındığını duyurmasını emretti:

**De ki: "Gelin size Rabbinizin neleri haram kıldığını okuyayım: O'na hiçbir şeyi ortak koşmayın, anne-babaya iyilik edin, yoksulluk-endişesiyle çocuklarınızı öldürmeyin. -Sizin de, onların da rızıklarını Biz vermekteyiz- Çirkin-kötülüklerin açığına ve gizli olanına yaklaşmayın... İşte bunlarla size tavsiye (emr) etti; umulur ki akıl erdirirsiniz." (Enam Suresi, 151)**

Allah bir diğer Kuran ayetinde ise, çocuklarını öldürenlerin akılsızlığını ve içine girdikleri günahı şöyle bildirmiştir:

**Çocuklarını hiçbir bilgiye dayanmaksızın akılsızca öldürenler ile Allah'a karşı yalan yere iftira düzüp Allah'ın kendilerine rızık olarak verdiklerini haram kılanlar elbette hüsrana uğramışlardır. Onlar, gerçekten şaşırıp sapmışlardır ve doğru yolu bulamamışlardır. (Enam Suresi, 140)**

Bir başka ayette ise Allah, Hz. Muhammed (sav)'e kendisine biat etmek (bağlılık bildirmek) için gelen Müslüman kadınlardan, diğer bazı imani ve ahlaki sözlerin yanında **"çocuklarını öldürmemek"** konusunda da yemin istemesini emretmiştir. **(Mümtehine Suresi, 12)** Çocuk öldürmek, Allah'ın hiçbir şekilde hoş görmediği bir sapıklık, zalimlik ve cahilliktir.

Burada dikkat çekici olan nokta ise, putperest toplumlarda var olan bir ahlaki sapkınlığın, çağdaş Darwinistler tarafından "genetik bir eğilim" gibi kabul ettirilerek meşru gösterilmeye çalışılmasıdır. İslam dininin hükümleri -ve Yahudilik ve Hıristiyanlık- putperest toplumların çocuk cinayetlerini kesin biçimde yasaklamış ve tarihe gömmüşken, insanların din ahlakından uzaklaşmaları sonucunda putperest sapkınlıklar yeniden ortaya çıkmakta ve Darwinistler de bu sapkınlıklara evrimsel mantıklarla sözde haklı gerekçeler aramaktadırlar.

Görüldüğü gibi, Darwinizm'in savunduğu toplum yapısı ile kara klanın desteklediği toplum modeli birebir örtüşmektedir. Darwinizm'in savunulması kara klan için aslında kendi yaşam sahasının korunması ve devam ettirilmesi anlamına gelmektedir. Bu nedenle de kara klan ile Darwinizm arasında oldukça güçlü bir bağ vardır.

## Hırsızlık, Tecavüz ve Eşcinsellik

Pinker'ın bebek cinayetleri konusundaki yorumları, "suç yanlısı" Darwinist yaklaşımlardan sadece biridir. Darwinistler toplum tarafından suç olarak kabul edilen pek çok eylemin olağan karşılanması gerektiğini savunmaktadırlar. Evrimcilerin mantık dışı iddialarına göre, herhangi bir şekilde suç işleyen –adam öldüren, hırsızlık yapan, tecavüz eden vs.- kişi, henüz evrimleşmesini tamamlayamadığı için suç işlemektedir, bundan dolayı kınanmamalıdır ve bu kişilere ceza verilirken bu durum göz önünde bulundurulmalıdır. Bu bilim dışı iddianın temelinde, "maymundan gelen genler taşıdığımıza göre, bu genler bizim birtakım hayvan özellikleri göstermemize neden olabilir" yanılgısı yer almaktadır. Yakın geçmişin ünlü evrimcilerinden Stephen Jay Gould, pek çok evrimcinin sahip olduğu bu mantığı şöyle özetler:

Giyinmiş, kentleşmiş ve uygarlaşmış olabiliriz ama ruhumuzun derinliklerinde bir zamanlarki atamıza, katil maymuna hizmet etmiş olan genetik davranış örüntülerini yaşatırız.[19]

Kimi evrimciler de tecavüzün dahi olağan karşılanması gerektiğini söyleyecek kadar ileri gitmektedirler. Randy Thornhill ve Craig Palmer isimli evrimci bilim adamları geçtiğimiz yıllarda yayınlanan *Natural History of Rape* (Tecavüzün Doğal Tarihi) adlı kitaplarında, sözde halen hayvansı içgüdülere sahip olan insanın tecavüz etmesinin olağan karşılanması gerektiğini savunmaktadırlar. Bu sapkın iddiaya göre, bir tür hayvan olan insanın sözde maymun ataları gibi zaman zaman tecavüz etmesinin normal olduğu, hatta bunun soyun devamı için gerekli bir eylem olduğu öne sürülmektedir:

Şuna samimiyetle inanıyoruz ki, tıpkı leoparın beneklerinin oluşması ya da zürafanın boynunun uzaması gibi tecavüz de Darwinist seleksiyonun bir parçasıdır... Tecavüzün evrimsel dolayısıyla genetik bir kökeni olduğuna şüphe yoktur.[20]

Görüldüğü gibi Darwin'in hiçbir bilimsel dayanağı olmayan, insanların maymunlarla ortak bir ataya sahip oldukları iddiası, insanları, tecavüz gibi vahşi bir eylemi dahi kabullenebilecekleri dejenere bir ahlak anlayışına sürükleyebilmektedir.

Benzer bir durum -kara klan içinde oldukça yaygın şekilde yaşanan- bir sapkınlık olan eşcinsellik için de geçerlidir. Kuran'da Hz. Lut'un kavminin de bu sapkınlığı yaşadığı bildirilmiştir ve Allah bu sapkınlığı kesin olarak yasaklamıştır. Günümüzde bu sapkınlığı meşru bir insan davranışı gibi göstererek yaymaya çalışanlar ise, yine Darwinizm'e

dayanmaktadırlar. Eşcinselliğin genetik kökeni olduğu şeklindeki iddia, bu sapkınlığı masum ve meşru gibi göstermek için ileri sürülen asılsız tezlerden biridir.

Buradaki temel mesele ise, ahlak kavramının doğru anlaşılmasıdır. Evrimcilerin iddia ettiğinin aksine insanı Allah yaratmıştır. Ve Allah insana, göndermiş olduğu elçiler ve İlahi Kitaplar yoluyla doğru ve yanlışı öğretmiştir. Ahlak, Allah'ın bu Kitaplarındaki hükümlerine dayanır. Allah aynı zamanda insana, kendisine hep doğru yolu gösteren vicdanını ve kötülüğe sürüklemek isteyen nefsini vermiştir. Dolayısıyla, hangi sosyal çevreye ait olursa olsun, nasıl bir eğitim aldığı, hangi dili konuştuğu, hangi ırka ait olduğu, cinsiyetinin ne olduğu fark etmeksizin, her insan neyin iyi neyin kötü olduğunu bilir. Eğer Allah'tan korkup sakınan bir insansa, iradesini kullanarak hayatının her anında vicdanının sesini dinler ve iyi davranışlarda bulunur. Nefsinin sesini dinleyen insan, aslında kötülük yaptığının farkındadır. Dolayısıyla bir insan kötü davranışlarda bulunuyorsa, bunun bilincindedir ve alacağı karşılığı da göze almış demektir. Allah ayetlerde şöyle bildirmiştir:

**Nefse ve ona 'bir düzen içinde biçim verene', sonra ona fücurunu (sınır tanımaz günah ve kötülüğünü) ve ondan sakınmayı ilham edene (andolsun). Onu arındırıp-temizleyen gerçekten felah bulmuştur. Ve onu (isyanla, günahla, bozulmalarla) örtüp-saran da elbette yıkıma uğramıştır. (Şems Suresi, 7-10)**

## Kara Klanın Darwinizm'e Olan Kaçınılmaz İhtiyacı

Buraya kadar Sosyal Darwinizm'in ahlak ve suç anlayışından bazı örnekleri inceledik. Bilimsellik iddiasında bulunmasına rağmen gerçekte hiçbir bilimsel dayanağı bulunmayan bu ideolojinin, toplum yapısı üzerinde meydana getireceği tahribat ve bozulma ise gayet açıktır. İnsanların gasp etmelerinin, hırsızlık yapmalarının, cinayet işlemelerinin, tecavüz etmelerinin, fuhuş yapmalarının doğalarının ve geçmişlerinin kaçınılmaz bir gerçeği ve biyolojik bir zorunluluk olarak değerlendirilmesi, toplum düzeninde hızlı bir bozulma ve kirlenmeye neden olacaktır. Nitekim olmuştur da. Ancak bu bozulmadan menfaat sağlayan çevreler, savundukları ahlaksızlığa sözde bilimsel bir kılıf bulmuş olmaları nedeniyle, Darwinizm'e dört elle sarılmışlardır. Bunların başında da kara klanın mensupları gelmektedir. Klanın menfaat sağladığı ve varlığını devam ettirmesi için gerekli olan tüm koşullar, Darwinist toplum yapısı ile birebir aynıdır. Bu nedenle de klan için Darwinizm'i savunmak, çökmüş bir ideoloji olmasına rağmen ayakta tutmaya çalışmak, bir anlamda klanın kendi varlığını korumasının temel ideolojik şartıdır.

Klanın teorisyenleri gayet iyi bilmektedirler ki, Darwinizm'in ortadan kalkması demek, insanların "yaratılış ve yaşamın asıl amacı" hakkında doğru cevapları bulmaya başlamaları demektir. Evrenin ve canlıların, Darwinistlerin saçma iddialarındaki gibi "kör

tesadüflerin" eseri olamayacak kadar mükemmel ve kusursuz olduğunun farkına varan bir kişinin, öğrenmek isteyeceği ilk şey, bu harika düzenin nasıl ve kim tarafından, ne şekilde var edildiği olacaktır. İnceleme ve araştırmaları ise onu tek bir cevaba ulaştıracaktır: Evren ve içindeki tüm canlılar, üstün ve yüce bir Yaratıcı'nın eseridir. Ve bu Yaratıcı, herşeyin sahibi ve hakimi olan Yüce Allah'tır.

Bu apaçık gerçeği anlayan kişinin bundan sonra yapacağı şey ise, Yaratıcımız'ı tanımak ve O'nu gereği gibi takdir edebilmek için çaba göstermek olacaktır. Allah'ın emrettiği gibi bir hayat süren insan, her türlü ahlaksızlıktan şiddetle kaçınacak, adil olacak, hile yapmayacak, dolandırıcılık yapmayacak, mazlumun hakkını koruyacak, haksızlıktan sakınacak kısaca kara klanın istediğinin tam tersi bir yaşam sürecektir. Böyle insanların sayısının artması ise klanın sisteminin sonunu getirecektir.

İşte bu nedenle kara klanın dünya çapındaki üyeleri, Darwinizm'in aldatmacalarının, sahtekarlıklarının, eksikliklerinin, çarpıklıklarının, akıl ve mantık dışı iddialarının deşifre edilmesini hiçbir zaman istemezler. Din ahlakını anlatan, materyalizm ve Darwinizm'e karşı fikri mücadele içinde olanlara büyük bir öfke ve kin duyar ve onlara karşı eyleme geçerler.

Bu eylemi anlamak için, önce klanın yapısını sonra ise kullandığı yöntemleri incelemek gerekmektedir.

# KARA KLANIN YAPISI

Her toplum belirli sosyal sınıflardan oluşur ve bu sınıflar arasında, keskin sınırlarla belirlenmiş olmasa bile, belli ayrımlar vardır. Bu ayrımları, söz konusu grupların ahlaki değerleri, yaşam stilleri, dünyaya bakış açıları, kültür birikimleri ve maddi imkanları gibi belli başlı unsurlar belirler. Toplumun 'önde gelen sınıfı' içinde yer alan bir kısım genellikle, yaşam tarzı ile daha dejenere bir yapı sergilerken, halkın büyük çoğunluğu ise bu dejenarasyondan mümkün olduğunca korunmaya ve uzak durmaya çalışır. Önde gelenler olarak tanımlanan bu kişilerin birçoğunun genel özelliği, sahip oldukları imkanlar -zenginlik, makam, mülk, güzellik, şöhret gibi- nedeniyle şımarıklığa kapılmaları ve dejenere bir hayatın öncüleri olmalarıdır.

Allah Kuran'da bize, tarih boyunca pek çok toplumun önde gelenlerinin din ahlakına karşı yoğun bir mücadele verdiğini haber vermiştir. Allah İsra Suresi'nde şu şekilde bildirmektedir:

**Biz, bir ülkeyi helak etmek istediğimiz zaman, onun 'varlık ve güç sahibi önde gelenlerine emrederiz, böylelikle onlar onda bozgunculuk çıkarırlar. Artık onun üzerine söz hak olur da, onu kökünden darmadağın ederiz. (isra Suresi, 16)**

Bir başka ayette ise inkar edenlerin din ahlakının yayılmasına karşı her türlü imkanlarını seferber ettiklerini Allah bize şöyle bildirmiştir:

**Gerçek şu ki, inkar edenler, (insanları) Allah'ın yolundan engellemek için mallarını harcarlar; bundan böyle de harcayacaklar. Sonra bu, onlara yürek acısı olacaktır, sonra bozguna uğratılacaklardır. İnkar edenler sonunda cehenneme sürülüp toplanacaklardır. (Enfal Suresi, 36)**

Kara klanın en önemli özelliklerinden birisi de, üye yelpazesinin çok geniş olmasıdır. Diğer ülkelerde bol miktarda örneğini gördüğümüz gibi, kendilerini sanatçı olarak tanımlayan oysa sanatla değil gayrı ahlaki yaşam tarzlarıyla gündemde olanlar, dünya medyasının kilit noktasındaki kimi kişiler, dünya ticaretini menfaatleri doğrultusunda yönlendirenler ve hatta devletlerin çeşitli kurumlarında yer alan bazı kişiler, bu klanla birlikte hareket ederler. Ancak şunun da vurgulanması gerekir ki, sanat ve medya dünyasına, devletin bazı kurumlarına sızan bu kişilerin varlığı, bu alanlarda değerli ve dürüst insanların çalıştığı ve onların da bu kara klanın faaliyetlerinden rahatsızlık duyduğu gerçeğini unutturmamalıdır.

Klanın mevcudiyetini koruyabilmesinin temel nedenlerinden biri, en üst seviyeden en alt seviyeye kadar hemen her yerde mensubunun bulunmasıdır. Bu kişilerin yetiştiği ortamlar, içinden geldikleri aile yapıları, sahip oldukları kültürler ufak tefek farklılıklar gösterebilir, ancak bu kişiler tek bir düşünce çevresinde kenetlenmişlerdir; klanın ahlaksızlığını devam ettirebilmek ve bu ahlaksızlıklardan kendilerine menfaat sağlayabilmek. Ayrıca bu kişileri birarada tutan önemli bir diğer unsur da ahlaklarının benzer olmasıdır.

Allah bize Kuran'da bu kişilerin sahip olduğu ortak ahlak özellikleri şöyle bildirmiştir:

**Şunların hiçbirine itaat etme: Yemin edip duran, aşağılık, alabildiğine ayıplayıp kötüleyen, söz getirip götüren (gizlilik içinde söz ve haber taşıyan), hayrı engelleyip sürdüren, saldırgan, olabildiğince günahkar, zorba-saygısız, sonra da kulağı kesik; mal (servet) ve çocuklar sahibi oldu diye, kendisine ayetlerimiz okunduğu zaman: "(Bunlar) Eskilerin uydurma masallarıdır" diyen. (Kalem Suresi, 10-16)**

Kitabın ilerleyen sayfalarında kara klan ile ilgili yer vereceğimiz bilgileri incelerken, ayetlerde bildirilen bu ahlakın göz önünde bulundurulması son derece önemlidir. Bu, klan üyelerinin ruh hallerinin daha yakından tanınabilmesi için gereklidir.

Ayrıca klan içerisinde belli bir hiyerarşik yapı söz konusudur. Klanın liderleri ve onlara tabi olanları vardır. Ancak özünde, klan üyeleri tek bir vücut olarak, son derece örgütlü bir şekilde hareket ederler. Her üyenin sorumluluğu ve bu sorumluluğunu ne şekilde yerine getireceği bellidir. Üyeler arasında açıkça ilan edilmemiş olmasına rağmen herkes tarafından gayet iyi bilinen bir iş bölümü söz konusudur. Örneğin, klan üyelerinden birisi süslü sözlerle ve felsefi terimlerle dejenerasyonu överken, bir diğeri yaşamıyla övülen bu modele örnek teşkil eder. Diğer bir üye ise, yaptığı ahlaksızlıklar veya işlediği suçlar nedeniyle bu kişinin başının derde girmesi durumunda onu korumakla yükümlüdür. Kimi üyeler bazı basını kullanıp lehte propagandalarla kişiyi korurken, bazıları da devlet içindeki güçlerini kullanarak bu kişiyi potansiyel tehlikelerden korurlar. Koruma mekanizması, ilerleyen sayfalarda da değineceğimiz gibi, klanlaşmanın en vurucu özelliklerinden birisidir ve klanın devamını sağlar.

## Klanın İçindeki Kirli Dayanışma

Ahlaki dejenerasyonun ardındaki bu gruplaşma biraz daha yakından incelendiğinde, üyeler arasındaki gizli dayanışma hemen dikkat çeker. Sosyolojide yapılan klan tanımlarında bu noktaya özellikle dikkat çekilir. Örneğin *Grolier International America Ansiklopedisi*'ne göre klanın ana kurallarından birisi, *'klan üyelerinden birine yapılan saldırı herkese yapılmış sayılır'* kuralıdır.[21] Bu nedenle klan

mensupları, aralarındaki çeşitli farklılıklar ve hatta çatışmalara rağmen, kara klanın ideolojisine aykırı hayat yaşadığına inandıkları "ortak düşman"a karşı güçlü bir dayanışmaya sahiptirler. Bu dayanışmanın temelinde kuşkusuz, varlığını devam ettirebilme içgüdüsü vardır.

Klanın en büyük korkusu yaşam sahasının elinden alınmasıdır. Bu korku, kara klanın üyelerinin büyük bir dayanışma içine girmelerine neden olur. Klanın saldırıları da savunmaları da ciddi bir dayanışma içerisinde gerçekleştirilir. Tehlike olarak görülen unsurlara karşı, klan üyelerinin tümü birlik olurlar. Ve tehlikenin bertaraf edildiğinden emin oluncaya kadar, birlik içinde hareket ederler.

Dünyanın pek çok ülkesinde karşılaşılan ve dünya basınında da yer alan bazı olaylar hatırlandığında bu dayanışmayı zihninizde canlandırmanız daha kolay olacaktır. Örneğin şöyle bir düşünün, bugüne kadar 'büyük haber' başlığı altında, dünyanın çeşitli ülkelerinde kaç fuhuş pazarlığının, kaç uyuşturucu ticaretinin ifşa edilip halka duyurulduğuna şahit oldunuz. Kimbilir kaç ülkede kaç rüşvet şebekesinin yakalanışını izlediniz. Belki de 'fuhuşa darbe', 'mafyaya son', 'hukukta temizlik', 'temiz eller' gibi başlıklarla duyduğunuz bu uluslararası haberlerin bir kısmı, size 'dünyada artık pek çok şeyin düzeleceğine' dair ümitler de verdi. Şimdi bir daha düşünün, bunların kaç tanesi gerçekten beklediğiniz gibi sonuçlandı? Deşifre edilen hangi fuhuş pazarlığı daha büyük bir ticaretin ortaya çıkarılmasını sağladı? Yakalanan uyuşturucu şebekeleri kaç tane uyuşturucu ağını gerçekten çökertti? Rüşvet alırken veya verirken yakalanan kişiler, hangi mekanizmanın tamamen hak ve hukuka göre işler haline gelmesine neden oldu? Bu sorulara vereceğiniz cevap, büyük ihtimalle, hemen hemen hiçbiri olacaktır. Çünkü bu vakalar –herşey net ve açık olmasına rağmen- klanın 'gizli elleri' tarafından bir şekilde örtbas edilir.

'Hızlı örtbaslar' kara klanın dayanışmasının en çarpıcı örneklerindendir. Tüm delillere, şahitlere ve ispatlara rağmen suçların üzeri örtülür. Herhangi bir şekilde klanın suçlarının ve skandallarının açığa çıkacak olması, karanlık teşkilatın bir anda alarma geçmesine neden olur. Kirli bir savunma atağı başlar. İlk olarak, uygun bir haberleşme ağı ile mümkün olduğunca çok klan üyesine gelişmeler haber verilir. Kısa sürede gerekli tüm kişiler haberdar edilmiş olur. Kalan kişilere ilgili mesajın ulaştırılması ise, bazı basın kuruluşları içinde yer alan klan üyelerinin sorumluluğundadır. Gazete ve televizyonlarda olayı kınıyormuş gibi gözüken, ancak aslında klanın koruma ve dayanışma iç güdüsünü harekete geçirecek olan haberler yayınlanmaya başlanır. Klan gerektiğinde, devlet kurumları içerisine sızmış birtakım adamlarını da kullanarak, emniyet birimlerini ve adaletin işleyişini de klanın menfaatleri doğrultusunda yönlendirmeye çalışır. Bunun için son derece sinsi politikalar izlenir.

Çünkü örtbas edilmeyen her olay, daha büyük bir olayın açığa çıkmasına neden olabilir. Bazen bir uyuşturucu kullanıcısının yakalanması, kimi zaman fuhuş yapan bir kişinin göz altına alınması, kimi zaman da bir haksız gelirin deşifre edilmesi, klanı tedirgin etmeye yeter. Nasıl ki vücudun bir yerinde bir rahatsızlık oluştuğunda, bu, tüm vücuda

sıkıntı verirse bir fahişenin, bir uyuşturucu müptelasının, bir dolandırıcının, bir rüşvetçinin ya da bir katilin yakalanması klanda büyük rahatsızlığa neden olur. Bir kişinin yakalanması belki de yüzlerce, binlerce insanı rahatsız eder. Yakalanan kişinin her zaman için tanıdığı ve bildiği diğer kişileri ele verme tehlikesi vardır. Ele verilen kişi de bir başkasını ele verebilir. O da bir diğerini ve böylece zincirleme bir reaksiyon ile bir anda klanın tüm örgütlenmesi ortaya çıkabilir, kirli işlerin hepsi deşifre olabilir. Hepsinden önemlisi, klan üyelerinin her biri tek tek bu durumdan zarar görebilir.

Bu tarzda bir zincirleme çözülme tehlikesine karşı, olayın bir an önce örtbas edilebilmesi için klan üyelerinin hemen hepsi devreye girerler. Bu nedenle, bu tarz haberler klan üyeleri tarafından yakından takip edilir. Klan her gelişmeden, kendi aleyhinde olabileceğini düşündüğü için tedirginlik duyar. Bundan yaklaşık 10 yıl kadar önce İtalya'da "temiz eller" operasyonunun başlamasına neden olan P2 skandalının ortaya çıkışında yaşanan gelişmeler bu duruma bir örnektir. Sadece Licio Gelli'nin yasa dışı faaliyetlerinin polisin dikkatini çekmesi, tüm P2 mason locasının faaliyetlerinin deşifre olmasıyla sonuçlanmıştı. Gelli, P2'nin büyük üstadıydı. Onun kara para bağlantılarını araştıran emniyet birimleri, villasındaki özel bölümlerde arama yapmaya karar verdiler. Bu aramada Gelli'nin üstadı bulunduğu locanın yüzlerce üyesinin listesi ve bunların mafya, uyuşturucu ve kara para aklama yönündeki gizli işlerini ortaya koyan dokümanlar ortaya çıktı. Klanın tek bir üyesinin yakalanmış olması, tüm bir şebekeyi çökertmişti. Bir listenin ele geçirilmesi ile başlayan olaylar, kısa bir süre içinde bütün ülkeyi sarsan bir skandallar zincirine dönüşmüş, kara klanın çıkar ilişkileri açığa çıkmaya başlamıştır. Tamamen deşifre olma endişesine kapılan kara klanın bu durum karşısında aldığı tedbirler ise son derece sert olmuştur. Olayı araştıran bazı yetkililerin çeşitli saldırılara maruz kalmaları, hatta bazılarının suikastlerin hedefi olmaları kara klanın, tedirginliğe kapıldığında neler yapabileceğini ve suçlarını örtbas edebilmek için hangi yöntemlere başvurabileceğini gösteren önemli örneklerdir.

Kara klan üyelerinin bu tedirgin ve hastalıklı ruh hali Kuran'da bildirilmiş olan bir ruh halidir. Münafıkların özelliklerinin anlatıldığı bir ayette, bu kimselerin her gürültüyü kendi aleyhlerinde sandıkları bildirilmektedir:

**Sen onları gördüğün zaman cüsseli yapıları beğenini kazanmaktadır. Konuştukları zaman da onları dinlersin. (Oysa) Sanki onlar (sütun gibi) dayandırılmış ahşap-kütük gibidirler. (Bu dayanıksızlıklarından dolayı da) Her çağrıyı kendileri aleyhinde sanırlar. Onlar düşmandırlar, bu yüzden onlardan kaçınıp-sakının. Allah onları kahretsin; nasıl da çevriliyorlar. (Münafikun Suresi, 4)**

Öte yandan klan dayanışması, 'bana da zarar gelebilir' endişesi ile gelişen zaruri ve içgüdüsel bir dayanışmadır. Bu dayanışmanın temeli vefa, fedakarlık, sadakat ve sevgi gibi dinden kaynaklanan ahlaki erdemlere değil, suç ortaklığına dayanır. Tehlike olmadığı zamanlarda ise, klan üyeleri neredeyse birbirlerinden nefret ederler, hatta çoğu zaman

kendi deyimleriyle "birbirlerinin kuyusunu kazar"lar. Klan içinde tüm ilişkiler ve insanlar arası diyaloglar menfaate dayalıdır. Dolayısıyla dışarı karşı birlik gibi gözükse ve davransalar da, kendi içlerinde paramparçadırlar.

Aslında tüm bunlar Allah'ın Kuran'da bize detayları ile bildirdiği inkarcı karakterinin ve inkar eden toplumun özellikleridir. Bunu haber veren bir ayette şöyle buyrulmaktadır:

**Onlar, iyice korunmuş şehirlerde veya duvar arkasında olmaksızın sizinle toplu bir halde savaşmazlar. Kendi aralarındaki çarpışmaları ise pek şiddetlidir. Sen onları birlik sanırsın, oysa kalpleri paramparçadır. Bu, şüphesiz onların akletmeyen bir kavim olmaları dolayısıyla böyledir. (Haşr Suresi, 14)**

Aslında menfaate dayalı dayanışma anlayışı, klanın sahip olduğu Darwinist ideoloji ile de birebir örtüşmektedir. Darwinist dogmaya göre de, sözde "doğanın bir kanunu" olarak canlılar birbirleri ile ancak çıkarlarına uygun olduğunda yardımlaşırlar. Bunun dışında ayakta kalabilmek için sürekli birbirleri ile mücadele halinde olmaları gerektiğine inanırlar ve bu mücadelede her yolu meşru görürler.

Dünyadayken bu halde olan klan dayanışması, ahiret gününde ise tam anlamı ile çökecektir. Klan üyeleri o gün birbirleri ile dayanışmaya güç yetiremezler, yaşamları boyunca inkarcılıkta birlik olanlar ve iyiler aleyhine ittifaklar kuran bu kişiler ahiret gününde asıl gerçek ile yüzyüze geleceklerdir. Bugün onlar Allah'ın kendilerine vereceği karşılığa teslim olmuşlardır. Allah, bu durumu şöyle haber vermiştir:

**(Onlara seslenilir:) "Ne oluyor size, birbirinizle (dünyada olduğu gibi) yardımlaşmıyorsunuz?" Hayır, bugün onlar teslim olmuşlardır. Kimi kimine yönelmiş olarak birbirlerine soruyorlar: "Gerçekten sizler bize sağdan (sağ duyudan ve haktan) yana gelip yanaşıyordunuz." derler. (Diğerleri de:) "Hayır" derler. "Zaten sizler mümin kimseler değildiniz. Bizim üzerinizde zorlayıcı hiçbir gücümüz yoktu; hayır siz (kendiniz) azgın bir kavimdiniz. Böylece Rabbimiz'in sözü (yıkım ve azab va'di) üzerimize hak oldu. Şüphesiz, (azabı) tadıcılarız. Evet, sizi azdırdık, çünkü biz de azgın kimselerdik." Artık o gün onlar azabda ortaktırlar. (Saffat Suresi, 25-33)**

Tüm bu bilgiler bize açık bir gerçeği göstermektedir: Bu dayanışmanın kökeninde her insanın bilinç altında yer alan kendi nefsini koruma içgüdüsü vardır. Kişilerin kendilerini koruma güdüleri, yapılan kirli işlerin büyüklüğü ile doğru orantılıdır. Bu yüzden savunmaları da çoğu zaman saldırganca olur. Bu savunmalar, rakipleri hakkında yalan ve iftiralarla dolu karalama kampanyalarına da dönüşebilir.

## Klan Üyelerinin İçinde Yaşadıkları Daimi Korku

Kara klanın en karakteristik özelliklerinden birisi de, üyelerinin sürekli korku içinde yaşamasıdır. Daha önceki bölümlerde, klan üyelerinin deşifre olmaktan, hayat tarzlarının değişmesinden (yani ahlaksızlık yapamayacak olmaktan), menfaatlerinin zedelenmesi ihtimalinden çok korktuklarını belirtmiştik. Klan mensuplarının her gelişmenin kendi aleyhlerine olabileceğini düşünmeleri, her an yaptıkları ahlaka aykırı davranışların ve işledikleri suçların deşifre olması ihtimali ile yaşamaları, şizofrenik bir ruha sahip olmalarına neden olur. Klan üyelerinin bu ruh hallerini daha iyi anlayabilmek için söz konusu korkularını şu maddeler altında toparlayabiliriz:

1. Kara klan üyelerinin en bilinen korkularından birisi klan içindeki yerini kaybetmek ve yalnız kalmaktır. Çünkü yalnız kalmak demek, toplu olarak elde edilen menfaatlerden artık pay alamamak demektir. Üstelik yalnız kalan bir klan üyesi varlığını devam ettiremez. Klanın desteğini ve korumasını kaybetmiştir, bu da kısa sürede yaptıklarının açığa çıkacağı, ezilip yok olmaya başlayacağı anlamına gelir. Bu nedenle klan üyelerinin her biri yalnız kalmamak için elinden geleni yapar. Yalnız kalmaktansa diğer klan üyelerinin her türlü ahlaksızlığına, suçuna ve çirkinliğine ortak olmayı, bunları var gücüyle savunmayı tercih eder. Zaten bu suç ortaklığı nedeni ile klan üyeleri birbirlerine mahkum olduklarını düşünürler.

2. Önemli klan korkularından bir diğeri ise, daha önce de sık sık vurguladığımız gibi, menfaat kaybetme korkusudur. Kara klanda dini inanç olmadığı için, hayatın tek amacı dünyevi değerlerdir. Güçlü bir makam ve mevkiye sahip olmak, geniş maddi imkanlar elde etmek klan üyeleri için herşeyden daha önemlidir. Bu insanlar için sabır, fedakarlık, sadakat, güzel ahlak bir anlam taşımaz. İnsanlara da ahlaklarına göre değil, maddi varlıklarına göre değer verirler. Dünyanın en ahlaksız insanlarına karşı dahi, eğer bu insanlar zengin ve güçlüyse üstelik kendilerine de çeşitli imkanlar sağlayacaklarsa, büyük saygı gösterirler. Öte yandan dürüst ve namuslu olduğuna emin oldukları bir kişiye, eğer yeterince güç ve imkan sahibi olmadığını veya kendilerine çıkar sağlamadığını düşünüyorlarsa, hem değer vermez hem de gerektiğinde ona karşı çok acımasız olabilirler. Bu, onların ahiretin varlığına iman etmemeleri, herşeyin yalnızca bu dünyadan ibaret olduğunu sanmaları nedeniyledir. Kendi sapkın anlayışlarına göre, "eğer yaşam sadece bu dünyadan ibaretse, o zaman bu hayatın tüm imkanlarından sonuna kadar faydalanmaları" gerekir.

Bu zihniyetteki insanların dünya hayatına olan bağlılıkları ve nasıl büyük bir yanılgı içinde oldukları ayetlerde şöyle haber verilmiştir:

**Onlar, dünya hayatını ahirete tercih ederler. Allah'ın yolundan alıkoyarlar ve onu çarpıtmak isterler (veya onda çarpıklık ararlar). İşte onlar, uzak bir sapıklık içindedirler. (İbrahim Suresi, 3)**

**Bu dünya hayatı, yalnızca bir oyun ve '(eğlence türünden) tutkulu bir oyalanmadır'. Gerçekten ahiret yurdu ise, asıl hayat odur. Bir bilselerdi. (Ankebut Suresi, 64)**

3. Gizlilik ve ketumiyet, klanın en önemli prensiplerinden biridir. Herkes birbirinin suçunu, ahlaksızlığını saklamakla kendisini sorumlu hisseder. Başkasını korumak aslında kişinin kendisini koruması demektir. Bu yüzden kendi yaptıklarının açığa çıkmaması için gösterilen çabanın aynısı diğer klan üyeleri için de gösterilir. Bu da, klan üyelerinin en ciddi korkularından birisinin kendi ahlaksızlıklarının açığa çıkması olduğunu gösterir. Kendi suçlarının afişe olması düşüncesi bile onları tedirgin etmeye yeter. Bu, onlar için en büyük kabustur. Çünkü klan üyeleri toplum içinde kendilerini itibarlı ve saygın kişiler olarak göstermek ister, bu şekilde toplum içinde kabul görebileceklerini bilirler. Kara klanın her bir üyesi her türlü sahtekarlığı, yalanı, aldatmacayı uyguladığı halde, kendisini masum ve mazlum göstermeyi hedefler. Bu masum imajının zarar görmesinin, menfaatleri açısından çok tehlikeli olacağının farkındadır.

4. Elbette kara klan için tüm bu korkuların ötesinde, sahip olduğu herşeyi temelden kaybedeceği bir sosyal değişim korkusu vardır. Bu, tüm korkulardan daha ağır basar. Klanın korku duyduğu en önemli değişiklik; ahlaksızlıkları, haksızlıkları, adaletsizleri tamamen ortadan kaldıracak olan din ahlakının topluma hakim olmasıdır. Böyle bir değişiklik olması, klanın bir daha hiçbir şekilde faaliyet gösterememesi anlamına gelir. Bu gerçek tarih boyunca var olmuş tüm kara klanlar için geçerlidir. Geçmişte de, kara klanın samimi dindarlardan ve din ahlakını yaymak için çaba gösteren müminlerden son derece tedirgin olmasının ve hatta korkmasının temelinde de bu vardır. Bir ayette şöyle buyrulur:

**Herhalde içlerinde 'dehşet ve yılgınlık uyandırma bakımından' siz, Allah'tan daha çetinsiniz. Bu, şüphesiz onların 'derin bir kavrayışa sahip olmamaları' dolayısıyla böyledir. (Haşr Suresi, 13)**

Ayette de açıkça bildirildiği gibi, Allah'ın dinine karşı savaş açmış durumdaki insanlar, samimi müminlerden, diğer bir deyişle iman edenlerin din dışı sistemlere karşı yürüttükleri fikri mücadeleden, çok korkarlar. Oysa Kendisi'nden korkulması gereken tek varlık Allah'tır. Klanın mensupları, Allah'tan, O'nun makamından ve ahiret gününde verecekleri hesaptan değil, içinde bulundukları derin gaflet ve cehalet nedeniyle müminler tarafından ideolojilerinin yok edilmesinden korku duyarlar.

5. Tüm bunların yanında klan üyelerine dehşet salan başka bir korku daha vardır: 'Klanın otoritesi' Kara klan için insan sayısı önemli bir güçtür. Klan, sayısını sürekli artırmak ister. Ne kadar çok insan gücüne sahip olursa, klanın yaptığı propagandanın çapı o kadar geniş olacaktır. Herhangi bir tehlike durumunda da, bu bireylerin her biri klan için faaliyet gösterebilecek, muhalif sesler kolaylıkla bastırılabilecek dolayısıyla da klan

kendini daha rahat koruyabilecektir. Bu yüzdendir ki, herhangi bir kişi klanın düzenine en ufak bir şekilde bile karışmış olsa, klan bu kişiyi hızla içine çeker ve bir daha da kendisinden ayrılmasına müsaade etmez.

Kötülükte kurulan ortaklıklarla yapılanan klanın kirli işlerine dahil olan bir kimse, bundan sonra istese de kolay kolay bu sistemden kopamaz. Kara klanın kendine has bir otorite, şiddet ve baskı anlayışı vardır. Klan içinde tıpkı ilkel Afrika kabilelerinde olduğu gibi acımasız kurallar hakimdir. Klanın en acımasız ve saldırgan olduğu durumlardan birisi de, kendi içinden bir kişinin farklı bir yol izlemeye kalkıştığı anlardır. Tek bir kişinin bile klandan ayrı bir yolu seçmek istemesi, kara klanın geleceği için büyük tehlikelere neden olabilir. Bu kişinin her zaman için klanın yapısını itiraf ve deşifre etme ihtimali vardır. Bu nedenle böyle bir girişimde bulunan kişi kara klan tarafından çok zor durumda bırakılır.

İzlediğiniz haberlerde, çeşitli dünya ülkelerinde, şahit olduğu çirkinlikleri itiraf etmeye ve klanın yaptıklarına engel olmaya kalkanların nasıl bir sona uğradıklarını görmüşsünüzdür. Bu örnekler klanı deşifre etmek isteyen kimi insanların, çoğu zaman mahkeme salonlarına geldiklerinde ya da tanıklıklarına ihtiyaç duyulduğunda bundan vazgeçmelerine neden olmaktadır. Pek çok ülkede uygulanan "tanık koruma programları" dahi söz konusu kişilerin cesur davranmalarına yeterli olmamaktadır. Elbette, Allah korkusu olmayan ve Allah'a tevekkül etmenin sırrını bilmeyen, dünya hayatına bağlı bir kişi böyle bir cesaret gösteremez.

## Kara Klanın Liderleri ve Onlara Tabi Olanlar

Kitabın önceki bölümlerinde klan içinde hiyerarşik bir yapının söz konusu olduğuna değinmiştik. Bu yapı içinde bazı kimseler dejenerasyonda ve ahlaksızlıkta öncülük yaparken, bazı kişiler de -bunların varlıklı ve güçlü gözükmelerinin etkisinde kalarak- körükörüne bu kişilerin yolunu izlerler. İnsanların bir kısmının klanın istediği gibi din ahlakından uzak yaşıyor olmaları, klanın kirli dayanışmasının güçlü bir imaj vermesi, bu kişileri yanıltan en önemli unsurlardandır. Kendilerince güçlü gördükleri insandan yana olmak, bu kişilerin özelliğidir. Bu çarpık mantığa göre 'haklı olan güçlü değildir, güçlü olan haklıdır.' Dolayısıyla da, güçlü olduğuna inanılan kişi haksızlık da yapsa, adaletsiz de olsa, hatta pek çok suç da işlese tüm bunlar göz ardı edilir. Hiç layık olmadığı halde bu kişi hep hayranlıkla anılır. Her koşul altında savunulur. Hatta bu kişiye kayıtsız şartsız uyulur. Totaliter rejimlerde lidere duyulan bağlılık aslında bu psikolojinin önemli örneklerindendir. Totaliter toplumda yaşayan herkes kendisini yöneten diktatörün zalim ve acımasız olduğunu vicdanen bilir, tutarsızlıklarına ve dengesizliklerine şahit olur, ancak her türlü güce sahip gibi görünen bu lidere hiçbir zaman karşı gelmez. Kitle psikolojisi yüzünden insanların büyük çoğunluğu bu sistemin bir parçası olur.

Bu durumun en çarpıcı örneklerinden biri Kuran'da bildirilen Firavun kıssasıdır. Tarihin en kanlı diktatörlerinden biri olan Firavun'un sahip olduğu güç ve imkanların etkisi altında kalan pek çok insan, doğru ve hak olduğunu bildikleri halde Hz. Musa'ya tabi olmamış ve hak dinden yüz çevirmiştir. Bu insanların hak dine uymamalarının temelinde,

kendi akıllarınca Firavun'u -maddi imkanları ve iktidarı nedeniyle- herşeye güç yetiren bir insan gibi görüp ona karşı korku dolu bir hayranlık duymaları vardır. Allah ayetinde, Firavun ve çevresinden çekinerek, Hz. Musa'ya çok az sayıda kişinin uyduğunu şöyle haber vermiştir:

**Sonunda Musa'ya kendi kavminin bir zürriyetinden (gençlerinden) başka -Firavun ve önde gelen çevresinin kendilerini belalara çarptırmaları korkusuyla- iman eden olmadı. Çünkü Firavun, gerçekten yeryüzünde büyüklenen bir zorba ve gerçekten ölçüyü taşıranlardandı. (Yunus Suresi, 83)**

Kara klana tabi olanlar da, klanın liderlerinin hiçbir zaman yıkılmayacakları, hiçbir zaman yenilmeyecekleri, her türlü zorluğun üstesinden gelebilecekleri yanılgısına kapılırlar. Bu nedenle de kendilerince en 'mantıklı' seçimin klana tabi olmak olduğuna inanırlar. Sözde 'kurnazca' davranır ve geleceklerini 'garantiye' alırlar. Oysa bu çok büyük bir yanılgıdır. Asıl gücün sahibi Allah'tır ve Allah'ın yardımı her zaman için Kendisi'ne uyan müminler iledir. Allah Kuran'da şöyle bildirmiştir:

**Onlar, müminleri bırakıp kafirleri dostlar (veliler) edinirler. 'Kuvvet ve onuru (izzeti)' onların yanında mı arıyorlar? Şüphesiz, 'bütün kuvvet ve onur,' Allah'ındır. (Nisa Suresi, 139)**

Bu insanların unuttuğu ve göz ardı ettiği çok önemli gerçekler vardır. Herşeyden önce kendilerine sığınıp, gücü yanlarında aradıkları kişiler de Allah'ın yarattığı aciz kullardır. Allah dilemedikçe ne bir mala, ne zenginliğe, ne makama ne de güce sahip olabilirler. Onlara verilen mal ve zenginlik yalnızca bu dünya hayatının geçici bir süsüdür ve yok olmaya mahkumdur. İnsanlara verilen her türlü maddi varlık o insanlar için birer denemedir. İnkarcılara verilen imkanların sırrı ve hikmeti ise bir Kuran ayetinde şu şekilde bildirilir:

**Şu halde onların malları ve çocukları seni imrendirmesin; Allah bunlarla ancak onları dünya hayatında azablandırmak ve canlarının inkar içindeyken zorlukla çıkmasını ister. (Tevbe Suresi, 55)**

Ayette bildirildiği gibi, inkar edenlerin sahip oldukları geçici imkanlar onlar için dünyada ve ahirette bir azap vesilesidir. Bunun farkına varamayanlar ise, malın ve imkanların büyüsüne kapılarak, bu kişilerin kötü ahlakını ve Allah Katındaki durumlarını düşünmeden, akılsızca onlara hayranlık beslerler.

İnsanların, tüm malın ve mülkün Allah'a ait olduğunu unutarak, zenginliğe karşı duydukları hayranlığa Kuran'da bildirilen Karun kıssasında dikkat çekilmiştir. Allah Karun'a çok büyük bir mal varlığı vermiştir. Karun ise Allah'ın verdiği bu nimetler

karşısında Allah'a yönelip şükredeceğine şımarıklığa kapılmış, büyüklenmiş ve çirkin bir ahlak sergilemiştir. Karun'un bu kötü ahlakına rağmen, onunla aynı toplumda yaşayan kişilerin bir kısmı Karun'a hayranlık beslemekten kendilerini alıkoyamamışlardır:

**Böylelikle kendi ihtişamlı-süsü içinde kavminin karşısına çıktı. Dünya hayatını istemekte olanlar: "Ah keşke, Karun'a verilenin bir benzeri bizim de olsaydı. Gerçekten o, büyük bir pay sahibidir" dediler. (Kasas Suresi, 79)**

İman edenler ise, malın asıl sahibinin Allah olduğunun bilincinde oldukları için, Karun'un zenginliğinin cazibesine hiçbir zaman kapılmamışlardır. Allah, Karun'a verdiği nimetleri geri aldığında ise, yalnızca malı nedeniyle Karun'a hayranlık duyup bağlananlar ne kadar büyük bir hata içinde olduklarının farkına varmışlardır:

**Sonunda onu da, konağını da yerin dibine geçirdik. Böylece Allah'a karşı ona yardım edecek bir topluluğu olmadı. Ve o, kendi kendine yardım edebileceklerden de değildi. Dün, onun yerinde olmayı dileyenler, sabahladıklarında: "Vay, demek ki Allah, kullarından dilediğinin rızkını genişletip-yaymakta ve kısıp-daraltmaktadır. Eğer Allah, bize lütfetmiş olmasaydı, bizi de şüphesiz batırırdı. Vay, demek gerçekten inkar edenler felah bulamaz" demeye başladılar. (Kasas Suresi, 81-82)**

Kara klanın üyeleri de tıpkı Karun'un geçici imkanlarının etkisine kapılanlar gibi, klanın varlığının onları her zaman koruyacağını sanırlar.

Dünyada kurdukları çıkar ilişkilerinin ve bağlantıların, şartlar ne olursa olsun devam edeceğine inanırlar. Oysa klan üyeleri dünya hayatında birbirlerini destekleseler bile, ahiret gününde asla birbirlerine yardım etmeye güç yetiremeyeceklerdir. Ahiret gününde herkes, ilk yaratılışta olduğu gibi, tek başına ve yapayalnız Rabbimiz'in huzuruna çıkacak ve dünyada yaptığı herşeyin hesabını verecektir. Allah elçileri aracılığı ile insanlara yalnızca Kendisi'nden korkup sakınmalarını ve elçilere itaat etmelerini emretmiştir. Yeryüzünde kötülük ve bozgunculuğu örgütleyenlere uymamak Allah'ın tüm insanlara emridir. Kuran'da bildirilen Hz. Salih'in kavmine tebliği şöyledir:

**Artık Allah'tan sakının ve bana itaat edin. Ve ölçüsüzce davrananların emrine itaat etmeyin. Ki onlar, yeryüzünde bozgunculuk çıkarıyor ve dirlik-düzenlik kurmuyorlar (ıslah etmiyorlar). (Şuara Suresi, 150-152)**

Bununla birlikte ayetlerde, bozguncuların ahiret gününde birbirleri ile büyük bir çekişme içinde oldukları da bildirilmiştir. Dünya hayatı boyunca birbirlerine destek oluyormuş gibi görünen inkarcılar, büyük azabı gördükleri vakit birbirlerini

suçlayacaklardır. Ahiret günü klanın kirli dayanışmasının açıkça son bulduğu zamandır. Allah, bu insanların o gün içine düşecekleri durumu ayetlerde bize şöyle bildirmiştir:

**İnkar edenler dedi ki: "Biz kesin olarak, ne bu Kur'an'a inanırız, ne ondan önceki (indirile)ne." Sen o zulmedenleri, Rableri huzurunda tutuklanmış olarak görsen; sözü (suçlamaları) birbirlerine karşı evirip-çevirir (birbirlerine yöneltirler). Za'fa uğratılan (müstaz'af)lar, büyüklük taslayanlara derler ki: "Eğer sizler olmasaydınız, gerçekten bizler mümin (kimse)ler olurduk." Büyüklük taslayanlar, za'fa uğratılan (müstaz'af)lara dediler ki: "Size hidayet geldikten sonra, sizi biz mi ondan alıkoyduk? Hayır, siz (zaten) suçlu-günahkarlardınız." Za'fa uğratılanlar da büyüklük taslayanlara: "Hayır, siz gece ve gündüz hileli düzenler (kurup) bizim Allah'ı inkar etmemizi ve O'na eşler koşmamızı bize emrediyordunuz" dediler. Azabı gördüklerinde pişmanlıklarını saklarlar; Biz de inkar edenlerin boyunlarına halkalar geçirdik. Onlar, yaptıklarından başkasıyla mı cezalandırılacaklardı? Biz hangi ülkeye bir uyarıcı gönderdikse, mutlaka oranın 'refah içinde şımaran önde gelenleri': "Gerçekten biz, sizin kendisiyle gönderildiğiniz şeyi tanımıyoruz" demişlerdir. Ve: "Biz mallar ve evlatlar bakımından daha çoğunluktayız ve bir azaba uğratılacak da değiliz"de demişlerdir. (Sebe Suresi, 31-35)**

O gün artık kara klanın mensuplarının birbirlerine, **"... Keşke benimle senin aranda iki doğu (doğu ile batı) uzaklığı olsaydı. Meğer ne kötü yakın-dost(muşsun sen)" (Zuhruf Suresi, 38)** diyecekleri bir gündür. Ancak artık bu pişmanlıklar için çok geçtir. Dünya hayatında kendilerine defalarca bugünle karşılaşacakları hatırlatıldığı zaman, bu uyarıları dinlemeyen, kendilerinin iyiliği için çalışan kişilerin aleyhinde tuzaklar kuran ve kötülükte iş birliği yapan kişiler için Rabbimiz'in Katında acı bir azap vardır:

**Ateşin içinde, iddialar öne sürüp karşılıklı tartışırlarken zayıf olanlar, büyüklenen (müstekbir)lere derler ki: "Gerçekten biz, size uymuş (teb'anız) olan kimselerdik. Şimdi siz, ateşten bir parçasını olsun, bizden uzaklaştırabilir misiniz? Büyüklenen (müstekbir)ler derler ki: "Biz hepimiz (ateşin) içindeyiz; gerçekten Allah, kullar arasında hüküm verdi (artık)." (Mümin Suresi, 47-48)**

## Kara Klanın Milli Değerlere Olan Düşmanlığı

K lan sadece din ahlakına değil aynı zamanda milli değerlere de karşıdır. Klanın bencil ve çıkarcı yapısı nedeniyle, kara klan üyeleri vatan sevgisinden ve millete hizmet duygusundan yoksun insanlardır. Bu insanlar için önemli olan menfaatlerini devam ettirebilecek alt yapının sağlanmış olmasıdır. Bunun için de fuhuşun meşru görüldüğü, uyuşturucu kullanımının yaygınlaştığı, ahlaksızlığın devam edebilmesi için kolaylıkla malzeme bulunabilen bir ortam gereklidir. Kara klan sefalet ve rezalet ortamında hayat sahası bulur. Böyle bir ortamın vatanın ve milletin iyiliğine olmayacağı, bu kişilerin de milletin çıkarını kendi çıkarlarının önünde tutmayacakları açıktır. Refahın artması, zenginliğin yayılması, bilim ve teknolojinin imkanlarından herkesin eşit olarak faydalanabileceği bir yapının oluşması bu örgütün asla işine gelmez. Bu teşkilat toplumun geneline yönelik bir zenginlik oluşmasından rahatsız olur. Ülkenin kalkınmasını, gelir dağılımının düzelmesini, toplumsal huzur ve güvenliğin sağlanmasını istemez. Hatta sanatın ilerlemesinden de hoşlanmaz. Çünkü o zaman karanlık işleri için kullanacağı insanları bulması zorlaşacaktır. Üstelik klan üyelerinin çarpık zihniyetine göre güçlü olması gereken sadece kendi lideridir. Sistemlerinin devam edebilmesi için gücün, liderlerinin elinde olması gereklidir ve bu onlar için yeterlidir.

Kara klanın kontrolünün güçlü olduğu ülkelerde bu durum açıkça gözlenebilir. Başta bazı Latin Amerika ve Afrika ülkeleri olmak üzere, üçüncü dünya ülkelerinin büyük çoğunluğunda, bu ülkelerin gelişmesi ve kalkınması için pek çok doğal kaynak olmasına rağmen, sefaletin ve yokluğun hakim olması oldukça dikkat çekicidir. Söz konusu ülkelerin genel özelliği, ülke ekonomisi, bir avuç varlıklı insan tarafından kontrol edilip sömürülürken, halkın büyük çoğunluğunun açlık ve yokluk içinde yaşamasıdır. Bu yolsuzluğun en büyük nedeni, ülkeye hakim olanların üretmek yerine sömürmeyi tercih etmeleri, ülke ekonomisini bir tür yolsuzluk ekonomisi haline getirmeleridir. Özellikle dikta rejimleri ile yönetilen Latin Amerika ülkelerinde yolsuzlukla mücadele etmek neredeyse imkansızlaşmıştır. Emniyet görevlileri arasında organize suç örgütleri ile birlikte hareket edenler bulunmakta ve adalet kurumlarındaki insanların çoğunluğu bu şebekeler adına çalışmaktadır. Geriye kalanlar da suç örgütlerinden korkmaktadır. Bu ülkelerde dikta rejimlerinin halka karşı uyguladığı zulme karşı çıkan Katolik Kilisesi, başlıca hedef haline gelmiş, pek çok ülkede rahipler ve din adamları "ölüm mangaları" tarafından katledilmiştir.

Afrika ülkelerinin çoğunluğunda da, hırsızlık ve cinayet çok yaygındır. İnsanlar hava karardıktan sonra sokağa çıkamamakta, zenginler evlerini özel koruma görevlileriyle korumaktadırlar. Ayrıca bu ülkelerde başta AIDS olmak üzere, pek çok bulaşıcı hastalık çok yaygındır. Faili meçhul cinayetlerin sıkça işlendiği, endişe, tedirginlik ve korkunun hakim olduğu, adaletten ve hukuktan bahsetmenin mümkün olmadığı, fuhuşun ve uyuşturucu ticaretinin en önemli gelir kaynakları arasında sayıldığı bu ülkelerin içine düştükleri durumdan bir türlü kurtulamamalarının önemli bir sebebi, ülkelerinde egemen olan kara klanın faaliyetleridir. Bu ülkelere egemen olan klan üyeleri, uluslararası yardım kuruluşlarının açlıktan ölme sınırındaki insanlara gönderdikleri yardımlara dahi el

koymakta ve bunları fakir halka para karşılığında satmaktadırlar. Ülkelerindeki milyonlarca insanın aç ve sefil kalması, bu vicdansız insanlar için son derece avantajlı bir "geçim kaynağı" durumundadır.

Bununla birlikte söz konusu klanın üyeleri, halkın önüne çıktıklarında ülkelerinin menfaatini gözettiklerini iddia eder, asıl amaçlarının ülkelerini gelişmiş ülkelerin medeniyet seviyesine yükseltmek olduğunu söylerler. Halbuki medeniyete ulaşmayı hedeflediklerini söylediklerinde de asıl özendikleri, gelişmiş ülkelerin demokrasisi, sanayisi, bilimi değil din ahlakından uzak kültür yapısı ve dejenere olmuş toplum modelidir. Göstermelik olarak yüksek bilim ve teknoloji seviyesinden, insan haklarına ve temel özgürlüklere saygılı yönetim anlayışından bahsetseler bile, asıl oluşturmak istedikleri zinanın serbest olduğu, evlilik dışı ilişkilerin yaşandığı, uyuşturucu kullanımının özgür bırakılıp uyuşturucunun devlet tarafından sağlandığı, aileye bağlılık ve saygı anlayışının tamamen ortadan kalktığı bir toplumdur.

Batı dünyasında kara klan, vatan ve millet gibi kavramları çoğunlukla eleştirir ve bu kavramlara değer verenleri de küçük görür. Bunun nedeni, kara klanın inandığı Sosyal Darwinist ahlakın, bencil bir bireysellik gerektirmesi ve bunun da vatan ve millet sevgisi gibi özveri gerektiren kavramlara aykırı düşmesidir.

# KARA KLANIN MÜCADELE YÖNTEMLERİ

Kitabın önceki bölümünde kara klanın kendi içindeki dayanışmasını, örtbas yöntemlerini, kurduğu kirli sistemi detaylı olarak inceledik. Bu dayanışmanın gücü, kara klanın korunma ve savunma mekanizmalarında da etkisini gösterir. Söz konusu klan, mevcut yapısını korumak, gücünü kaybetmemek ve olası tehlikeleri önleyebilmek için oldukça karmaşık ve kapsamlı bir savunma mekanizması oluşturmuştur. Bu mekanizmanın en önemli bölümünü, klanın kendisine karşı tehdit olarak gördüğü unsurları etkisiz hale getirmek, hatta ortadan kaldırmak oluşturur. Bu noktada, klanın düşman olarak değerlendirdiği kimselerin milli ve manevi değerlerine sahip çıkan, güzel ahlakı, adaleti, hakkı ve doğruyu savunan kişiler olduğunu vurgulamak yerinde olacaktır. Çünkü bu kişilerin varlığı ve savunduğu değerler, klanın kirli düzenini devam ettirmesinin önündeki en büyük engellerdendir. Bu insanlar, onların temsil ettikleri her türlü kötülüğün karşısında cesaretle duran, klan üyelerinin tüm karanlık faaliyetlerini deşifre eden kimselerdir.

Nitekim Rabbimiz'in Kuran'da bildirdiği, **"Onlardan çoğunun günahta, düşmanlıkta ve haram yiyicilikte çabalarına hız kattıklarını görürsün. Yapmakta oldukları ne kötüdür" (Maide Suresi, 62)** ayetiyle, klanın iki büyük özelliğine işaret edilmektedir: Günahın körüklenmesi ve din ahlakını yaşayanlara düşmanlık.

Unutmamak gerekir ki, tarihin her döneminde, insanlara büyük sıkıntılar çektiren, zulüm, haksızlık ve adaletsizlik üzerine biraraya gelmiş menfaat çevreleri olmuştur. Bu çevreler, yaşadıkları dönem içinde inkarın yaygınlaşması, ahlaksızlığın mümkün olduğunca yayılması için gayret etmişlerdir. Allah, bu düzenin tarih boyunca varolageldiğini bir Kuran ayetinde şu şekilde bildirmektedir:

**Onlar bunu (tarih boyunca) birbirlerine vasiyet mi ettiler? Hayır; onlar, 'azgın ve taşkın (tağiy)' bir kavimdirler. (Zariyat Suresi, 53)**

Ve her zaman bu insanların karşısında, Allah'a iman eden, güzel ahlaklı, cesur ve sabırlı kişiler yer almıştır. Kötünün karşısında yer alanlar, ne pahasına olursa olsun kötülüğün sona ermesi, yeryüzüne güvenlik ve huzurun hakim olması için çaba göstermişlerdir. Günümüzde de kara klan kötülüğün en önde giden temsilcisidir. Ve bugün de, tıpkı geçmişte olduğu gibi, iyi olanlarla arasında fikri bir mücadele vardır. Klanın mensupları iyiliğin temsilcisi olan vicdanlı, imanlı, güzel ahlaklı, milli ve manevi değerlerine sahip çıkan insanlarla uğraşmakta, onları yıldırmak ve elimine etmek için çaba göstermektedir. Klanın vicdanlı ve güzel ahlaklı insanları hedef almasının temelinde ise, bu kişilerin güzel ahlakta kararlı olmaları vardır. Allah Kuran'da bu gerçeği bize şu şekilde bildirmiştir:

**Kavminin cevabı: "Yurdunuzdan sürüp çıkarın bunları, çünkü bunlar çokça temizlenen insanlarmış!" demekten başka olmadı. (Araf Suresi, 82)**

Allah'ın ayette buyurduğu gibi, temiz ve güzel ahlaklı kalmak, inkar edenlerin fitnelerinden ve telkinlerinden sakınmak isteyen insanlar kara klan tarafından kesinlikle sevilmezler. Klan kendi ahlaki yapısına dahil olmayan her kişiyi, sistemin devamına engel olabilecek potansiyel bir tehlike olarak görür.

Kara klanın, ahlaksızlıkları, sahtekarları, katilleri, uyuşturucu satıcılarını, fuhuş yapanları, silah kaçakçılarını ve her türden karanlık insanı bünyesinde barındırmasının ve bu insanları her koşul altında korumasının ana nedenlerinden biri de bu tarihi mücadeledir. Bu üyeler, klanın varlığını devam ettirebilmesi için kullanılırlar. Dünya genelinde ahlaki çöküntü yaşayan toplumlarda görüldüğü gibi, kimi medya kuruluşlarında, güvenlik birimlerinde, adalet sistemi içerisinde bu şebekenin koruyuculuğunu üstlenen ve tanıtımını yapan kişiler de klanın savunmasında önemli rol üstlenmişlerdir. Bu kişiler, hem bu şebekenin icraatlarını, ahlaksızlıklarını, sapkınlıklarını, cinayetlerini örtbas etmekte hem de kendilerine çıkar sağlamaktadırlar. Üstelik bunlar, gerektiğinde klanı temize çıkarmak için değerlendirilir, türlü entrikalarda, düşmanları saf dışı etmek için bir tür maşa gibi kullanırlar.

Klanın savunma mekanizması içinde görev yapanlar iki ayrı gruptan oluşur. Bunlardan birincileri lider konumunda olan ve kirli organizasyonları üstlenen kimselerdir. Bunlar ahlaksızlığın, fuhşun, uyuşturucu ticaretinin, silah kaçakçılığının, çatışmaların ve kargaşanın üzerinden menfaat sağlayan, dolayısıyla da insanları dejenerasyona özendiren, bunun için teşvik eden çevrelerdir. Her türlü günah ve ahlaksızlığın reklamını yapanlar, insanları ahlaksız olmanın meşru olduğuna inandıranlar da bunlardır. İkinci grup ise, hayatlarını devam ettirebilmek için klanın ayakta kalmasına ve klanın liderleri tarafından korunmaya muhtaç olan kimselerdir. Bunlar tamamen klanın kontrolündedirler. Klanın liderlerinin sözünden çıkmaz, onların yönlendirmeleriyle hareket ederler. Klan içindeki görevlerinden biri de, klanın düşmanları ile mücadelede ön safhalarda yer almalarıdır.

Klanın hiç farkında olmadığı bir gerçek ise, hakka karşı batılı savunanların yenilgiye mahkum olduklarıdır. Allah, Kuran'da inkarcıların mücadelesinin batıl bir mücadele olduğunu ve bu mücadeleyi tarih boyunca pek çok inkarcının üstlendiğini ve hepsinin yenilgiye uğradığını şöyle bildirmiştir:

**Kendilerinden önce Nuh kavmi de yalanladı ve kendilerinden sonra (sayısı çok) fırkalar da. Her ümmet, kendi elçilerini (susturmak için) yakalamaya yeltendi. Hakkı, onunla yürürlükten kaldırmak için, 'batıla-dayanarak' mücadeleye giriştiler. Ben de onları yakalayıverdim. Artık Benim cezalandırmam nasılmış? (Mümin Suresi, 5)**

Görüldüğü gibi, inkarcıların ana amaçlarından birisi din ahlakını anlatanların bu çalışmalarını engellemeye çalışmaktır. Kara klan tarih boyunca, kendi düzeninin karşısında olduğunu düşündüğü kişileri haksız yere yakalayıp tutuklatmaya, yurdundan sürmeya ve hatta öldürmeye dahi kalkışmıştır. Kara klanın, düşman olarak gördüklerine karşı tarihte en sık kullandığı yöntemlerden biri ise komplodur.

## Klanın Önemli Taktiği: Komplo

İ nkarcıların iman edenlerin aleyhinde komplolar kurdukları Kuran'da bildirilen bir gerçektir. Allah Kuran'da inkarcıların komplocu karakterlerine dikkat çekmiştir. Pek çok ayette insanları Allah'tan ve din ahlakından uzaklaştırmak için tuzaklar kurup planlar yaptıkları haber verilmiştir. Allah, Enam Suresi'nin 123. ayetinde şöyle buyurmuştur:

**Böylece Biz, her ülkenin önde gelenlerini -orada hileli-düzenler kursunlar diye- oranın suçlu-günahkarları kıldık. Oysa onlar, hileli-düzeni ancak kendilerine kurarlar da bunun şuuruna varmazlar. (Enam Suresi, 123)**

Allah Kuran'da, **"Buna (ayetlerime) karşı büyüklük taslayarak; gece vakti de hezeyanlar sergiliyordunuz." (Müminun Suresi, 67)** ayetiyle inkarcıların geceleri yaptıkları gizli toplantılara dikkat çekmiş ve bu toplantılarda iman edenler aleyhine çeşitli komplolar planlandığını, tuzaklar kurulduğunu bildirmiştir. Gizli toplantıların çoğunda hayır olmadığı ve bu toplantılarda genellikle huzuru ve düzeni bozacak ve insanlara zarar verecek girişimlerin konuşulduğu Allah'ın bildirdiği bir başka gerçektir. **(Nisa Suresi, 114; Mücadele Suresi, 9-10)** İnkarcıların gizli gece toplantılarını tercih etmelerinin nedenlerinden birisi ise, gecenin karanlığının yaptıklarını örtüp gizleyeceğini düşünmeleri, böylece deşifre olma ihtimallerinin daha az olduğuna inanmalarıdır. Oysa bu toplantıları yapanlar gecenin en karanlık saatini de seçseler, hiç kimsenin bilmediği en ücra ve gizli mekanlarda da buluşsalar, Allah onların yaptıkları planı en ince ayrıntısına kadar bilendir. Ve onlar insanların aleyhine bir tuzak kurarlarken, Allah da onların tuzaklarını altüst edecek kusursuz bir plan kurmaktadır. Allah bir ayetinde şöyle bildirmiştir:

**Onlar, insanlardan gizlerler de Allah'tan gizlemezler. Oysa O, kendileri, sözden (plan olarak) hoşnut olmayacağı şeyi 'geceleri düzenleyip kurarlarken' onlarla beraberdir. Allah, yaptıklarını kuşatandır. (Nisa Suresi, 108)**

Komplo kurmak kara klanın da en başarılı olduğu ve "tehlike gördüğü" anlarda en sık başvurduğu yöntemlerdendir. Düzenledikleri gizli toplantılarda kendileri ve sistemleri için oluşabilecek tehlikeleri bertaraf etmek için ince planlar kurarlar. Kurdukları tuzağın eksiksiz olarak işlemesi için gerekli gördükleri tüm tedbirleri alırlar. Komplolarının hedefe ulaşabilmesi için gerektiğinde suni ve sahte deliller oluşturabilir, yalancı şahitler aracılığı ile akıl almaz senaryoları hayata geçirebilirler. Bu amaçla kullanılabilecek kişileri bulmak klan liderleri için hiç zor değildir. Çünkü klan içinde, ihtiyaç olduğunda kullanılmak üzere yeterince insan barındırılmaktadır.

Geçmişte yaşamış olan müminlerin hayatlarında, kara klanın kendileri aleyhine kurdukları komploların pek çok örneği vardır. Müşrikler, Peygamber Efendimiz (sav)'i yurdundan çıkarmış ve hayatına kasteden tuzaklar kurmuş; Hz. Yusuf'un kardeşleri, bencilce tutkularından dolayı, Hz. Yusuf'u bir kuyuya terk etmiş; Hz. İbrahim'in toplumu onu ateşe atmış; Firavun Hz. Musa'yı çeşitli tehditlerle yıldırmaya çalışmıştır. İnkarcıların, Peygamberimiz Hz. Muhammed (sav) aleyhinde kurdukları tuzakları Allah bize Kuran'da şöyle haber vermektedir:

**Hani o inkar edenler, seni tutuklamak ya da öldürmek veya sürgün etmek amacıyla, tuzak kuruyorlardı. Onlar bu tuzağı tasarlıyorlarken, Allah da bir düzen (bir karşılık) kuruyordu. Allah, düzen kurucuların (tuzaklarına karşılık verenlerin) hayırlısıdır. (Enfal Suresi, 30)**

Kuşkusuz geçmişte olduğu gibi günümüzde de iman edenler, Allah yolunda çaba gösterenler, din dışı ideolojiler ile fikri alanda mücadele yürütenler inkarcıların çeşitli komploları ile karşı karşıya kalabilirler. İman edenlerin çeşitli denemelerden geçirilecekleri Allah'ın bir vaadidir. Geçmişte müminler için nasıl tuzaklar kurulduysa bunların bir benzeri bugün de kurulabilir. Bunlar samimi olarak Allah'a iman eden kimseler için büyük bir hayır ve güzel bir müjdedir. Dolayısıyla müminler kara klanın faaliyetlerini de bu bakış açısıyla değerlendirirler. Üstelik iman edenler, insanların en gizli olduğunu sandıkları anlarda dahi, Allah'ın kendilerine şahit olduğunun ve Allah bilgisi dışında kimsenin kimseye komplo kuramayacağının, plan yapamayacağının ve bu planları hayata geçiremeyeceğinin bilincindedirler. Allah bir ayette herşeyden haberdar olduğunu şöyle bildirmektedir:

**Allah'ın göklerde ve yerde olanların tümünü gerçekten bilmekte olduğunu görmüyor musun? (Kendi aralarında gizli toplantılar düzenleyip) Fısıldaşmakta olan üç kişiden dördüncüleri mutlaka O'dur; beşin altıncısı da mutlaka O'dur. Bundan az veya çok olsun, her nerede olsalar mutlaka O, kendileriyle beraberdir. Sonra yaptıklarını kıyamet günü kendilerine haber verecektir. Şüphesiz Allah, herşeyi bilendir. (Mücadele Suresi, 7)**

## Bir Klan Örneği: Semud Kavminin Dokuzlu Çetesi

Dokuzlu çete olarak Kuran'da bildirilen grup, klan yapılaşmasının önemli örneklerinden biridir. Allah, Hz. Salih Peygamberin döneminde yaşamış olan bu klanın yaptığı plana ve Hz. Salih aleyhinde kurduğu tuzağa dikkat çekmiştir. Bu grubun üyelerinin en önemli özelliği kötülük ve bozgunculukta iş birliği yapmalarıdır. Hz. Salih, içinde yaşadığı toplumu Allah'a iman etmeye, Allah'ın emirlerine uymaya ve O'nun sınırlarını korumaya defalarca davet etmiştir. Ancak onlar bu çağrılara uymamışlar, üstelik Hz. Salih'e karşı son derece saldırgan bir tutum sergilemişlerdir. Hz. Salih'in din ahlakını yaymak için gösterdiği çabanın, kendi menfaatlerini zedeleyeceğini düşündükleri için de Hz. Salih'e karşı planlar yapmışlardır. Tuzak kurucuların başında ise, dönemin kara klanlarından 'dokuzlu çete' gelmektedir.

Dokuzlu çetenin kurduğu tuzak, Kuran'da şöyle bildirilmiştir:

**Şehirde dokuzlu bir çete vardı, yeryüzünde bozgun çıkarıyorlar ve dirlik-düzenlik bırakmıyorlardı. Kendi aralarında Allah adına and içerek, dediler ki: "Gece mutlaka ona ve ailesine bir baskın düzenleyelim, sonra velisine: Ailesinin yok oluşuna biz şahid olmadık ve gerçekten bizler doğruyu söyleyenleriz, diyelim." (Neml Suresi, 48-49)**

Dokuzlu çetenin Hz. Salih'e karşı tuzak hazırlarken buna dair "Allah adına" and içmeleri çok dikkat çekici bir durumdur. Ayetteki bu ifade, çete üyelerinin kendilerini, kendi çarpık mantıkları içinde dindar gördüklerini veya en azından dindar gözüken bir üslup kulllandıklarını göstermektedir. Bu gerçek günümüzde de kara klanın üyelerinin kimi zaman dindarlık iddiasında bulunabileceğini, hatta iman edenlere karşı yürüttükleri saldırılarda sahte bir dindar söylem kullanabileceklerine işaret olabilir. (En doğrusunu Allah bilir.)

Dokuzlu çetenin kurduğu hileli düzen, tarih boyunca iman edenlere kurulan tüm tuzaklarla aynı akibete uğramıştır. Allah, kurmakta oldukları bu tuzağı onların aleyhine çevirmiştir. Bu durum tarih boyunca hiçbir klanın planlarında başarıya ulaşamadığının, bundan sonra da ulaşamayacaklarının önemli delillerinden biridir. Allah onlara verdiği karşılığı şöyle haber vermektedir:

**Onlar hileli bir düzen kurdu. Biz de (onların hilesine karşı) onların farkında olmadığı bir düzen kurduk. Artık sen, onların kurdukları hileli-düzenin uğradığı sona bir bak; Biz, onları ve kavimlerini topluca yerle bir ettik. İşte, zulmetmeleri dolayısıyla enkaza dönüşmüş ıpıssız evleri. Şüphesiz bilen bir kavim için bunda bir ayet vardır. (Neml Suresi, 50-52)**

## Klanın Korunma Mekanizmaları: Yalan ve İftira

İ ftira ve yalan, klan için önemli silahlardır. Din ahlakından tümüyle uzak olmaları, bu insanların vicdanlarını kullanmamalarına, utanma hislerini de kaybetmelerine neden olur. Dolayısıyla kendilerini korumak için karşılarında yer alan kişileri acımasızca yok etmekten, olabilecek en sinsi taktiklere başvurmaktan çekinmezler. Allah Kuran'da inkar edenlerin şeytanın ilhamı ile hareket ettiklerini bildirmiştir. Söz konusu taktikler, yalanlar, iftiralar da klan üyelerinin şeytanın telkinleri ile başvurdukları yöntemlerdir. Ayetlerde şu şekilde buyrulmuştur:

**Şeytanların kimlere inmekte olduklarını size haber vereyim mi? Onlar, 'gerçeği ters yüz eden,' günaha düşkün olan her yalancıya inerler. Bunlar (şeytanlara) kulak verirler ve çoğu yalan söylemektedirler. (Şuara Suresi, 221-223)**

Bu taktiklerin büyük çoğunluğu Kuran'da bildirilen geçmiş inkarcı kavimlerin de başvurdukları yöntemlerdir. Allah bu kavimlerin yaptıklarından bazılarını bize haber vermiş ve bu tip örgütlenmelerin yöntemlerinden haberdar etmiştir. Örneğin Hz. Yusuf Peygamberin hayatının anlatıldığı kıssada, Hz. Yusuf'a verilen nimetler karşısında kıskançlığa kapılan kardeşlerinin, toplu olarak harekete geçtikleri ve hasetleri nedeniyle Hz. Yusuf'un canına dahi kastettikleri bildirilmiştir. Hz. Yusuf'un kardeşlerinin zihniyeti ve davranışları, kara klanın tavır ve yöntemlerinin bir örneğidir. Hz. Yusuf'un kardeşlerinin, Hz. Yusuf aleyhine kurdukları plan Kuran'da şu şekilde bildirilmektedir:

**Onlar şöyle demişti: "Yusuf ve kardeşi babamıza bizden daha sevgilidir; oysaki biz, birbirini pekiştiren bir topluluğuz. Gerçekte babamız, açıkça bir şaşkınlık içindedir. Öldürün Yusuf'u veya onu bir yere atıp-bırakın ki babanızın yüzü yalnızca size (dönük) kalsın. Ondan sonra da salih bir topluluk olursunuz." (Yusuf Suresi, 8-9)**

Hz. Yusuf'un kardeşlerinin, Hz. Yusuf'a karşı duydukları kıskançlığın temelinde babalarının Hz. Yusuf'u kendilerinden daha çok sevdiğini düşünmeleri yer almaktadır. Bu da, onlarda, klanın en çok tedirgin olduğu bir duruma, imkanlarının azalacağı ve menfaatlerinin zedeleneceği korkusuna neden olmuştur. Bu durum karşısında, kendi düşük akıllarınca, bir plan hazırlamışlardır. Buna göre, öncelikle kendilerini güvenilir insanlar gibi gösterip, babalarından Hz. Yusuf'u kendileri ile birlikte göndermesi için izin alacaklar, daha sonra da ellerinden gelen herşeyi yaptıkları halde Hz.Yusuf'u korumaya

güçlerinin yetmediğini ve bir kurdun Hz. Yusuf'u kapıp götürdüğünü söyleyeceklerdir. Bu planlarının gerçekçi gibi görünmesi sahte bir kanıt üretmeyi de unutmamışlardır. Ayetlerde şu şekilde buyurulur:

**Akşam üstü babalarına ağlar vaziyette geldiler. Dediler ki: "Ey Babamız, gerçek şu ki, biz gittik, yarışıyorduk. Yusuf'u da yiyeceklerimizin (veya eşyamızın) yanında bırakmıştık. Fakat onu kurt yemiş. Ne var ki biz doğruyu söylesek bile sen bize inanacak değilsin." Ve üzerine yalandan kan (sürülmüş) olan gömleğini getirdiler. "Hayır" dedi. Nefsiniz, sizi yanıltıp (böyle) bir işe sürüklemiş. Bundan sonra (bana düşen) güzel bir sabırdır. Sizin bu düzüp-uydurduklarınıza karşı (Kendisi'nden) yardım istenecek olan Allah'tır." (Yusuf Suresi, 16-18)**

Bu hain planı kurduktan sonra, babaları Hz. Yakub'a ağlayarak gelmeleri ve doğruyu söylediklerinde ısrar etmeleri, çok iyi rol yaptıklarını göstermektedir. Bu tarz iftira amaçlı aktörlükler, klan üyeleri arasında da yaygındır. Vicdan sahibi bir insanın yalan söylemesi mümkün değildir, oysa klanın bu iş kullandıkları kişiler en büyük iftiraları büyük bir inandırıcılık içinde -hatta kendilerini de buna inandırarak- atabilir, bu iftiranın gerektirdiği dramatik sahneleri rahatlıkla oynayabilirler.

Kara klan üyelerinin bir diğer özellikleri de sahte deliller oluşturmaktır. Hz. Yusuf'u bir kurdun kaptığı yalanını söyleyen kardeşleri, bu yalanlarını destekleyebilmek için üzerine kan sürülmüş bir gömleği getirmişler ve öne sürdükleri bu sahte delil ile inandırıcı olacaklarını sanmışlardır. Klan üyelerinin en büyük yanılgılarından biri de budur. Ürettikleri sahte deliller ile attıkları iftiraların, uydurdukları yalanların etkili olacağını sanırlar. Hatta kendilerini buna öylesine kaptırırlar ki, bir müddet sonra kendileri de söyledikleri yalana inanır hale gelirler. Oysa ne yalan söylemeleri, ne de yalanlarını destekleyecek sözde deliller oluşturmaları gerçeği değiştirmez. Gerçek mutlaka ortaya çıkar.

Müminler ise, bu gibi tuzaklar karşısında her zaman olduğu gibi, Allah'a tevekkül ederler. Hz. Yusuf da kendisine kurulan tuzaklar karşısında yalnızca Rabbimiz'e tevekkül etmiş, Allah da kendisine şöyle vahyetmiştir: **'... Andolsun, sen onlara kendileri farkında değilken bu yaptıklarını haber vereceksin.' (Yusuf Suresi, 15)** Hz. Yusuf, kardeşlerinin kendisini attığı kuyudan, yoldan geçen bir kervan vesilesi ile kurtulmuş ve daha sonra Mısırlı bir yöneticinin (vezirin) yanına yerleşmiştir.

Hz. Yusuf kıssasında, kara klanın yöntemlerini gösteren bir başka örnek de, Hz. Yusuf'un yanında bulunduğu vezirin karısının Hz. Yusuf aleyhine kurmuş olduğu tuzaktır. Bu tuzak, klan üyelerinin kendilerini korumak için nasıl pervasızca iftiralar atabildiklerini ve destekçileri tarafından nasıl korunup kollandıklarını göstermesi bakımından önemli bir örnektir. Vezirin karısı, Hz. Yusuf'un güzelliğinden etkilenip kendisine çirkin tekliflerde bulunmuş, Rabbimiz'den korkup sakınan Hz. Yusuf ise bu teklifi kesin olarak reddetmiştir.

Bu durum karşısında öfkeye kapılan kadın, Hz. Yusuf aleyhinde iftirada bulunmuştur. Bu durum ayette şu şekilde haber verilmiştir:

**Evinde kalmakta olduğu kadın, ondan murad almak istedi ve kapıları sımsıkı kapatarak: "İsteklerim senin içindir, gelsene" dedi. (Yusuf) Dedi ki: "Allah'a sığınırım. Çünkü o benim Efendimdir, yerimi güzel tutmuştur. Gerçek şu ki, zalimler kurtuluşa ermez." (Yusuf Suresi, 23)**

Vezirin bu gelişmeleri öğrenmesi üzerine, kadın hemen yalana başvurmuş ve Hz. Yusuf'a iftira atmıştır:

**Kapıya doğru ikisi de koştular. Kadın onun gömleğini arkadan çekip yırttı. (Tam) Kapının yanında kadının efendisiyle karşılaştılar. Kadın dedi ki: "Ailene kötülük isteyenin, zindana atılmaktan veya acı bir azabtan başka cezası ne olabilir?" (Yusuf Suresi, 25)**

Kadının Hz. Yusuf için kurduğu tuzak bununla da kalmamış, bu gelişmelerin halk arasında yayılması ile birlikte, kadın kendi çıkarlarını koruyabilmek için Hz. Yusuf'un tutuklattırılmasını sağlamıştır. Kesin deliller Hz. Yusuf'un masum, kadının ise suçlu olduğunu kantılamasına rağmen, Hz. Yusuf toplumun önde gelenleri yani dönemin klanı tarafından hapishaneye gönderilmiştir. Konuyla ilgili ayetler şu şekildedir:

**(Yusuf) Dedi ki: "Onun kendisi benden murad almak istedi." Kadının yakınlarından bir şahid şahitlik etti: "Eğer onun gömleği ön taraftan yırtılmışsa bu durumda kadın doğruyu söylemiştir, kendisi ise yalan söyleyenlerdendir. Yok eğer onun gömleği arkadan çekilip-yırtılmışsa, bu durumda kadın yalan söylemiştir ve kendisi doğruyu söyleyenlerdendir." Onun gömleğinin arkadan çekilip-yırtıldığını gördüğü zaman (kocası): "Doğrusu, bu sizin düzeninizden (biri)dir. Gerçekten sizin düzeniniz büyüktür" dedi. (Yusuf Suresi, 26-28)**

**Sonra onlarda (Yusuf'un iffetine ilişkin) delilleri görmelerinin ardından, mutlaka onu belli bir vakte kadar zindana atmak (görüşü)ağır bastı. (Yusuf Suresi, 35)**

Bu ayetlerde klan ile ilgili, önemli bir adalet sistemi bozukluğu da göze çarpmaktadır: Deliller bir insanın suçsuz olduğunu gösterse de, sırf onu suçlayanların yaygaracılığı ve toplum içindeki konumları nedeniyle, onu suçlu gibi değerlendirip hapse atabilmektedirler. Bu da bizlere, klan tarafından hedef alınan kişilerin gerçekte suçlu olup

olmadığının anlaşılması için, gerçek delillere bakılması, bunun yanı sıra "klan yaygaracılığı" ve aleyhte propagandalardan etkilenilmemesi gerektiğini gösterir.

Hz. Yusuf ile ilgili ayetlerde de açıkça görüldüğü gibi klan, çıkarlarının zedelenmesi söz konusu olduğunda karanlık düzenler kurabilmekte, bu düzenleri için sahte deliller oluşturabilmekte ve iftiralarıyla masum insanları acımasızca yok etmeye yeltenebilmektedir.

Din ahlakının yaşanmadığı toplumlarda daha yaygın olmak üzere, günümüzde de pek çok insan, karalamalara, iftiralara, yalanlara maruz kalmakta, masum insanlar bunlar nedeniyle zarar görmektedir.

Kara klanın bu taktiklerini incelerken üzerinde durulması gereken diğer bir nokta da, kullanılan üsluptur. Hz. Yusuf kıssasında da gördüğümüz gibi, saldırıda bulunurken kendisini masum gibi göstermek, bu kişilerin kullandıkları önemli bir taktiktir. Bunun için gerekirse suni gözyaşları dökebilir, sanki saldırıya uğrayan kendileriymiş gibi yaygaralar koparabilir, toplumu yanıltmak için telkinlerde bulunabilirler. Üsluplarındaki pervasızlık ve çirkin cesaret hemen dikkat çeker. Bu cesaretin nedeni ise, klanın diğer üyeleri tarafından bir şekilde destekleneceklerinden emin olmalarıdır. Nitekim Hz. Yusuf kıssasında da görüldüğü gibi, vezirin karısının haksız olduğu somut deliller ile ispatlanmış olduğu halde, toplumun önde gelenleri Hz. Yusuf'u tutuklamışlar ve klanın çıkarlarına uygun şekilde davranmışlardır.

Ayrıca Kuran'da geçmiş toplumlardan verilen örneklerde, klanın bir diğer özelliğine daha dikkat çekilmiştir. Bu da klan mensuplarının kendilerinden çok emin olmaları, sinsi planlarının, ahlaksızlıklarının, suçlarının ortaya çıkmayacağını sanmalarıdır. Örneğin tarihin en azgın inkarcılarından biri olan Firavun, dönemin kara klanının en önemli temsilcisidir. Firavun ve onun klanı, Hz. Musa'ya ve iman edenlere tuzaklar kurar, onlar aleyhinde planlar yaparken, zaferin kendilerinin olacağına çok emindiler. Firavun ve çevresinin bu yanılgısı ayetlerde şu şekilde bildirilmiştir:

**Bunun üzerine Firavun şehirlere (asker) toplayıcılar gönderdi. "Gerçek şu ki bunlar azınlık olan bir topluluktur; Ve elbette bize karşı da büyük bir öfke beslemektedirler. 'Biz ise uyanık bir toplumuz" (dedi). (Şuara Suresi, 53-56)**

Ancak, "Yoksa kötülükleri yapanlar, Biz'i (aşıp) geçeceklerini mi sandılar? Ne kötü hükmediyorlar?" (Ankebut Suresi, 4) ayetiyle de buyurulduğu gibi kötülük yapanların iyilere karşı galip olması asla mümkün değildir. Kara klan, düzenini devam ettirmek için ne kadar çaba gösterirse göstersin, hangi karanlık yollara başvurursa başvursun sonunda yenilmeye mahkumdur. Bu, Allah'ın değişmez bir kanunudur.

## Kara Klanın Yaygaracılığı

Kara klanın mensupları, zaman zaman içinde bulundukları sapkın yaşam tarzını deşifre edecek olaylarla karşı karşıya kalabilirler. Son derece tehlikeli gördükleri böyle anlarda, kendilerini kurtarmak için başvurdukları en bilinen yöntemlerden birisi, halk arasındaki tabiri ile "yaygara koparmak"tır. Kullandıkları abartılı ve saldırgan üslup ile karşılarındaki kişiyi yıldırabileceklerini sanır, yaygaracılığın dikkatleri asıl konunun üzerinden dağıtıp, işledikleri ahlaksızlığı veya suçu unutturacağını düşünürler.

Örneğin uyuşturucu satarken veya kullanırken yakalanan bir klan üyesi, suçunu kabul edip pişmanlığını dile getirmek yerine etrafına içi boş tehditler yağdırıp, aslı olmayan iddialar ortaya atarak dikkatleri kendi üzerinden dağıtmaya çalışır. Çoğu zaman bir kısım basın da bu oyuna gelir ve bir süre sonra bu kişinin işlediği suçtan çok konuyla hiçbir ilgisi olmayan demeçleri, iddiaları ve iftiraları gündem olur. Halk asıl suçlunun kim, ana konunun ne olduğunu unutup klan üyesinin ortaya attığı tali iddiaları tartışmaya başlar. Bir yandan bunlar yaşanırken öte yandan klan da düzenini devam ettirir.

Yaygaracı bir üslup kullanılmasının bir diğer amacı da bunun çok yıldırıcı bir tutum olmasıdır. İnsanların bir kısmı yaygara koparan, saldırgan ve kışkırtıcı üslup kullanan insanlarla -haksız ve suçlu olduğunu bilseler de- mücade etmekten çok çekinirler. Bu kişilerin yalanlarını deşifre etmeye, açıklarını dile getirmeye kimse pek cesaret edemez. Bu bilinen bir durum olduğundan, yaygaracılık kara klan tarafından sıkça kullanılan bir taktiktir. Zaten klan üyeleri de, kopardıkları yaygaraya rağmen kendileri ile mücadele edecek birisi karşılarına çıkarsa büyük şaşkınlık yaşarlar. Böyle anlarda da geri adım atmak yerine, daha büyük yalanlara, daha büyük oyunlara başvururlar.

Aslında kara klan tarafından uygulanan bu yöntem, Allah'ın Kuran'da bildirdiği şeytani özelliklerdendir. Şeytan da yalan söyleyen, insanları aldatmacaları ile tahrik edip kışkırtan, yaygara koparıp duran bir varlıktır. Allah şeytanın bu özelliklerini ayetlerde şu şekilde haber vermiştir:

**Görmedin mi, Biz gerçekten şeytanları, kafirlerin üzerine gönderdik, onları tahrik edip kışkırtıyorlar. (Meryem Suresi, 83)**

**(Allah şeytana dedi ki:) "Onlardan güç yetirdiklerini sesinle sarsıntıya uğrat, atlıların ve yayalarınla onların üstüne yaygarayı kopar, mallarda ve çocuklarda onlara ortak ol ve onlara çeşitli vaadlerde bulun." Şeytan, onlara aldatmadan başka bir şey vadetmez. (İsra Suresi, 64)**

Hz. Musa ve Hz. Harun'un Firavun hakkında kullandıkları bildirilen, **"Rabbimiz, gerçekten, onun bize karşı '<u>taşkın bir tutum takınmasından' ya da 'azgın davranmasından'</u> korkuyoruz." (Taha Suresi, 45)** ifadesi de, inkarcıların şeytana uyarak taşkınca tutumlar sergilediklerini gösteren bir diğer önemli işarettir.

Kara klanın ve benzeri gruplaşmaların taşkın ve saldırgan tutumlarına karşı iman edenlerin tavırları ise her zaman için itidalli ve dengelidir. Herşeyden önce iman edenler, Allah'a tevekkül ederler ve Allah'ın kendilerinin koruyucusu olduğunu bilirler. Bununla birlikte Allah iman edenlere, şartlar ne olursa olsun itidalli, adil ve sabırlı olmalarını emretmiştir. Bu nedenle müminler, kara klan hangi yönteme başvurursa başvursun asla onların üslubu ile muhatap olmazlar. Müminlerin kara klana karşı vereceği mücadele her zaman fikri zeminde olur. Zaten böyle bir mücadele de kara klanın sonunu getirecek, kurmuş oldukları din ahlakına aykırı yapıyı yerle bir edecek bir mücadeledir.

# KARA KLANIN SONU VE ERYÜZÜNÜN AYDINLIK GERÇEĞİ

Kitabın buraya kadar olan bölümünde kara klanın yapısını, ideolojisini ve kurmuş olduğu sistemi ele aldık. Bütün bu bilgiler klanın iyi organize olmuş bir hareket olduğunu ve sistemini sürdürebilmek için her türlü tedbiri aldığını göstermektedir. Bu nedenle bazı okuyucularımız, klanın kurmuş olduğu karanlık düzenin kalıcı olduğu gibi yanlış bir kanaate kapılabilirler. Oysa tüm din dışı sistemler gibi kara klan ve kurmuş olduğu düzen de yok olmaya mahkumdur. Allah Kuran'da bize, iman edenlerin ve iyilikten yana olanların kötülüğe karşı verdikleri mücadelede kesin olarak galip geleceklerini müjdelemiştir:

**Gevşemeyin, üzülmeyin; eğer (gerçekten) iman etmişseniz en üstün olan sizlersiniz. (Al-i İmran Suresi, 139)**

Zaten klan üyelerinin de sürekli tedirginlik ve endişe içinde yaşamalarının ana nedenlerinden birisi, sistemlerinin ne kadar çürük ve kırılgan dengeler üzerine kurulu olduğununu biliyor olmalarıdır. Bir gün bir şekilde, yaptıkları kötülüklerin, işledikleri suçların hesabını verecek olma ihtimalleri klan üyelerinin şiddetli sıkıntı duymasına neden olur. Hesap vermek demek, onlar için hayatın anlamını ve değerini yitirmesi demektir. Bu nedenle sürekli kendilerine ve klana katılan kişilere, "güçlü oldukları" ve "kimseye hesap vermeyecekleri" aldatmacasını anlatırlar. Sahip oldukları imkanların hiç ellerinden gitmeyeceği yanılgısına kapılan bu kişiler, kurdukları planların da eksiksiz olarak işleyeceği kanaatindedirler. Zaman da bu insanların kendilerini kandırıp aldatmalarına neden olur, almaları gereken karşılığı kimi zaman hemen görmemeleri bu kişileri yanıltır. Allah Kuran'da bize bu insanlara belirli bir süre tanıdığını, ancak bu sürenin sonunda kendilerinin de asıl gerçeğe şahitlik edeceklerini bildirmiştir:

**De ki: "Kim sapıklık içindeyse, Rahman (olan Allah), ona süre tanıdıkça tanır; kendilerine va'dedileni -ya azabı veya kıyamet saatini- gördükleri zaman artık kimin yeri (makam, mevki) daha kötü, kimin askeri-gücü daha zayıfmış, öğreneceklerdir." (Meryem Suresi, 75)**

O gün kimsenin kimseyi koruyamayacağı ve hiçbir makamın, hiçbir malın hiç kimseye fayda sağlamayacağı bir gündür. O gün klan üyelerini, Allah'ın vereceği karşılıktan koruyabilecek ne bir örgüt kalmıştır ne de tek bir kişi. İnsanlar ahiret gününde, dünyadayken yaptıkları kötülükler ve ahlaksızlıklarla aralarında uzak bir mesafe olmasını ister, dünyaya bir kez daha dönebilmek için Allah'a yalvarırlar. Allah Kuran'da bizlere, **"... Kim kötü bir aracılıkla aracılıkta bulunursa, ondan da kendisine bir pay**

**vardır..." (Nisa Suresi, 85)** ayetiyle her insanın yaptığı ile karşılık göreceğini bildirmiştir. Başka ayetlerde ise, Allah insanların ahiret günü içine düşecekleri durumu şöyle haber vermiştir:

**Kitabı sol eline verilen ise; o da, der ki: "Bana keşke kitabım verilmeseydi. Hesabımı hiç bilmeseydim. Keşke o (ölüm herşeyi) kesip bitirseydi. Malım bana hiçbir yarar sağlayamadı. Güç ve kudretim yok olup gitti." (Hakka Suresi, 25-28)**

Üstelik ortak olduklarını düşündükleri kişiler de kendilerinden uzaklaşmıştır. Dünyada iken kendilerinden güç buldukları, birlikte günah işledikleri, asla kendilerini yalnız bırakmayacaklarını düşündükleri herkes etraflarından dağılmıştır:

**Üzerlerine (azab) sözü hak olanlar derler ki: "Rabbimiz, işte bizim azdırıp-saptırdıklarımız bunlar; kendimiz azıp saptığımız gibi, onları da azdırıp saptırdık. (Şimdiyse) Sana (gelip onlardan) uzaklaşmış bulunmaktayız. Onlar bize tapıyor da değillerdi. Denir ki: "Ortaklarınızı çağırın." Böylelikle çağırırlar, ama kendilerine cevap vermezler ve azabı görürler. Hidayet bulmuş olsalardı ne olurdu. (Kasas Suresi, 63-64)**

Allah'ın ayetlerde de bildirdiği gibi inkarlarından vazgeçip tevbe etmeyenler, Allah'ın kendilerine verdiği nimetlerle şımarıp azgınlığa kapılanlar, Allah kendilerini azap ile yakaladığı zaman ne kadar büyük bir yanlış içinde olduklarını daha iyi anlayacaklardır. Ancak Allah bize ayetlerde, dünya hayatında da inkarcıların yenilgiye uğrayacaklarını ve güzel ahlakın insanlar arasında yayılacağını haber vermiştir. Allah'tan başka kimseyi veli edinmeyeler ve kötülüklerden sakınanların, çevrelerindeki insanları da kötülükten sakındırmak için çaba göstermeleri gerekir. Bu çabanın sonucu, Allah'ın izni ile, kara klanın yeryüzünde zorbalığa ve zulme dayalı kurmuş olduğu sistemin sonunun gelmesini, bunun yerine aydınlık, huzur ve güven veren bir ortam tesis edilmesini sağlayacaktır. Allah iman edenlerin üzerindeki bu sorumluluğu Kuran'da şu şekilde bildirmiştir:

**Sizden önceki nesillerden onlardan kurtardığımızdan pek azı dışında yeryüzünde bozgunculuğu önleyecek fazilet sahibi kişiler bulunmalı değil miydi?... (Hud Suresi, 116)**

Allah insanları barışa ve esenliğe davet eder, iman edenler de Allah'ın kendilerine yüklediği iyiliği emretme, kötülükten men etme sorumluluğunu gereği gibi yerine getirdiklerinde, gerçek din ahlakını bilmeyen ve tanımayan pek çok insan Kuran'a yönelecek ve Allah'ın razı olduğu gibi bir yaşam sürmeye başlayacaktır. Klanın kurmuş olduğu karanlık yapının ortadan kaldırılmasıyla kargaşa, yokluk, huzursuzluk, güvensizlik,

adaletsizlik, haksızlık gibi sıkıntılar sona erecek, dünya barış ve refah dolu bir mekan olacaktır. Sokaklar güven içinde dolaşılabilecek yerler olacak, hukuk sistemi gerçek anlamı ile adaleti temsil edecek, Allah'ın insanlara verdiği nimetlerden herkes eşit olarak faydalanacak, eğitim ve sağlık alanlarında herkes eşit imkanlara sahip olacak, sanata gereken değer ve önem verilecek, yaşanılan mekanların kalitesi yükselecek, bilim ve teknolojide büyük ilerlemeler kaydedilecek, insanlar birbirlerine sevgi, merhamet ve şefkat ile yaklaşacak, suç oranlarında büyük azalma görülecektir.

Unutmamak gerekir ki, bu saydığımız güzelliklerin gerçekleşmesi için dua edip çaba göstermek iman sahibi herkesin sorumluluğudur. İman edenler ihlasla ve samimiyetle, din ahlakını yaymak için çaba gösterdiklerinde Allah muhakkak, müminleri **"...yeryüzünde güç ve iktidar sahibi kılacak, kendileri için seçip beğendiği dinlerini kendilerine yerleşik kılıp sağlamlaştıracaktır." (Nur Suresi, 55)** Bizim de duamız tüm Müslümanlar gibi, "insanların Allah'ın dinine dalga dalga girdiklerini" görmektir:

**Allah'ın yardımı ve fetih geldiği zaman,**
**Ve insanların Allah'ın dinine dalga dalga girdiklerini gördüğünde,**
**Hemen Rabbini hamd ile tesbih et ve O'ndan mağfiret dile. Çünkü O, tevbeleri çok kabul edendir. (Nasr Suresi, 1-3)**

# SONUÇ:
# HAKKA DAVET

Buraya kadar açıkladığımız gerçekler karşısında, din ahlakını yaşayan ve vatansever tüm insanlara önemli görevler düşmektedir. Klan üyeleri nasıl kötülükte iş birliği yapıyorlarsa, iyiliğin ve güzel ahlakın savunucuları da birbirlerini sevmeye ve desteklemeye mecburdurlar. Ahlaksızlığın yaygınlaşması, tüm toplumu içine alan bir çürümeye neden olur. Bu çürüme er veya geç herkese zarar verebilir. Böyle bir tehlikeye karşı ise el birliği ile fikri mücadele edilmesi gerekir. Allah bir ayetinde, iyilerin ittifak olmaları gerektiğini şu şekilde bildirmiştir:

**İnkar edenler birbirlerinin velileridir. Eğer siz bunu yapmazsanız (birbirinize yardım etmez ve dost olmazsanız) yeryüzünde bir fitne ve büyük bir bozgunculuk (fesat) olur. (Enfal Suresi, 73)**

Allah'ın ayettebuyurduğu gibi, eğer samimi ve dürüst insanlar ittifak halinde hareket etmez ve kötülüklere karşı birlikte fikri bir mücadele içine girmezlerse bu durumda dünya yaşanması zor bir mekan haline gelir. Elbette böyle bir durumdan her insan zarar görecektir.

İyilerin ittifakı ile birlikte ilk planda yapılması gerekenleri şöyle sıralayabiliriz:

v Masum halk genel olarak klanı tanımaz, onun karanlık ruhunu, bu ruhun ne büyük kötülüklere sebep olabileceğini bilemez. Bu nedenle halkın kara klan hakkında bilgilendirilmesi, klanın sinsi oyunlarına karşı uyarılması gerekir.

v Halkın uyarılması konusunda medyaya büyük sorumluluk düşmektedir. Ahlaksızlığın ve dejenerasyonun basın tarafından destek gördüğü ülkelerin içine düştüğü durum ortadır. Dünya çapında samimi, dürüst, itidalli ve vicdan sahibi medya mensupları, klanın provokasyon ve yönlendirmelerinden etkilenmemeye özen göstermeli, tam tersine klanın suç ve ahlaksızlıklarını engellemeye çalışmalıdırlar. Bu noktada klanın iç yüzünün deşifre edilmesi önemlidir. Suçları deşifre olan klanın ayakta kalması mümkün değildir.

v Klanın deşifre olan her rezilliği hukuk ve kanun çerçevesinde gereği gibi karşılık görmelidir. Bu insanlar yaptıkları kötülüklerin hiçbir zaman karşılıksız kalmayacağını bilmelidirler. Klanın yaşam sahasının elinden alınmasının en önemli yollarından birisi budur.

v Tüm dünyada başta gençler olmak üzere halk, klanın taktikleri konusunda da bilinçlendirilmelidir. Klan özellikle genç nesli, içi boş süslü propagandalarla ve telkinlerle kendi felsefesine ve yaşam biçimine çekmektedir. Sonuç, kendi bencil tutku ve çıkarlarından başka bir şey düşünmeyen, tüm dünyayı Sosyal Darwinizm gözlükleriyle gören kayıp bir nesildir. Ahlaki çöküntünün yaşandığı kimi ülkelerde bu durum açıkça görülmektedir. Bunu engellemek için, klanın savunuculuğunu yaptığı felsefenin ve

düzenin çarpıklıklarının ve zararlarının gençlere anlatılması, bu amaçla büyük bir kültürel kampanya yürütülmesi gerekir.

v Unutulmamalıdır ki, kara klanın varlığını devam ettirmesini sağlayan temel ideoloji, ahlaksızlığın ve toplumsal ortadan kaldırılmada, ahlaksızlığın ve toplumsal çürümenin engellenmesi mümkün değildir. Bu insanlar söz konusu çöküntü ve çürümeden beslenmekte, böyle bir çöküntüyü teşvik etmektedirler. Dolayısıyla ahlaki değerleri sağlam insanların yetişmesi klanın fikri sistemine büyük darbe oluşturacaktır. Eğitim sisteminde yapılacak uygun düzenlemelerle ve basın kuruluşları aracılığı ile, insanlarda ahlaki bilinçlenmenin sağlanması gerekir. Gerçek güzel ahlak da ancak Kuran ahlakının yaşanması ile oluşturulabilir. Tüm insanlara mutlaka, Allah'ın varlığı ve birliği anlatılmalı, Allah'a karşı olan sorumlulukları ve ahiret gününde hesap verecekleri hatırlatılmalı, vicdanlarını kullanmaları teşvik edilmelidir. Vicdanının sesini dinleyen bir insan, Allah'ın izni ile, hiçbir zaman kötü yola sapmaz.

Tüm bunlar samimi, vicdanlı ve dürüst insanların üzerine düşen bir yükümlülüktür. Bununla birlikte unutulmamalıdır ki, Allah'ın kanunu gereği, kara klan zaten hiçbir zaman başarıya ulaşamayacak, en sonunda büyük bir hezimet ile yenilgiye uğrayacaktır. Allah işledikleri kötülüklerden vazgeçmeyen insanların nasıl bir sona uğrayacaklarını Kuran'da haber vermiştir:

**Hayır; kim bir kötülük işler de günahı kendisini kuşatırsa, (artık) onlar, ateşin halkıdırlar, orada süresiz kalacaklardır. (Bakara Suresi, 81)**

Unutulmamalıdır ki, ahlaksızlık, sahtekarlık, dolandırıcılık, haksızlık ve adaletsizlik üzerine bina edilmiş hiçbir sistem kalıcı olmaz. Her türlü batıl ve dejenere sistem yok olmaya mahkum olduğu gibi, kara klanın kurmuş olduğu kirli düzen de yok olacaktır. Klanın ve klan tarafından kurulmuş olan her türlü tuzağın yerle bir olacağını Allah bir ayette bize şöyle bildirmiştir:

**(Hem de) Yeryüzünde büyüklük taslayarak ve kötülüğü tasarlayıp düzenleyerek. Oysa hileli düzen, kendi sahibinden başkasını sarıp-kuşatmaz. Artık onlar öncekilerin sünnetinden başkasını mı gözlemektedirler? Sen, Allah'ın sünnetinde kesinlikle bir değişiklik bulamazsın ve sen, Allah'ın sünnetinde kesinlikle bir dönüşüm de bulamazsın. (Fatır Suresi, 43)**

Görüldüğü gibi, yeryüzünde büyüklük taslayan, kötülüğü örgütleyip düzenleyen her grubun yenilecek olması Allah'ın bir kanunudur. Kuşkusuz bu yenilgide, samimi olarak bu sisteme karşı çıkacak kişilerin yürütecekleri fikri mücadele büyük önem taşımaktadır. Bu

oldukça çetin bir mücadeledir. Ve kara klanın acımasız düzenine karşı ancak iman eden, manevi değerlerine sahip çıkan, vatan ve millet sevgisini yaşayan kişiler karşı koyabilir.

Klanın sistemi içerisinde yaşamaya devam etmek, bu kişileri dünyada da ahirette de büyük bir azaba sürüklemektedir. Tüm klan üyeleri dünyadayken tevbe edip, kötülükten vazgeçme imkanına sahiptirler. Böyle bir sisteme dahil olan kişiler, Allah'ın her zaman için bağışlayan olduğunu, bu yoldan dönüp iman eden, vatanının ve milletinin hayrı için çalışmaya başlayan, iyiden ve haktan yana tavır koyan kişileri affeden olduğunu unutmamalıdırlar.

Kim doğru yola uyarsa, öncelikle kendi iyiliği için doğru yola uymuş olur. Buna rağmen kim tekrar kötülüğe ve sapkınlığa dönerse, kuşkusuz Rabbimiz azabı pek şiddetli olandır. Allah ayetlerde şöyle buyurmaktadır:

**Kim hidayete ererse, kendi nefsi için hidayete erer; kim de saparsa kendi aleyhine sapar. Hiçbir günahkar, bir başkasının günah yükünü yüklenmez. Biz, bir elçi gönderinceye kadar (hiçbir topluma) azab edecek değiliz. (İsra Suresi, 15)**

**Umulur ki, Rabbiniz size merhamet eder, fakat siz (bozgunculuğa) dönerseniz Biz de (sizi aşağılık kılmaya ve cezalandırmaya) döneriz. Biz, cehennemi kafirler için bir kuşatma yeri kıldık. (İsra Suresi, 8)**

# EVRİM YANILGISI

Darwinizm, yani evrim teorisi, yaratılış gerçeğini reddetmek amacıyla ortaya atılmış, ancak başarılı olamamış bilim dışı bir safsatadan başka bir şey değildir. Canlılığın, cansız maddelerden tesadüfen oluştuğunu iddia eden bu teori, evrende ve canlılarda çok açık bir "tasarım" bulunduğunun bilim tarafından ispat edilmesiyle çürümüştür. Böylece Allah'ın tüm evreni ve canlıları yaratmış olduğu gerçeği, bilim tarafından da kanıtlanmıştır. Bugün evrim teorisini ayakta tutmak için dünya çapında yürütülen propaganda, sadece bilimsel gerçeklerin çarpıtılmasına, taraflı yorumlanmasına, bilim görüntüsü altında söylenen yalanlara ve yapılan sahtekarlıklara dayalıdır.

Ancak bu propaganda gerçeği gizleyememektedir. Evrim teorisinin bilim tarihindeki en büyük yanılgı olduğu, son 20-30 yıldır bilim dünyasında giderek daha yüksek sesle dile getirilmektedir. Özellikle 1980'lerden sonra yapılan araştırmalar, Darwinist iddiaların tamamen yanlış olduğunu ortaya koymuş ve bu gerçek pek çok bilim adamı tarafından dile getirilmiştir. Özellikle ABD'de, biyoloji, biyokimya, paleontoloji gibi farklı alanlardan gelen çok sayıda bilim adamı, Darwinizm'in geçersizliğini görmekte, canlıların kökenini artık "bilinçli tasarım" (intelligent design) kavramıyla açıklamaktadırlar. Söz konusu "bilinçli tasarım", tüm canlıları Allah'ın yaratmış olduğunun bilimsel bir delilidir.

Evrim teorisinin çöküşünü ve yaratılışın delillerini diğer pek çok çalışmamızda bütün bilimsel detaylarıyla ele aldık ve almaya devam ediyoruz. Ancak konuyu, taşıdığı büyük önem nedeniyle, burada da özetlemekte yarar vardır.

## Darwin'i Yıkan Zorluklar

Tarihi eski Yunan'a kadar uzanan bir öğreti olmasına karşın evrim teorisi, kapsamlı olarak 19. yüzyılda ortaya atıldı. Teoriyi bilim dünyasının gündemine sokan en önemli gelişme, Charles Darwin'in 1859 yılında yayınlanan *Türlerin Kökeni* adlı kitabıydı. Darwin bu kitapta dünya üzerindeki farklı canlı türlerini Allah'ın ayrı ayrı yarattığı gerçeğine karşı çıkıyordu. Darwin'e göre, tüm türler ortak bir atadan geliyorlardı ve zaman içinde küçük değişimlerle farklılaşmışlardı.

Darwin'in teorisi, hiçbir somut bilimsel bulguya dayanmıyordu; kendisinin de kabul ettiği gibi sadece bir "mantık yürütme" idi. Hatta Darwin'in kitabındaki "Teorinin Zorlukları" başlıklı uzun bölümde itiraf ettiği gibi, teori pek çok önemli soru karşısında açık veriyordu.

Darwin, teorisinin önündeki zorlukların gelişen bilim tarafından aşılacağını, yeni bilimsel bulguların teorisini güçlendireceğini umuyordu. Bunu kitabında sık sık belirtmişti. Ancak gelişen bilim, Darwin'in umutlarının tam aksine, teorinin temel iddialarını birer birer dayanaksız bırakmıştır.

Darwinizm'in bilim karşısındaki yenilgisi, üç temel başlıkta incelenebilir:

1) Teori, hayatın yeryüzünde ilk kez nasıl ortaya çıktığını asla açıklayamamaktadır.

2) Teorinin öne sürdüğü "evrim mekanizmaları"nın, gerçekte evrimleştirici bir etkiye sahip olduğunu gösteren hiçbir bilimsel bulgu yoktur.

3) Fosil kayıtları, evrim teorisinin öngörülerinin tam aksine bir tablo ortaya koymaktadır.

Bu bölümde, bu üç temel başlığı ana hatları ile inceleyeceğiz.

## Aşılamayan İlk Basamak: Hayatın Kökeni

Darwinizm tüm canlı türlerinin, bundan yaklaşık 3.8 milyar yıl önce ilkel dünyada ortaya çıkan tek bir canlı hücreden geldiklerini iddia etmektedir. Tek bir hücrenin nasıl olup da milyonlarca kompleks canlı türünü oluşturduğu ve eğer gerçekten bu tür bir evrim gerçekleşmişse neden bunun izlerinin fosil kayıtlarında bulunamadığı, teorinin açıklayamadığı sorulardandır. Ancak tüm bunlardan önce, iddia edilen evrim sürecinin ilk basamağı üzerinde durmak gerekir. Sözü edilen o "ilk hücre" nasıl ortaya çıkmıştır?

Evrim teorisi, yaratılışı reddettiği, hiçbir doğaüstü müdahaleyi kabul etmediği için, o "ilk hücre"nin, hiçbir tasarım, plan ve düzenleme olmadan, doğa kanunları içinde rastlantısal olarak meydana geldiğini iddia eder. Yani teoriye göre, cansız madde tesadüfler sonucunda ortaya canlı bir hücre çıkarmış olmalıdır. Ancak bu, bilinen en temel biyoloji kanunlarına aykırı bir iddiadır.

## 'Hayat Hayattan Gelir'

Darwin, kitabında hayatın kökeni konusundan hiç söz etmemişti. Çünkü onun dönemindeki ilkel bilim anlayışı, canlıların çok basit bir yapıya sahip olduklarını varsayıyordu. Ortaçağ'dan beri inanılan "spontane jenerasyon" adlı teoriye göre, cansız maddelerin tesadüfen biraraya gelip, canlı bir varlık oluşturabileceklerine inanılıyordu. Bu dönemde böceklerin yemek artıklarından, farelerin de buğdaydan oluştuğu yaygın bir düşünceydi. Bunu ispatlamak için de ilginç deneyler yapılmıştı. Kirli bir paçavranın üzerine biraz buğday konmuş ve biraz beklendiğinde bu karışımdan farelerin oluşacağı sanılmıştı.

Etlerin kurtlanması da hayatın cansız maddelerden türeyebildiğine bir delil sayılıyordu. Oysa daha sonra anlaşılacaktı ki, etlerin üzerindeki kurtlar kendiliklerinden oluşmuyorlar, sineklerin getirip bıraktıkları gözle görülmeyen larvalardan çıkıyorlardı.

Darwin'in *Türlerin Kökeni* adlı kitabını yazdığı dönemde ise, bakterilerin cansız maddeden oluşabildikleri inancı, bilim dünyasında yaygın bir kabul görüyordu.

Oysa Darwin'in kitabının yayınlanmasından beş yıl sonra, ünlü Fransız biyolog Louis Pasteur, evrime temel oluşturan bu inancı kesin olarak çürüttü. Pasteur yaptığı uzun çalışma ve deneyler sonucunda vardığı sonucu şöyle özetlemişti: *"Cansız maddelerin hayat oluşturabileceği iddiası artık kesin olarak tarihe gömülmüştür."*[22]

Evrim teorisinin savunucuları, Pasteur'ün bulgularına karşı uzun süre direndiler. Ancak gelişen bilim, canlı hücresinin karmaşık yapısını ortaya çıkardıkça, hayatın kendiliğinden oluşabileceği iddiasının geçersizliği daha da açık hale geldi.

## 20. Yüzyıldaki Sonuçsuz Çabalar

Y irminci yüzyılda hayatın kökeni konusunu ele alan ilk evrimci, ünlü Rus biyolog Alexander Oparin oldu. Oparin, 1930'lu yıllarda ortaya attığı birtakım tezlerle, canlı hücresinin tesadüfen meydana gelebileceğini ispat etmeye çalıştı. Ancak bu çalışmalar başarısızlıkla sonuçlanacak ve Oparin şu itirafı yapmak zorunda kalacaktı: **"Maalesef hücrenin kökeni, evrim teorisinin tümünü içine alan en karanlık noktayı oluşturmaktadır."**[23]

Oparin'in yolunu izleyen evrimciler, hayatın kökeni konusunu çözüme kavuşturacak deneyler yapmaya çalıştılar. Bu deneylerin en ünlüsü, Amerikalı kimyacı Stanley Miller tarafından 1953 yılında düzenlendi. Miller, ilkel dünya atmosferinde olduğunu iddia ettiği gazları bir deney düzeneğinde birleştirerek ve bu karışıma enerji ekleyerek, proteinlerin yapısında kullanılan birkaç organik molekül (aminoasit) sentezledi.

O yıllarda evrim adına önemli bir aşama gibi tanıtılan bu deneyin geçerli olmadığı ve deneyde kullanılan atmosferin gerçek dünya koşullarından çok farklı olduğu, ilerleyen yıllarda ortaya çıkacaktı.[24]

Uzun süren bir sessizlikten sonra Miller'in kendisi de kullandığı atmosfer ortamının gerçekçi olmadığını itiraf etti.[25]

Hayatın kökeni sorununu açıklamak için 20. yüzyıl boyunca yürütülen tüm evrimci çabalar hep başarısızlıkla sonuçlandı. San Diego Scripps Enstitüsü'nden ünlü jeokimyacı Jeffrey Bada, evrimci *Earth* dergisinde 1998 yılında yayınlanan bir makalede bu gerçeği şöyle kabul eder:

Bugün, 20. yüzyılı geride bırakırken, hala, 20. yüzyıla girdiğimizde sahip olduğumuz en büyük çözülmemiş problemle karşı karşıyayız: Hayat yeryüzünde nasıl başladı?[26]

# Hayatın Kompleks Yapısı

H ayatın kökeni konusunda evrim teorisinin bu denli büyük bir açmaza girmesinin başlıca nedeni, en basit sanılan canlı yapıların bile inanılmaz derecede karmaşık yapılara sahip olmasıdır. Canlı hücresi, insanoğlunun yaptığı bütün teknolojik ürünlerden daha karmaşıktır. Öyle ki bugün dünyanın en gelişmiş laboratuvarlarında bile cansız maddeler biraraya getirilerek canlı bir hücre üretilememektedir.

Bir hücrenin meydana gelmesi için gereken şartlar, asla rastlantılarla açıklanamayacak kadar fazladır. Hücrenin en temel yapı taşı olan proteinlerin rastlantısal olarak sentezlenme ihtimali; 500 aminoasitlik ortalama bir protein için, $10^{950}$'de 1'dir. Ancak matematikte $10^{50}$'de 1'den küçük olasılıklar pratik olarak "imkansız" sayılır.

Hücrenin çekirdeğinde yer alan ve genetik bilgiyi saklayan DNA molekülü ise, inanılmaz bir bilgi bankasıdır. İnsan DNA'sının içerdiği bilginin, eğer kağıda dökülmeye kalkılsa, 500'er sayfadan oluşan 900 ciltlik bir kütüphane oluşturacağı hesaplanmaktadır.

Bu noktada çok ilginç bir ikilem daha vardır: DNA, yalnız birtakım özelleşmiş proteinlerin (enzimlerin) yardımı ile eşlenebilir. Ama bu enzimlerin sentezi de ancak DNA'daki bilgiler doğrultusunda gerçekleşir. Birbirine bağımlı olduklarından, eşlemenin meydana gelebilmesi için ikisinin de aynı anda var olmaları gerekir. Bu ise, hayatın kendiliğinden oluştuğu senaryosunu çıkmaza sokmaktadır. San Diego California Üniversitesi'nden ünlü evrimci Prof. Leslie Orgel, *Scientific American* dergisinin Ekim 1994 tarihli sayısında bu gerçeği şöyle itiraf eder:

Son derece kompleks yapılara sahip olan proteinlerin ve nükleik asitlerin (RNA ve DNA) aynı yerde ve aynı zamanda rastlantısal olarak oluşmaları aşırı derecede ihtimal dışıdır. Ama bunların birisi olmadan diğerini elde etmek de mümkün değildir. Dolayısıyla insan, yaşamın kimyasal yollarla ortaya çıkmasının asla mümkün olmadığı sonucuna varmak zorunda kalmaktadır.[27]

Kuşkusuz eğer hayatın doğal etkenlerle ortaya çıkması imkansız ise, bu durumda hayatın doğaüstü bir biçimde "yaratıldığını" kabul etmek gerekir. Bu gerçek, en temel amacı yaratılışı reddetmek olan evrim teorisini açıkça geçersiz kılmaktadır.

## Evrimin Hayali Mekanizmaları

D arwin'in teorisini geçersiz kılan ikinci büyük nokta, teorinin "evrim mekanizmaları" olarak öne sürdüğü iki kavramın da gerçekte hiçbir evrimleştirici güce sahip olmadığının anlaşılmış olmasıdır.

Darwin, ortaya attığı evrim iddiasını tamamen "doğal seleksiyon" mekanizmasına bağlamıştı. Bu mekanizmaya verdiği önem, kitabının isminden de açıkça anlaşılıyordu: *Türlerin Kökeni, Doğal Seleksiyon Yoluyla...*

Doğal seleksiyon, doğal seçme demektir. Doğadaki yaşam mücadelesi içinde, doğal şartlara uygun ve güçlü canlıların hayatta kalacağı düşüncesine dayanır. Örneğin yırtıcı hayvanlar tarafından tehdit edilen bir geyik sürüsünde, daha hızlı koşabilen geyikler hayatta kalacaktır. Böylece geyik sürüsü, hızlı ve güçlü bireylerden oluşacaktır. Ama elbette bu mekanizma, geyikleri evrimleştirmez, onları başka bir canlı türüne, örneğin atlara dönüştürmez.

Dolayısıyla doğal seleksiyon mekanizması hiçbir evrimleştirici güce sahip değildir. Darwin de bu gerçeğin farkındaydı ve *Türlerin Kökeni* adlı kitabında *"Faydalı değişiklikler oluşmadığı sürece doğal seleksiyon hiçbir şey yapamaz"*[28] demek zorunda kalmıştı.

### Lamarck'ın Etkisi

P eki bu "faydalı değişiklikler" nasıl oluşabilirdi? Darwin, kendi döneminin ilkel bilim anlayışı içinde, bu soruyu Lamarck'a dayanarak cevaplamaya çalışmıştı. Darwin'den önce yaşamış olan Fransız biyolog Lamarck'a göre, canlılar yaşamları sırasında geçirdikleri

fiziksel değişiklikleri sonraki nesle aktarıyorlar, nesilden nesile biriken bu özellikler sonucunda yeni türler ortaya çıkıyordu. Örneğin Lamarck'a göre zürafalar ceylanlardan türemişlerdi, yüksek ağaçların yapraklarını yemek için çabalarken nesilden nesile boyunları uzamıştı.

Darwin de benzeri örnekler vermiş, örneğin *Türlerin Kökeni* adlı kitabında, yiyecek bulmak için suya giren bazı ayıların zamanla balinalara dönüştüğünü iddia etmişti.[29]

Ama Mendel'in keşfettiği ve 20.yüzyılda gelişen genetik bilimiyle kesinleşen kalıtım kanunları, kazanılmış özelliklerin sonraki nesillere aktarılması efsanesini kesin olarak yıktı. Böylece doğal seleksiyon "tek başına" ve dolayısıyla tümüyle etkisiz bir mekanizma olarak kalmış oluyordu.

## Neo-Darwinizm ve Mutasyonlar

Darwinistler ise bu duruma bir çözüm bulabilmek için 1930'ların sonlarında, "Modern Sentetik Teori"yi ya da daha yaygın ismiyle neo-Darwinizm'i ortaya attılar. Neo-Darwinizm, doğal seleksiyonun yanına "faydalı değişiklik sebebi" olarak mutasyonları, yani canlıların genlerinde radyasyon gibi dış etkiler ya da kopyalama hataları sonucunda oluşan bozulmaları ekledi.

Bugün de hala dünyada evrim adına geçerliliğini koruyan model neo-Darwinizm'dir. Teori, yeryüzünde bulunan milyonlarca canlı türünün, bu canlıların, kulak, göz, akciğer, kanat gibi sayısız kompleks organlarının "mutasyonlara", yani genetik bozukluklara dayalı bir süreç sonucunda oluştuğunu iddia etmektedir. Ama teoriyi çaresiz bırakan açık bir bilimsel gerçek vardır: **Mutasyonlar canlıları geliştirmezler, aksine her zaman için canlılara zarar verirler.**

Bunun nedeni çok basittir: DNA çok kompleks bir düzene sahiptir. Bu molekül üzerinde oluşan herhangi rasgele bir etki ancak zarar verir. Amerikalı genetikçi B. G. Ranganathan bunu şöyle açıklar:

Mutasyonlar küçük, rasgele ve zararlıdırlar. Çok ender olarak meydana gelirler ve en iyi ihtimalle etkisizdirler. Bu üç özellik, mutasyonların evrimsel bir gelişme meydana getiremeyeceğini gösterir. Zaten yüksek derecede özelleşmiş bir organizmada meydana gelebilecek rastlantısal bir değişim, ya etkisiz olacaktır ya da zararlı. Bir kol saatinde meydana gelecek rasgele bir değişim kol saatini geliştirmeyecektir. Ona büyük ihtimalle zarar verecek veya en iyi ihtimalle etkisiz olacaktır. Bir deprem bir şehri geliştirmez, ona yıkım getirir.[30]

Nitekim bugüne kadar hiçbir yararlı, yani genetik bilgiyi geliştiren mutasyon örneği gözlemlenmedi. Tüm mutasyonların zararlı olduğu görüldü. Anlaşıldı ki, evrim teorisinin "evrim mekanizması" olarak gösterdiği mutasyonlar, gerçekte canlıları sadece tahrip eden, sakat bırakan genetik olaylardır. (İnsanlarda mutasyonun en sık görülen etkisi de kanserdir.) Elbette tahrip edici bir mekanizma "evrim mekanizması" olamaz. Doğal seleksiyon ise, Darwin'in de kabul ettiği gibi, "tek başına hiçbir şey yapamaz." Bu gerçek

bizlere doğada hiçbir "evrim mekanizması" olmadığını göstermektedir. Evrim mekanizması olmadığına göre de, evrim denen hayali süreç yaşanmış olamaz.

### Fosil Kayıtları: Ara Formlardan Eser Yok

Darwinizm'in iddia ettiği senaryonun yaşanmamış olduğunun en açık göstergesi ise fosil kayıtlarıdır. Evrim teorisine göre bütün canlılar birbirlerinden türemişlerdir. Önceden var olan bir canlı türü, zamanla bir diğerine dönüşmüş ve bütün türler bu şekilde ortaya çıkmışlardır. Teoriye göre bu dönüşüm yüz milyonlarca yıl süren uzun bir zaman dilimini kapsamış ve kademe kademe ilerlemiştir.

Bu durumda, iddia edilen uzun dönüşüm süreci içinde sayısız "ara türler"in oluşmuş ve yaşamış olmaları gerekir.

Örneğin geçmişte, balık özelliklerini taşımalarına rağmen, bir yandan da bazı sürüngen özellikleri kazanmış olan yarı balık-yarı sürüngen canlılar yaşamış olmalıdır. Ya da sürüngen özelliklerini taşırken, bir yandan da bazı kuş özellikleri kazanmış sürüngen-kuşlar ortaya çıkmış olmalıdır. Bunlar, bir geçiş sürecinde oldukları için de, sakat, eksik, kusurlu canlılar olmalıdır. Evrimciler geçmişte yaşamış olduklarına inandıkları bu teorik yaratıklara **"ara-geçiş formu"** adını verirler.

Eğer gerçekten bu tür canlılar geçmişte yaşamışlarsa bunların sayılarının ve çeşitlerinin milyonlarca hatta milyarlarca olması gerekir. Ve bu ucube canlıların kalıntılarına mutlaka fosil kayıtlarında rastlanması gerekir. Darwin, *Türlerin Kökeni*'nde bunu şöyle açıklamıştır:

Eğer teorim doğruysa, türleri birbirine bağlayan sayısız ara-geçiş çeşitleri mutlaka yaşamış olmalıdır... Bunların yaşamış olduklarının kanıtları da sadece fosil kalıntıları arasında bulunabilir.[31]

## Darwin'in Yıkılan Umutları

Ancak 19. yüzyılın ortasından bu yana dünyanın dört bir yanında hummalı fosil araştırmaları yapıldığı halde bu ara geçiş formlarına rastlanamamıştır. Yapılan kazılarda ve araştırmalarda elde edilen bütün bulgular, evrimcilerin beklediklerinin aksine, canlıların yeryüzünde birdenbire, eksiksiz ve kusursuz bir biçimde ortaya çıktıklarını göstermiştir.

Ünlü İngiliz paleontolog (fosil bilimci) Derek W. Ager, bir evrimci olmasına karşın bu gerçeği şöyle itiraf eder:

Sorunumuz şudur: Fosil kayıtlarını detaylı olarak incelediğimizde, türler ya da sınıflar seviyesinde olsun, sürekli olarak aynı gerçekle karşılaşırız; kademeli evrimle gelişen değil, aniden yeryüzünde oluşan gruplar görürüz.[32]

Yani fosil kayıtlarında, tüm canlı türleri, aralarında hiçbir geçiş formu olmadan eksiksiz biçimleriyle aniden ortaya çıkmaktadırlar. Bu, Darwin'in öngörülerinin tam

aksidir. Dahası, bu canlı türlerinin yaratıldıklarını gösteren çok güçlü bir delildir. Çünkü bir canlı türünün, kendisinden evrimleştiği hiçbir atası olmadan, bir anda ve kusursuz olarak ortaya çıkmasının tek açıklaması, o türün yaratılmış olmasıdır. Bu gerçek, ünlü evrimci Biyolog Douglas Futuyma tarafından da kabul edilir:

Yaratılış ve evrim, yaşayan canlıların kökeni hakkında yapılabilecek yegane iki açıklamadır. Canlılar dünya üzerinde ya tamamen mükemmel ve eksiksiz bir biçimde ortaya çıkmışlardır ya da böyle olmamıştır. Eğer böyle olmadıysa, bir değişim süreci sayesinde kendilerinden önce var olan bazı canlı türlerinden evrimleşerek meydana gelmiş olmalıdırlar. Ama eğer eksiksiz ve mükemmel bir biçimde ortaya çıkmışlarsa, o halde sonsuz güç sahibi bir akıl tarafından yaratılmış olmaları gerekir.[33]

Fosiller ise, canlıların yeryüzünde eksiksiz ve mükemmel bir biçimde ortaya çıktıklarını göstermektedir. Yani **"türlerin kökeni", Darwin'in sandığının aksine, evrim değil yaratılıştır.**

## İnsanın Evrimi Masalı

Bu teoriyi savunanların en çok gündeme getirdikleri konu, insanın kökeni konusudur. Bu konudaki Darwinist iddia, bugün yaşayan modern insanın maymunsu birtakım yaratıklardan geldiğini varsayar. 4-5 milyon yıl önce başladığı varsayılan bu süreçte, modern insan ile ataları arasında bazı "ara form"ların yaşadığı iddia edilir. Gerçekte tümüyle hayali olan bu senaryoda dört temel "kategori" sayılır:

1- Australopithecus
2- Homo habilis
3- Homo erectus
4- Homo sapiens

Evrimciler, insanların sözde ilk maymunsu atalarına "güney maymunu" anlamına gelen "*Australopithecus*" ismini verirler. Bu canlılar gerçekte soyu tükenmiş bir maymun türünden başka bir şey değildir. Lord Solly Zuckerman ve Prof. Charles Oxnard gibi İngiltere ve ABD'den dünyaca ünlü iki anatomistin Australopithecus örnekleri üzerinde yaptıkları çok geniş kapsamlı çalışmalar, bu canlıların sadece soyu tükenmiş bir maymun türüne ait olduklarını ve insanlarla hiçbir benzerlik taşımadıklarını göstermiştir.[34]

Evrimciler insan evriminin bir sonraki safhasını da, "homo" yani insan olarak sınıflandırırlar. İddiaya göre homo serisindeki canlılar, *Australopithecuslar*dan daha gelişmişlerdir. Evrimciler, bu farklı canlılara ait fosilleri ardı ardına dizerek hayali bir evrim şeması oluştururlar. Bu şema hayalidir, çünkü gerçekte bu farklı sınıfların arasında evrimsel bir ilişki olduğu asla ispatlanamamıştır. Evrim teorisinin 20. yüzyıldaki en önemli savunucularından biri olan Ernst Mayr, "*Homo sapiens*'e uzanan zincir gerçekte kayıptır" diyerek bunu kabul eder.[35]

Evrimciler *"Australopithecus > Homo habilis > Homo erectus > Homo sapiens"* sıralamasını yazarken, bu türlerin her birinin, bir sonrakinin atası olduğu izlenimini verirler. Oysa paleoantropologların son bulguları, *Australopithecus, Homo habilis ve Homo erectus*'un dünya'nın farklı bölgelerinde aynı dönemlerde yaşadıklarını göstermektedir.[36]

Dahası Homo erectus sınıflamasına ait insanların bir bölümü çok modern zamanlara kadar yaşamışlar, *Homo sapiens neandertalensis* ve *Homo sapiens sapiens* (modern insan) ile aynı ortamda yan yana bulunmuşlardır.[37]

Bu ise elbette bu sınıfların birbirlerinin ataları oldukları iddiasının geçersizliğini açıkça ortaya koymaktadır. Harvard Üniversitesi paleontologlarından Stephen Jay Gould, kendisi de bir evrimci olmasına karşın, Darwinist teorinin içine girdiği bu çıkmazı şöyle açıklar:

Eğer birbiri ile paralel bir biçimde yaşayan üç farklı hominid (insanımsı) çizgisi varsa, o halde bizim soy ağacımıza ne oldu? Açıktır ki, bunların biri diğerinden gelmiş olamaz. Dahası, biri diğeriyle karşılaştırıldığında evrimsel bir gelişme trendi göstermemektedirler.[38]

Kısacası, medyada ya da ders kitaplarında yer alan hayali birtakım "yarı maymun, yarı insan" canlıların çizimleriyle, yani sırf propaganda yoluyla ayakta tutulmaya çalışılan insanın evrimi senaryosu, hiçbir bilimsel temeli olmayan bir masaldan ibarettir.

Bu konuyu uzun yıllar inceleyen, özellikle *Australopithecus* fosilleri üzerinde 15 yıl araştırma yapan İngiltere'nin en ünlü ve saygın bilim adamlarından Lord Solly Zuckerman, bir evrimci olmasına rağmen, ortada maymunsu canlılardan insana uzanan gerçek bir soy ağacı olmadığı sonucuna varmıştır.

Zuckerman bir de ilginç bir "bilim skalası" yapmıştır. Bilimsel olarak kabul ettiği bilgi dallarından, bilim dışı olarak kabul ettiği bilgi dallarına kadar bir yelpaze oluşturmuştur. Zuckerman'ın bu tablosuna göre en "bilimsel" -yani somut verilere dayanan- bilgi dalları kimya ve fiziktir. Yelpazede bunlardan sonra biyoloji bilimleri, sonra da sosyal bilimler gelir. Yelpazenin en ucunda, yani en "bilim dışı" sayılan kısımda ise, Zuckerman'a göre, telepati, altıncı his gibi "duyum ötesi algılama" kavramları ve bir de "insanın evrimi" vardır! Zuckerman, yelpazenin bu ucunu şöyle açıklar:

Objektif gerçekliğin alanından çıkıp da, biyolojik bilim olarak varsayılan bu alanlara -yani duyum ötesi algılamaya ve insanın fosil tarihinin yorumlanmasına- girdiğimizde, evrim teorisine inanan bir kimse için herşeyin mümkün olduğunu görürüz. Öyle ki teorilerine kesinlikle inanan bu kimselerin çelişkili bazı yargıları aynı anda kabul etmeleri bile mümkündür.[39]

İşte insanın evrimi masalı da, teorilerine körü körüne inanan birtakım insanların buldukları bazı fosilleri ön yargılı bir biçimde yorumlamalarından ibarettir.

## Darwin Formülü!

Şimdiye kadar ele aldığımız tüm teknik delillerin yanında, isterseniz evrimcilerin nasıl saçma bir inanışa sahip olduklarını bir de çocukların bile anlayabileceği kadar açık bir örnekle özetleyelim.

Evrim teorisi canlılığın tesadüfen oluştuğunu iddia etmektedir. Dolayısıyla bu iddiaya göre cansız ve şuursuz atomlar biraraya gelerek önce hücreyi oluşturmuşlardır ve sonrasında aynı atomlar bir şekilde diğer canlıları ve insanı meydana getirmişlerdir. Şimdi düşünelim; canlılığın yapıtaşı olan karbon, fosfor, azot, potasyum gibi elementleri biraraya getirdiğimizde bir yığın oluşur. Bu atom yığını, hangi işlemden geçirilirse geçirilsin, tek bir canlı oluşturamaz. İsterseniz bu konuda bir "deney" tasarlayalım ve evrimcilerin aslında savundukları, ama yüksek sesle dile getiremedikleri iddiayı onlar adına "Darwin Formülü" adıyla inceleyelim:

Evrimciler, çok sayıda büyük varilin içine canlılığın yapısında bulunan fosfor, azot, karbon, oksijen, demir, magnezyum gibi elementlerden bol miktarda koysunlar. Hatta normal şartlarda bulunmayan ancak bu karışımın içinde bulunmasını gerekli gördükleri malzemeleri de bu varillere eklesinler. Karışımların içine, istedikleri kadar (doğal şartlarda oluşumu mümkün olmayan) amino asit, istedikleri kadar da (bir tekinin bile rastlantısal oluşma ihtimali $10^{-950}$ olan) protein doldursunlar. Bu karışımlara istedikleri oranda ısı ve nem versinler. Bunları istedikleri gelişmiş cihazlarla karıştırsınlar. Varillerin başına da dünyanın önde gelen bilim adamlarını koysunlar. Bu uzmanlar babadan oğula, kuşaktan kuşağa aktararak nöbetleşe milyarlarca, hatta trilyonlarca sene sürekli varillerin başında beklesinler. Bir canlının oluşması için hangi şartların var olması gerektiğine inanılıyorsa hepsini kullanmak serbest olsun. Ancak, ne yaparlarsa yapsınlar o varillerden kesinlikle bir canlı çıkartamazlar. Zürafaları, aslanları, arıları, kanaryaları, bülbülleri, papağanları, atları, yunusları, gülleri, orkideleri, zambakları, karanfilleri, muzları, portakalları, elmaları, hurmaları, domatesleri, kavunları, karpuzları, incirleri, zeytinleri, üzümleri, şeftalileri, tavus kuşlarını, sülünleri, renk renk kelebekleri ve bunlar gibi milyonlarca canlı türünden hiçbirini oluşturamazlar. Değil burada birkaçını saydığımız bu canlı varlıkları, bunların tek bir hücresini bile elde edemezler.

Kısacası, bilinçsiz **atomlar biraraya gelerek hücreyi oluşturamazlar.** Sonra yeni bir karar vererek bir hücreyi ikiye bölüp, sonra art arda başka kararlar alıp, elektron mikroskobunu bulan, sonra kendi hücre yapısını bu mikroskop altında izleyen profesörleri oluşturamazlar. **Madde, ancak Allah'ın üstün yaratmasıyla hayat bulur.**

Bunun aksini iddia eden evrim teorisi ise, akla tamamen aykırı bir safsatadır. Evrimcilerin ortaya attığı iddialar üzerinde biraz bile düşünmek, üstteki örnekte olduğu gibi, bu gerçeği açıkça gösterir.

## Göz ve Kulaktaki Teknoloji

Evrim teorisinin kesinlikle açıklama getiremeyeceği bir diğer konu ise göz ve kulaktaki üstün algılama kalitesidir.

Gözle ilgili konuya geçmeden önce "Nasıl görürüz?" sorusuna kısaca cevap verelim. Bir cisimden gelen ışınlar, gözde retinaya ters olarak düşer. Bu ışınlar, buradaki hücreler tarafından elektrik sinyallerine dönüştürülür ve beynin arka kısmındaki görme merkezi denilen küçücük bir noktaya ulaşır. Bu elektrik sinyalleri bir dizi işlemden sonra beyindeki bu merkezde görüntü olarak algılanır. Bu bilgiden sonra şimdi düşünelim:

Beyin ışığa kapalıdır. Yani beynin içi kapkaranlıktır, ışık beynin bulunduğu yere kadar giremez. Görüntü merkezi denilen yer kapkaranlık, ışığın asla ulaşmadığı, belki de hiç karşılaşmadığınız kadar karanlık bir yerdir. Ancak siz bu zifiri karanlıkta ışıklı, pırıl pırıl bir dünyayı seyretmektesiniz.

Üstelik bu o kadar net ve kaliteli bir görüntüdür ki 21. yüzyıl teknolojisi bile her türlü imkana rağmen bu netliği sağlayamamıştır. Örneğin şu anda okuduğunuz kitaba, kitabı tutan ellerinize bakın, sonra başınızı kaldırın ve çevrenize bakın. Şu anda gördüğünüz netlik ve kalitedeki bu görüntüyü başka bir yerde gördünüz mü? Bu kadar net bir görüntüyü size dünyanın bir numaralı televizyon şirketinin ürettiği en gelişmiş televizyon ekranı dahi veremez. 100 yıldır binlerce mühendis bu netliğe ulaşmaya çalışmaktadır. Bunun için fabrikalar, dev tesisler kurulmakta, araştırmalar yapılmakta, planlar ve tasarımlar geliştirilmektedir. Yine bir TV ekranına bakın, bir de şu anda elinizde tuttuğunuz bu kitaba. Arada büyük bir netlik ve kalite farkı olduğunu göreceksiniz. Üstelik, TV ekranı size iki boyutlu bir görüntü gösterir, oysa siz üç boyutlu, derinlikli bir perspektifi izlemektesiniz.

Uzun yıllardır on binlerce mühendis üç boyutlu TV yapmaya, gözün görme kalitesine ulaşmaya çalışmaktadırlar. Evet, üç boyutlu bir televizyon sistemi yapabildiler ama onu da gözlük takmadan üç boyutlu görmek mümkün değil, kaldı ki bu suni bir üç boyuttur. Arka taraf daha bulanık, ön taraf ise kağıttan dekor gibi durur. Hiçbir zaman gözün gördüğü kadar net ve kaliteli bir görüntü oluşmaz. Kamerada da, televizyonda da mutlaka görüntü kaybı meydana gelir.

İşte evrimciler, bu kaliteli ve net görüntüyü oluşturan mekanizmanın tesadüfen oluştuğunu iddia etmektedirler. Şimdi biri size, odanızda duran televizyon tesadüfler sonucunda oluştu, atomlar biraraya geldi ve bu görüntü oluşturan aleti meydana getirdi dese ne düşünürsünüz? Binlerce kişinin biraraya gelip yapamadığını şuursuz atomlar nasıl yapsın?

Gözün gördüğünden daha ilkel olan bir görüntüyü oluşturan alet tesadüfen oluşamıyorsa, gözün ve gözün gördüğü görüntünün de tesadüfen oluşamayacağı çok açıktır. Aynı durum kulak için de geçerlidir. Dış kulak, çevredeki sesleri kulak kepçesi vasıtasıyla toplayıp orta kulağa iletir; orta kulak aldığı ses titreşimlerini güçlendirerek iç kulağa aktarır; iç kulak da bu titreşimleri elektrik sinyallerine dönüştürerek beyne gönderir. Aynen görmede olduğu gibi duyma işlemi de beyindeki duyma merkezinde gerçekleşir.

Gözdeki durum kulak için de geçerlidir, yani beyin, ışık gibi sese de kapalıdır, ses geçirmez. Dolayısıyla dışarısı ne kadar gürültülü de olsa beynin içi tamamen sessizdir. Buna rağmen en net sesler beyinde algılanır. Ses geçirmeyen beyninizde bir orkestranın senfonilerini dinlersiniz, kalabalık bir ortamın tüm gürültüsünü duyarsınız. Ama o anda hassas bir cihazla beyninizin içindeki ses düzeyi ölçülse, burada keskin bir sessizliğin hakim olduğu görülecektir.

Net bir görüntü elde edebilmek ümidiyle teknoloji nasıl kullanılıyorsa, ses için de aynı çabalar onlarca yıldır sürdürülmektedir. Ses kayıt cihazları, müzik setleri, birçok elektronik alet, sesi algılayan müzik sistemleri bu çalışmalardan bazılarıdır. Ancak, tüm teknolojiye, bu teknolojide çalışan binlerce mühendise ve uzmana rağmen kulağın oluşturduğu netlik ve kalitede bir sese ulaşılamamıştır. En büyük müzik sistemi şirketinin ürettiği en kaliteli müzik setini düşünün. Sesi kaydettiğinde mutlaka sesin bir kısmı kaybolur veya az da olsa mutlaka parazit oluşur veya müzik setini açtığınızda daha müzik başlamadan bir cızırtı mutlaka duyarsınız. Ancak insan vücudundaki teknolojinin ürünü olan sesler son derece net ve kusursuzdur. Bir insan kulağı, hiçbir zaman müzik setinde olduğu gibi cızırtılı veya parazitli algılamaz; ses ne ise tam ve net bir biçimde onu algılar. Bu durum, insan yaratıldığı günden bu yana böyledir.

Şimdiye kadar insanoğlunun yaptığı hiçbir görüntü ve ses cihazı, göz ve kulak kadar hassas ve başarılı birer algılayıcı olamamıştır.

Ancak görme ve işitme olayında, tüm bunların ötesinde, çok büyük bir gerçek daha vardır.

## Beynin İçinde Gören ve Duyan Şuur Kime Aittir?

Beynin içinde, ışıl ışıl renkli bir dünyayı seyreden, senfonileri, kuşların cıvıltılarını dinleyen, gülü koklayan kimdir?

İnsanın gözlerinden, kulaklarından, burnundan gelen uyarılar, elektrik sinyali olarak beyne gider. Biyoloji, fizyoloji veya biyokimya kitaplarında bu görüntünün beyinde nasıl oluştuğuna dair birçok detay okursunuz. Ancak, bu konu hakkındaki en önemli gerçeğe hiçbir yerde rastlayamazsınız: Beyinde, bu elektrik sinyallerini görüntü, ses, koku ve his olarak algılayan kimdir? Beynin içinde göze, kulağa, burna ihtiyaç duymadan tüm bunları algılayan bir şuur bulunmaktadır. Bu şuur kime aittir?

Elbette bu şuur beyni oluşturan sinirler, yağ tabakası ve sinir hücrelerine ait değildir. İşte bu yüzden, herşeyin maddeden ibaret olduğunu zanneden Darwinist-materyalistler bu sorulara hiçbir cevap verememektedirler. Çünkü bu şuur, Allah'ın yaratmış olduğu ruhtur. Ruh, görüntüyü seyretmek için göze, sesi duymak için kulağa ihtiyaç duymaz. Bunların da ötesinde düşünmek için beyne ihtiyaç duymaz.

Bu açık ve ilmi gerçeği okuyan her insanın, beynin içindeki birkaç santimetreküplük, kapkaranlık mekana tüm kainatı üç boyutlu, renkli, gölgeli ve ışıklı olarak sığdıran yüce Allah'ı düşünüp, O'ndan korkup, O'na sığınması gerekir.

## Materyalist Bir İnanç

B uraya kadar incelediklerimiz, evrim teorisinin bilimsel bulgularla açıkça çelişen bir iddia olduğunu göstermektedir. Teorinin hayatın kökeni hakkındaki iddiası bilime aykırıdır, öne sürdüğü evrim mekanizmalarının hiçbir evrimleştirici etkisi yoktur ve fosiller teorinin gerektirdiği ara formların yaşamadıklarını göstermektedir. Bu durumda, elbette, evrim teorisinin bilime aykırı bir düşünce olarak bir kenara atılması gerekir. Nitekim tarih boyunca dünya merkezli evren modeli gibi pek çok düşünce, bilimin gündeminden çıkarılmıştır. Ama evrim teorisi ısrarla bilimin gündeminde tutulmaktadır. Hatta bazı insanlar teorinin eleştirilmesini "bilime saldırı" olarak göstermeye bile çalışmaktadırlar. Peki neden?..

Bu durumun nedeni, evrim teorisinin bazı çevreler için, kendisinden asla vazgeçilemeyecek dogmatik bir inanış oluşudur. Bu çevreler, materyalist felsefeye körü körüne bağlıdırlar ve Darwinizm'i de doğaya getirilebilecek yegane materyalist açıklama olduğu için benimsemektedirler.

Bazen bunu açıkça itiraf da ederler. Harvard Üniversitesi'nden ünlü bir genetikçi ve aynı zamanda önde gelen bir evrimci olan Richard Lewontin, "önce materyalist, sonra bilim adamı" olduğunu şöyle itiraf etmektedir:

Bizim materyalizme bir inancımız var, 'a priori' (önceden kabul edilmiş, doğru varsayılmış) bir inanç bu. Bizi dünyaya materyalist bir açıklama getirmeye zorlayan şey, bilimin yöntemleri ve kuralları değil. Aksine, materyalizme olan 'a priori' bağlılığımız nedeniyle, dünyaya materyalist bir açıklama getiren araştırma yöntemlerini ve kavramları kurguluyoruz. Materyalizm mutlak doğru olduğuna göre de, İlahi bir açıklamanın sahneye girmesine izin veremeyiz.[40]

Bu sözler, Darwinizm'in, materyalist felsefeye bağlılık uğruna yaşatılan bir dogma olduğunun açık ifadeleridir. Bu dogma, maddeden başka hiçbir varlık olmadığını varsayar. Bu nedenle de cansız, bilinçsiz maddenin, hayatı yarattığına inanır. Milyonlarca farklı canlı türünün; örneğin kuşların, balıkların, zürafaların, kaplanların, böceklerin, ağaçların, çiçeklerin, balinaların ve insanların maddenin kendi içindeki etkileşimlerle, yani yağan yağmurla, çakan şimşekle, cansız maddenin içinden oluştuğunu kabul eder. Gerçekte ise bu, hem akla hem bilime aykırı bir kabuldür. Ama Darwinistler kendi deyimleriyle "İlahi bir açıklamanın sahneye girmemesi" için, bu kabulü savunmaya devam etmektedirler.

Canlıların kökenine materyalist bir ön yargı ile bakmayan insanlar ise, şu açık gerçeği göreceklerdir: Tüm canlılar, üstün bir güç, bilgi ve akla sahip olan bir Yaratıcının

eseridirler. Yaratıcı, tüm evreni yoktan var eden, en kusursuz biçimde düzenleyen ve tüm canlıları yaratıp şekillendiren Allah'tır.

## Evrim Teorisi Dünya Tarihinin En Etkili Büyüsüdür

Burada şunu da belirtmek gerekir ki, ön yargısız, hiçbir ideolojinin etkisi altında kalmadan, sadece aklını ve mantığını kullanan her insan, bilim ve medeniyetten uzak toplumların hurafelerini andıran evrim teorisinin inanılması imkansız bir iddia olduğunu kolaylıkla anlayacaktır.

Yukarıda da belirtildiği gibi, evrim teorisine inananlar, büyük bir varilin içine birçok atomu, molekülü, cansız maddeyi dolduran ve bunların karışımından zaman içinde düşünen, akleden, buluşlar yapan profesörlerin, üniversite öğrencilerinin, Einstein, Hubble gibi bilim adamlarının, Frank Sinatra, Charlton Heston gibi sanatçıların, bunun yanı sıra ceylanların, limon ağaçlarının, karanfillerin çıkacağına inanmaktadırlar. Üstelik, bu saçma iddiaya inananlar bilim adamları, pofesörler, kültürlü, eğitimli insanlardır. Bu nedenle evrim teorisi için "dünya tarihinin en büyük ve en etkili büyüsü" ifadesini kullanmak yerinde olacaktır. Çünkü, dünya tarihinde insanların bu derece aklını başından alan, akıl ve mantıkla düşünmelerine imkan tanımayan, gözlerinin önüne sanki bir perde çekip çok açık olan gerçekleri görmelerine engel olan bir başka inanç veya iddia daha yoktur. Bu, eski Mısırlıların Güneş Tanrısı Ra'ya, Afrikalı bazı kabilelerin totemlere, Sebe halkının Güneş'e tapmasından, Hz. İbrahim'in kavminin elleri ile yaptıkları putlara, Hz. Musa'nın kavminin altından yaptıkları buzağıya tapmalarından çok daha vahim ve akıl almaz bir körlüktür. Gerçekte bu durum, Allah'ın Kuran'da işaret ettiği bir akılsızlıktır. Allah, bazı insanların anlayışlarının kapanacağını ve gerçekleri görmekten aciz duruma düşeceklerini birçok ayetinde bildirmektedir. Bu ayetlerden bazıları şöyledir:

**Şüphesiz, inkar edenleri uyarsan da, uyarmasan da, onlar için fark etmez; inanmazlar. Allah, onların kalplerini ve kulaklarını mühürlemiştir; gözlerinin üzerinde perdeler vardır. Ve büyük azab onlaradır. (Bakara Suresi, 6-7)**

**... Kalpleri vardır bununla kavrayıp-anlamazlar, gözleri vardır bununla görmezler, kulakları vardır bununla işitmezler. Bunlar hayvanlar gibidir, hatta daha aşağılıktırlar. İşte bunlar gafil olanlardır. (Araf Suresi, 179)**

Allah bir başka ayette ise, bu insanların mucizeler görseler bile inanmayacak kadar büyülendiklerini şöyle bildirmektedir:

**Onların üzerlerine gökyüzünden bir kapı açsak, ordan yukarı yükselseler de, mutlaka: "Gözlerimiz döndürüldü, belki biz büyülenmiş bir topluluğuz" diyeceklerdir. (Hicr Suresi, 14-15)**

Bu kadar geniş bir kitlenin üzerinde bu büyünün etkili olması, insanların gerçeklerden bu kadar uzak tutulmaları ve 150 yıldır bu büyünün bozulmaması ise, kelimelerle anlatılamayacak kadar hayret verici bir durumdur. Çünkü, bir veya birkaç insanın imkansız senaryolara, saçmalık ve mantıksızlıklarla dolu iddialara inanmaları anlaşılabilir. Ancak dünyanın dört bir yanındaki insanların, şuursuz ve cansız atomların ani bir kararla biraraya gelip; olağanüstü bir organizasyon, disiplin, akıl ve şuur gösterip kusursuz bir sistemle işleyen evreni, canlılık için uygun olan her türlü özelliğe sahip olan Dünya gezegenini ve sayısız kompleks sistemle donatılmış canlıları meydana getirdiğine inanmasının, "büyü"den başka bir açıklaması yoktur.

Nitekim, Allah Kuran'da, inkarcı felsefenin savunucusu olan bazı kimselerin, yaptıkları büyülerle insanları etkilediklerini Hz. Musa ve Firavun arasında geçen bir olayla bizlere bildirmektedir. Hz. Musa, Firavun'a hak dini anlattığında, Firavun Hz. Musa'ya, kendi "bilgin büyücüleri" ile insanların toplandığı bir yerde karşılaşmasını söyler. Hz. Musa, büyücülerle karşılaştığında, büyücülere önce onların marifetlerini sergilemelerini emreder. Bu olayın anlatıldığı bir ayet şöyledir:

**(Musa:) "Siz atın" dedi. (Asalarını) atıverince, insanların gözlerini büyüleyiverdiler, onları dehşete düşürdüler ve (ortaya) büyük bir sihir getirmiş oldular. (Araf Suresi, 116)**

Görüldüğü gibi Firavun'un büyücüleri yaptıkları "aldatmacalar"la - Hz. Musa ve ona inananlar dışında- insanların hepsini büyüleyebilmişlerdir. Ancak, onların attıklarına karşılık Hz. Musa'nın ortaya koyduğu delil, onların bu büyüsünü, ayetteki ifadeyle "uydurduklarını yutmuş" yani etkisiz kılmıştır:

**Biz de Musa'ya: "Asanı fırlatıver" diye vahyettik. (O da fırlatıverince) bir de baktılar ki, o bütün uydurduklarını derleyip-toparlayıp yutuyor. Böylece hak yerini buldu, onların bütün yapmakta oldukları geçersiz kaldı. Orada yenilmiş oldular ve küçük düşmüşler olarak tersyüz çevrildiler. (Araf Suresi, 117-119)**

Ayette de bildirildiği gibi, daha önce insanları büyüleyerek etkileyen bu kişilerin yaptıklarının bir sahtekarlık olduğunun anlaşılması ile, söz konusu insanlar küçük düşmüşlerdir. Günümüzde de bir büyünün etkisiyle, bilimsellik kılıfı altında son derece saçma iddialara inanan ve bunları savunmaya hayatlarını adayanlar, eğer bu iddialardan

vazgeçmezlerse gerçekler tam anlamıyla açığa çıktığında ve "büyü bozulduğunda" küçük duruma düşeceklerdir. Nitekim evrimi savunan ve ateist bir felsefeci olan Malcolm Muggeridge böyle bir durumdan endişelendiğini şöyle itiraf etmektedir:

Ben kendim, evrim teorisinin, özellikle uygulandığı alanlarda, geleceğin tarih kitaplarındaki en büyük espri malzemelerinden biri olacağına ikna oldum. Gelecek kuşak, bu kadar çürük ve belirsiz bir hipotezin inanılmaz bir saflıkla kabul edilmesini hayretle karşılayacaktır.[41]

Bu gelecek, uzakta değildir aksine çok yakın bir gelecekte insanlar "tesadüfler"in ilah olamayacaklarını anlayacaklar ve evrim teorisi dünya tarihinin en büyük aldatmacası ve en şiddetli büyüsü olarak tanımlanacaktır. Bu şiddetli büyü, büyük bir hızla dünyanın dört bir yanında insanların üzerinden kalkmaya başlamıştır. Evrim aldatmacasının sırrını öğrenen birçok insan, bu aldatmacaya nasıl kandığını hayret ve şaşkınlıkla düşünmektedir.

# NOTLAR


1. L.H. Morgan, Ancient Society, Londra, 1877, s. 357-360
2. Georges Dumézil, Les survivances de Totémisme dans le monde indo-européen, Revue d'histoire des Religions 28 (1898)
3. http://www.araf.net/dergi/sayi08/html/csoy963.shtml
4. Drug Report 2000, United Nations Office for Drug Control and Crime Prevention
5. http://www.catw-ap.org/facts.htm
6. US Dept of Labor, Prostitution of Children, 1996
7. Kathlyn Gay, Child Labor: A Global Crisis, 1998, citing Joan J. Johnson, Teen Prostitution, 1992
8. Emre Yılmaz, Genç Bir İş Adamına, İlkkaynak, 20. baskı, 2001, s. 11
9. Emre Yılmaz, Genç Bir İş Adamına, İlkkaynak, 20. baskı, 2001, s. 11
10. Emre Yılmaz, Genç Bir İş Adamına, İlkkaynak, 20. baskı, 2001, s. 24-25
11. Emre Yılmaz, Genç Bir İş Adamına, İlkkaynak, 20. baskı, 2001, s. 39
12. Emre Yılmaz, Genç Bir İş Adamına, İlkkaynak, 20. baskı, 2001, s. 21
13. Richard Dawkins, The Selfish Gene, Oxford: Oxford University Press, 2nd Edition 1989, s. 3
14. Phillip Johnson, The Wedge of Truth: Splitting the Foundations of Naturalism, Illinois, 2000, s. 106
15. Stephen Jay Gould, Darwin ve Sonrası: Doğa Tarihi Üzerine Düşünceler, Tübitak Yayınları, Ankara, 2000, S. 239
16. Stephen Jay Gould, Darwin ve Sonrası: Doğa Tarihi Üzerine Düşünceler, Tübitak Yayınları, Ankara, 2000, S. 238
17. Phillip Johnson, The Wedge of Truth: Splitting the Foundations of Naturalism, Illinois, 2000, s. 111
18. Michael Kelly, Arguing For Infanticide, The Washington Post, 6 Kasım 1997
19- Stephen Jay Gould, Darwin ve Sonrası: Doğa Tarihi Üzerine Düşünceler, Tübitak Yayınları, Ankara, 2000, S. 258
20. http://dir.salon.com/books/feature/2000/02/29/rape/index.html
21. Grolier International America, Cilt 9, Sf. 29
22. Sidney Fox, Klaus Dose, Molecular Evolution and The Origin of Life, New York: Marcel Dekker, 1977, s. 2
23.Alexander I. Oparin, Origin of Life, (1936) New York, Dover Publications, 1953 (Reprint), s.196
24. "New Evidence on Evolution of Early Atmosphere and Life", Bulletin of the American Meteorological Society, c. 63, Kasım 1982, s. 1328-1330
25. Stanley Miller, Molecular Evolution of Life: Current Status of the Prebiotic Synthesis of Small Molecules, 1986, s. 7

26. Jeffrey Bada, Earth, Şubat 1998, s. 40
27. Leslie E. Orgel, The Origin of Life on Earth, Scientific American, c. 271, Ekim 1994, s. 78
28. Charles Darwin, The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition, Harvard University Press, 1964, s. 189
29. Charles Darwin, The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition, Harvard University Press, 1964, s. 184
30. B. G. Ranganathan, Origins?, Pennsylvania: The Banner Of Truth Trust, 1988.
31. Charles Darwin, The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition, Harvard University Press, 1964, s. 179
32. Derek A. Ager, "The Nature of the Fossil Record", Proceedings of the British Geological Association, c. 87, 1976, s. 133
33. Douglas J. Futuyma, Science on Trial, New York: Pantheon Books, 1983. s. 197
34. Solly Zuckerman, Beyond The Ivory Tower, New York: Toplinger Publications, 1970, s. 75-94; Charles E. Oxnard, "The Place of Australopithecines in Human Evolution: Grounds for Doubt", Nature, c. 258, s. 389
35. J. Rennie, "Darwin's Current Bulldog: Ernst Mayr", Scientific American, Aralık 1992
36. Alan Walker, Science, c. 207, 1980, s. 1103; A. J. Kelso, Physical Antropology, 1. baskı, New York: J. B. Lipincott Co., 1970, s. 221; M. D. Leakey, Olduvai Gorge, c. 3, Cambridge: Cambridge University Press, 1971, s. 272
37. Time, Kasım 1996
38. S. J. Gould, Natural History, c. 85, 1976, s. 30
39. Solly Zuckerman, Beyond The Ivory Tower, New York: Toplinger Publications, 1970, s. 19
40. Richard Lewontin, "The Demon-Haunted World", The New York Review of Books, 9 Ocak 1997, s. 28
41. Malcolm Muggeridge, The End of Christendom, Grand Rapids: Eerdmans, 1980, s.43

**Dediler ki: "Sen yücesin, bize öğrettiğinden başka bizim hiçbir bilgimiz yok. Gerçekten Sen, herşeyi bilen, hüküm ve hikmet sahibi olansın."**
**(Bakara Suresi, 32)**